

Arrestnummer C 1 769 / 2022
Repertoriumnummer 2022 / 1879
Datum van uitspraak 31 mei 2022
Notitienummer griffie 2019/NT/375
Notitienummer parket-generaal 2019/PGG/428 2019/VJ11/375

Hof van beroep Gent

Arrest

zesde kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

2019/PGG/428 - 2019/VJ11/375

Not.nr. GE.64.RG.0100006/15

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van de burgerlijke partijen

1. nr.

ON
met maatschappelijke zetel te

2. nr.

ON
met maatschappelijke zetel te

tegen

1. nr.

RRN
geboren te op
wonende te

- **beklaagde** -

2. nr.

(... thans niet in de zaak)

3. nr.

RRN
geboren te op
wonende te

- **beklaagde** -

volgens de aanhangig makende akte verdacht van:

“De eerste, (de tweede) en de derde

A.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 4§1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende milieuvergunning en op artikel 5 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I) door zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een inrichting te hebben geëxploiteerd

meer bepaald: *als inrichting voor de opslag en verwerking van shreddermateriaal, lichte organische fractie en sorteerzeefzanden en de productie van solid recovered fuel (SRF)*

Rubriek 2.1.1 (Vlarem I)

Opslag van afvalstoffen niet aan een verwerking van de afvalstoffen verbonden (klasse 1)

Rubriek 2.1.2.b) (Vlarem I)

Opslag en overslag van afvalstoffen die niet aan verwerking verbonden zijn, met een opslagcapaciteit van meer dan 1 ton voor afvalstoffen die ook asbestafval als bedoeld sub c) kunnen omvatten (klasse 1)

Rubriek 2.2.2.b)2° (Vlarem I)

Opslag en mechanische behandeling van niet gevaarlijke afvalstoffen uit 2.2.1.c., met een opslagcapaciteit van meer dan 100 ton (klasse 1)

namelijk:

1. Op de site :

Ontoereikend vergund te hebben geëxploiteerd :

a) *nu de aanwezige hoeveelheid SRF werd geschat op 18.360 ton in plaats van de vergunde 12.430 ton*

te **op 20 oktober 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 1, stukken 2, 2verso)**
)

- b) nu de totale aanwezige hoeveelheid afvalstoffen werd geschat op 82.912 ton in plaats van de maximaal vergunde 67.591 ton, meer bepaald:
- de aanwezige hoeveelheid SRF werd geschat op 17.151 ton in plaats van de maximaal vergunde 12.430 ton
 - de aanwezige hoeveelheid uitgesorteerde ferro/non-ferro, PVC en fines en LSF samen werden geschat op 65.761 ton in plaats van de maximaal vergunde 4.800 ton uitgesorteerde ferro/non-ferro, PVC en fines en de maximaal vergunde 50.361 ton LSF (samen maximaal vergund voor 55.161 ton)

te **op 4 november 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK1, stukken 50, 50verso**

- c) nu de totale aanwezige hoeveelheid afvalstoffen werd geschat op 82.996 ton in plaats van de maximaal vergunde 67.591 ton, meer bepaald:
- de aanwezige hoeveelheid LSF (onverwerkt) werd geschat op 54.154 ton in plaats van de maximaal vergunde 50.361 ton
 - de aanwezige hoeveelheid SRF in balen werd geschat op 18.014 ton in plaats van de maximaal vergunde 12.430 ton
 - de aanwezige hoeveelheid Fe-fines werd geschat op 10.828 ton in plaats van de maximaal vergunde 4.800 ton

te **op 10 december 2014 (1 dag voor faling – kaft I, OK 1, stukken 53verso, 64**

2. Op de site

Zonder vergunning of ontoereikend vergund te hebben geëxploiteerd:

- a) zonder vergunning voor de opslag van ongeveer 20.000 ton lichte fractie van metaalhoudende shredderafvalstoffen ("Fe-fines") binnen in een grote hall en minstens 1.500 m³ lichte fractie van metaalhoudende shredderafvalstoffen ("Fe-fines") en sorteerzeefzand buiten in open lucht

te **op 27 februari 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 4, stukken 2, 3**

- b) zonder vergunning voor de opslag van 27.000 ton sorteerzeefzanden buiten in open lucht

te **op 10 september 2014 en op 6 november 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 4, stukken 17, 19**

- c) *zonder vergunning voor de opslag van 5.313 ton LSF 0/20 en 13.296 ton afvalstoffen van onbekende aard*
- te** **op 4 november 2014 (kaft I, OK 1, stuk 50 verso**
- d) *zonder vergunning voor de opslag van 13.296 ton sorteerzanden*
- te** **op 10 december 2014 (1 dag voor faling – kaft I, OK 5, stuk 2verso**
- e) *nu de aanwezige hoeveelheid “Fe-fines” werd geschat op 36.000 ton in plaats van de vergunde 25.000 ton*
- te** **op 4 en 6 november 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 4, stuk 19 GE64.H1.54/14 en kaft I, OK 1, stuk 50verso**
- f) *nu de aanwezige hoeveelheid Fe-fines werd geschat op 41.295 ton in plaats van de vergunde 25.000 ton*
- te** **op 10 december 2014 (1 dag voor de faling – kaft I, OK 5, stuk 2verso GE64.H1.25/15, kaft I, OK 1, stuk 50verso)**

3. Op de site uitgebaat door te

zonder vergunning te hebben geëxploiteerd voor de opslag van 4.152 ton afvalstoffen (voornamelijk balen SRF)

te **op 4 november 2014 (kaft I, OK 1, stuk 51) en op 10 december 2014– 1 dag voor faling – kaft I, OK 6, stuk 3**

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

De eerste, (de tweede) en de derde

B.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, lid 1 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43 §1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, **meer bepaald**

1. de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.

Artikel 4.1.12.1. §1

De exploitant voorziet in de nodige maatregelen om voorvallen en de gevolgen daarvan voor de mens en het leefmilieu te voorkomen of tot een minimum te beperken.

Dat houdt onder meer in dat de exploitant het volgende doet :

- 1° hij voorziet in de nodige maatregelen om te voorkomen dat accidenteel verspreide stoffen of verontreinigd bluswater rechtstreeks naar het grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren worden afgevoerd;
- 2° hij voorziet in de nodige brandpreventiemaatregelen;
- 3° hij voorziet in de nodige detectie-, nood- en interventie maatregelen.

De exploitant bepaalt de organisatie van de brandbestrijding, de brandbestrijdingsmiddelen en de capaciteit voor de opvang van verontreinigd bluswater volgens een code van goede praktijk en raadpleegt daarbij de bevoegde brandweer.

De brandbestrijdingsmiddelen moeten in een goede staat verkeren, beschermd zijn tegen vorst, doelmatig gesignaleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld worden en ze moeten onmiddellijk kunnen functioneren.

te (site), in de periode van 28 februari 2013 (datum milieuvergunning – kaft I, OK 3, stuk 17) tot 11 december 2014 (datum faling)

2. de bijzondere voorwaarde 20, opgelegd in de milieuvergunning van 28 februari 2013 met referentie van de provincie verleend bij besluit van de Deputatie (kaft I, OK 3, stuk 38):

20 De brandveiligheid

- *het bepalen en het aanbrengen van de noodzakelijke brandpreventie- en brandbestrijdingsmiddelen gebeurt in overleg met en volgens de richtlijnen van de plaatselijke brandweer. In het bijzonder moeten de brandweervoorwaarden opgenomen in het advies van 18 december 2012, met referentie strikt nageleefd worden.*
- *De opslag van 11 ton wikkelfolie in de opslagloodsen met LSF is verboden*
- *Binnen een termijn van 3 maanden na datum van het besluit dient bijkomend onderzoek te gebeuren om de brandrisico's na te gaan van een relevant afvalstaal (relevante mix grove en fijne fractie). Eventueel daaruitvolgende noodzakelijke maatregelen, dienen onverwijld getroffen te worden. Indien thermische broei een risico vormt, dient tevens onderzocht te worden welke maatregelen nodig zijn om dit proces te vermijden/af te remmen.*

Het resultaat van dit onderzoek wordt binnen dezelfde termijn ter kennis overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid, Afdeling Milieuvergunningen, Afdeling Milieuspectie, VMM en afdeling Preventie van het Departement Brandweer van Stad

Wanneer de structuur van de ontvangen LSF-afvalstoffen relevant wijzigt, dienen de brandrisico's opnieuw te worden gecontroleerd. Bij gewijzigde brandrisico's wordt dit onverwijld meegedeeld aan bovengenoemde instanties.

- *Binnen een termijn van 6 maanden wordt door een deskundige ter zake een studie opgemaakt voor de vastlegging van de juiste detectiemethode zodat kan nagegaan worden of er biologische broei aanwezig is bij het opgeslagen materiaal. Deze studie wordt ter goedkeuring voorgelegd aan LNE Afdeling Milieu-inspectie.*

Indien thermische broei een risico vormt, dient tevens onderzocht te worden welke maatregelen nodig zijn om dit proces te vermijden/ af te remmen en dienen deze maatregelen uitgevoerd te worden.

De goedgekeurde studie en de bevindingen of er biologische broei kan optreden en de eventuele maatregelen worden overgemaakt aan de vergunningverlenende overheid, LNE Afdeling Milieuvergunningen en Afdeling Milieuspectie, de stad en afdeling Preventie van het Departement Brandweer van stad

te (site , in de periode van 28 februari 2013 (datum milieuvergunning – kaft I, OK 3, stuk 17) tot 11 december 2014 (datum faling)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

De eerste, (de tweede) en de derde

C.

Om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

diverse afvalstoffen, onder meer LSF, SRF, Fe-fines en sorteerzeefzanden te hebben opgeslagen:

1. op de site

te _____ in de periode van 20 oktober 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 1, stukken 2, 2verso) tot 14 december 2016 (kaft I, OK 11, stuk 1)

2. op de site

te _____ in de periode van 27 februari 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 4, stukken 2, 3) tot datum bevel dagvaarding (kaft I, OK 11, stuk 1)

3. op de site uitgebaat door _____ te

te _____ in de periode van 4 november 2014 (kaft I, OK 1, stuk 51) tot 12 februari 2015 (kaft I, OK 6, stuk 72)

4. in 7 duwbakken verspreid over 3 locaties in de haven van _____ (kaft I, OK 9, _____ – kaft I, OK 10)

te _____ in de periode van 11 december 2014 (datum faling) tot 31 december 2016 (kaft I, OK 11, stuk 1)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

Herstelvordering

100.000 euro, vermeerderd met 50 opdecimen tot 600.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **23 maanden** van de opgelegde gevangenisstraf, voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.

(...)

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A.1.a, A.1.b, A.1.c, A.2.a, A.2.b, A.2.c, A.2.d, A.2.e, A.2.f, A.3, B.1, B.2, C.1, C.2, C.3 en C.4 samen tot een **gevangenisstraf van 2 jaar** en tot een **geldboete van 50.000 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 300.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor de opgelegde **gevangenisstraf**, voor de duur van 3 jaar.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.

VERWIJDERING AFVAL

Beveelt overeenkomstig artikel 16.6.4. DABM de **verwijdering van alle afvalstoffen** achtergelaten op de site aan en dit binnen de 10 maanden vanaf het definitief worden van dit vonnis.

Veroordeelt (...) en elk tot het betalen aan het openbaar ministerie van een **dwangsom van 1.000 euro** per dag dat dit bevel niet wordt nageleefd.

Gerechtskosten

Veroordeelt (...) en hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, begroot op 84,44 euro.

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partijen toelaatbaar en deels gegrond.

Veroordeelt (...) en hoofdelijk om te betalen aan de burgerlijke partijen en het provisioneel bedrag van **100.002 euro**.

Houdt de zaak ten aanzien van deze burgerlijke partijen voor het overige, met inbegrip van de beslissing over de kosten, aan in afwachting van een verdere instaatstelling overeenkomstig art. 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.

Beveelt de **onmiddellijke aanhouding** van de veroordeelde om **9.34 uur.**"

1.2.

Tegen dit vonnis van 5 februari 2019 werd wat de beklaagden en betreft hoger beroep ingesteld op:

- 7 februari 2019 door de beklaagde ;
- 12 februari 2019 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde ;
- 5 maart 2019 door de beklaagde ;
- 7 maart 2019 door het openbaar ministerie tegen de beklaagde ;

1.3.

Er werd wat de beklaagden en betreft een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 7 februari 2019 door de raadsman van de beklaagde ;
- 12 februari 2019 door het openbaar ministerie ten aanzien van de beklaagde ;
- 5 maart 2019 door de raadsman van de beklaagde ;
- 7 maart 2019 door het openbaar ministerie ten aanzien van de beklaagde ;

1.4.

Bij arrest van 26 juni 2020 van het hof alhier, tiende kamer, werd ten aanzien van de beklaagden _____ en _____ op tegenspraak als volgt beslist:

“verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A1a-b-c, A2a-b-c-d-e-f, A3, B, C1, C2, C3 en C4 samen tot een gevangenisstraf van vier jaar en een geldboete van 75.000 euro, met 50 deciemmen verhoogd tot 450.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

(...)

ontslaat de beklaagde _____ van rechtsvervolging voor de telastleggingen A1a-b-c, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, B voor de periode van 3 september 2014 tot 11 december 2014, C1, C3 en C4;

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A2a, B voor de periode van 28 februari 2014 tot 3 september 2014 en C2 voor de periode van 27 februari 2014 tot 21 februari 2018 samen tot een gevangenisstraf van een jaar en een geldboete van 25.000 euro, verhoogd met 50 deciemmen tot 150.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

gelast voor de beklaagde _____ voor een proeftijd van drie jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de opgelegde gevangenisstraf van een jaar en een gedeelte groot 15.000 euro van de opgelegde geldboete van 25.000 euro;

veroordeelt de beklaagden _____ (...) en _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op telkens 200 euro te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden _____ (...) en _____ elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden (...) en hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 76,76 euro in eerste aanleg en 462,22 euro in beroep;

veroordeelt de beklaagden (...) en tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de op de achtergelaten afvalstoffen binnen een termijn van zes maanden vanaf dit arrest in kracht van gewijsde is, op vordering van het openbaar ministerie onder verbeuring voor elk van een dwangsom van 1.000 euro per dag vertraging in uitvoering van dit bevel;

verplicht de beklaagden (...) en elk tot terugbetaling aan de gemeente, de OVAM of het Vlaamse gewest van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen.

op burgerlijk gebied:

heropent de debatten en bepaalt de verdere behandeling van de burgerlijke vorderingen van de burgerlijke partijen en op de rechtszitting van **vrijdag 8 januari 2021 om 9.00 uur;**

houdt de beslissing over de kosten op burgerlijk gebied aan.”

* * *

De onmiddellijke aanhouding van de beklaagde werd bevolen.

1.5.

Op 1 juli 2020 tekende de beklaagde beroep in cassatie aan tegen al de beschikkingen op strafgebied, hem betreffende.

Op 10 juli 2020 tekende de beklaagde beroep in cassatie aan tegen al de beschikkingen hem betreffende.

1.6.

Bij arrest van het Hof van Cassatie van 12 januari 2021 (nr. P.20.0817.N) werd als volgt beslist, waarbij eiser I en eiser II is:

“Het hof,

Vernietigt het bestreden arrest behalve in zoverre het:

- uitspraak doet over de ontvankelijkheid van de hogere beroepen en het de saisine van het appelgerecht bepaalt;
- de eiser II () ontslag verleent van rechtsvervolging voor de feiten van de tenlasteleggingen A1a, A1b, A1c, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, B voor de periode van 3 september 2014 tot 11 december 2014, C1, C3 en C4.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigd arrest.

Verwerpt de Cassatieberoepen voor het overige

Veroordeelt de eiser I tot een tiende en de eiser II tot twee tienden van de kosten.

Houdt de beslissing over de overige kosten aan en laat die over aan de rechter op verwijzing.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Gent, correctionele kamer, anders samengesteld.

Bepaalt de kosten in het geheel op 930,13 euro waarvan de eiser I 315,13 euro is verschuldigd en de eiser II 315,12 euro is verschuldigd.

1.7.

Op de terechtzitting van 14 september 2021 legde het hof, zesde kamer, overeenkomstig de artikelen 152, § 1 en 209bis, zevende lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde het hof de rechtsdag op dinsdag 22 maart 2022 om 9.00 uur.

Bij e-mailbericht van 8 september 2021 liet de advocaat van de burgerlijke partijen en weten dat de burgerlijke partijen niet langer in de procedure tussenkwamen. Aan de burgerlijke partijen werden derhalve geen conclusietermijnen verleend.

Op de terechtzitting van het hof van 22 maart 2022 heeft het openbaar ministerie te kennen gegeven dat met de opmerking in zijn conclusie dat geen eerste conclusie werd ontvangen van de beklaagde geen rekening moet worden gehouden. Er zijn derhalve geen redenen om de eerste conclusie van de beklaagde uit de debatten te weren.

Het hof betreft derhalve alle neergelegde conclusies in het beraad.

1.8.

Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 22 maart 2022 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester _____ advocaat met kantoor te _____ en meester advocaat met kantoor te _____
- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester _____ advocaat met kantoor te _____ en meester advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

Niemand is verschenen voor de burgerlijke partijen _____ en _____ alhoewel regelmatig gedagvaard, en deze laten bijgevolg verstek gaan.

2.

2.1.

Ingevolge het voormeld arrest van dit hof, tiende kamer, van 26 juni 2020, en ingevolge het voormeld arrest van het Hof van Cassatie van 12 januari 2021 dient het hof niet meer te oordelen over de ontvankelijkheid van de hoger beroepen van de beklaagden _____ en _____ en van het openbaar ministerie tegen deze respectieve beklaagden, over de vrijspraken van de beklaagde _____ voor de feiten van de telastleggingen A1a, A1b, A1c, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, B voor de periode van 3 september 2014 tot 11 december 2014, C1, C3 en C4, en over de vorderingen van de burgerlijke partijen _____ en _____ voor zover gesteund op de telastleggingen A2a en A2f ten aanzien van de beklaagde _____

2.2.

De saisine van dit hof betreft aldus:

- de beoordeling van de schuld van de beklaagde _____ aan de telastleggingen A1a-b-c, A2a-b-c-d-e-f, A3, B, C1, C2, C3 en C4, de schuld van de beklaagde _____ aan de telastleggingen A2a, B voor de periode van 28 februari 2014 tot 3 september 2014, en C2 voor de periode van 27 februari 2014 tot 21 februari 2018,
- de eventuele op te leggen bestraffing,
- de vorderingen van de burgerlijke partijen _____ en _____ ten aanzien van de beklaagden _____ en _____ wat betreft beperkt tot de telastleggingen waarvoor hij niet definitief werd vrijgesproken, en
- de beslissingen die met al die beslissingen onlosmakelijk verbonden zijn, daarin begrepen de beslissing over de herstellvordering.

3.

In het bestreden vonnis van 5 februari 2019 werden de feitelijke gegevens uiteengezet. Het hof maakt deze uiteenzetting tot de zijne en herhaalt deze voor de duidelijkheid hierna, waarbij tevens waar nodig bijkomende gegevens worden toegevoegd met de vermelding in vette en onderlijnde tekst: "**bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof**":

"3. De beklaagden waren bestuurders van de

werd inmiddels, op 11 december 2014, failliet verklaard.

De beklaagden worden vervolgd voor het exploiteren zonder milieuvergunning (A), het niet naleven van de exploitatievoorwaarden (B), en de illegale opslag van afval (C).

4. werd op 14 februari 2008 opgericht door:

- 975.000 aandelen) met als gedelegeerd bestuurder de eerste beklaagde,
 - (1000 aandelen) met als gedelegeerd bestuurder en
 - (1000 aandelen) met als gedelegeerd bestuurder de eerste beklaagde.
- Op 16 november 2011 werd de zetel van verplaatst naar en werd een nieuwe raad van bestuur samengesteld als volgt:
- eerste beklaagde, als voorzitter,
 - met als vaste vertegenwoordiger de tweede beklaagde en
 - net als vaste vertegenwoordiger de derde beklaagde.

5. Uit het dossier blijkt dat het aanvankelijk de bedoeling was van om een verwerkingseenheid van lichte shredder fluff (LSF) - een afvalstroom die vrijkomt bij het vershredderen van voertuigwrakken - op te richten te . Dat is daar niet kunnen doorgaan waarna werd beslist om de site gelegen aan de in de raven ook als verwerkingseenheid op te richten. De productie van zou erin bestaan fluff te comprimeren tot een soort van vaste brandstof.

Aan de werd vanaf april 2012 LSF aangevoerd, en vanaf eind 2013 ook gescheiden in een aantal deelstromen, met name 'Fe-fines' (de fijne, ijzerhoudende fractie), 'SRF' (Solid Recovered Fuel, de grove fractie) en ferro- en non-ferrometalen, met de bedoeling, althans volgens destijds, vervolgens elk van deze deelstromen een nuttige toepassing te geven.

Gezien er snel een tekort aan opslagcapaciteit ontstond aan de was het de bedoeling een tweede eenheid op te richten aan de te om daar een deelstroom komende van deze fluffs te kunnen verwerken met name de "Fe-fines".

Deze site was op dat moment eigendom van een ander bedrijf,

Er werd met de aanvoer van Fe-fines (afkomstig van de site van aan de), alsook met de aanvoer van sorteervezanden, naar de site aan de begonnen zonder daarvoor over een geldige milieuvergunning te beschikken.

Op 27 februari 2014 werd daarvoor lastens door de milieu-inspectie een proces-verbaal opgesteld.

6. Hierna volgt een beknopt overzicht van de per site verleende milieuvergunningen en de voornaamste vaststellingen van de milieu-inspectie:

site

sloot op 8 december 2011 met betrekking tot deze site een huurovereenkomst af met de (thans , eigenaar van de loodsen en de gebouwen.

Op 9 december 2011 diende een milieuvergunningsaanvraag in voor deze site voor een tijdelijke inrichting met het oog op het exploiteren van een tijdelijke opslag en sortering van shredder fluff en lichte organische fractie afkomstig van sorteerinstallaties van gemengd bouw- en sloopafval. De vergunning werd geweigerd door het college van burgermeester en schepenen van de Stad

Op 20 februari 2012 werd een tijdelijke milieuvergunning verleend voor dezelfde site en voor dezelfde verwerking en opslag als bij de eerste aanvraag, geldig voor 3 maanden vanaf de melding van de aanvang van de exploitatie zijnde 2 april 2012. Deze tijdelijke milieuvergunning, werd éénmalig verlengd voor een termijn van 3 maanden.

“bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof”: volgens de milieuinspectie werd vanaf 5 april 2012 o.a. LSF (Light shredder fluff) aangevoerd.

Op 29 oktober 2012 diende voor de site een milieuvergunningsaanvraag in voor het exploiteren van een inrichting voor opslag en verwerking van shreddermateriaal, lichte organische fractie en sorteerzeefzanden en de productie van SRF.

Op 10 januari 2013 verkreeg voor de site een milieuvergunning klasse 1 die geldig was voor een periode van 5 jaar vanaf die datum voor opslag en sortering van maximum 30.000 ton lichte shredder fluff (hierna LSF) en 4.500 ton lichte organische fractie (hierna LOF). Volgens de vergunning mogen er geen opslagcapaciteiten zijn buiten de loodsen van en moet een voldoende brandbestrijdingssysteem aanwezig zijn.

Op 28 februari 2013 werd een bijkomende vergunning klasse 1 verleend voor een termijn van 20 jaar voor het exploiteren van een inrichting voor de opslag en verwerking van afvalstoffen, het gebruik van bepaalde motoren, voertuigen en machines. Hierin zijn bijzondere milieuvoorwaarden opgenomen. In de vergunning

staat onder meer het volgende: opslag en mechanische behandeling (sorteren, scheiden, schredderen en in balen persen) van sorteerzeefzanden, LSF en LOF met een opslagcapaciteit van in totaal 96.362 ton als volgt:

-18.667 ton sorteerzanden (SZZ)

-50.361 ton lichte shredder fluff (LSF)

-10.104 ton lichte organische fractie (LOF) uit sorteerinstallaties van gemengd bouw- en sloopafval - 12.430 ton in balen geperst Solid Recovery Fuel (SRF)

-4.800 ton uitgesorteerde ferro/non-ferro, PVC en fines.

In deze vergunning werden bijzondere voorwaarden met betrekking tot de brandveiligheid opgelegd.

Op 27 maart 2014 krijgt een vergunning tot wijziging van zijn exploitatievoorwaarden klasse 1. De aanvraag tot wijziging betreft de verwerking enkel van afvalstromen die voldoen aan de acceptatiecriteria van de cementindustrie.

Het besluit van 22 februari 2013 werd als volgt gewijzigd: Refuse derived fuel (RDF) afkomstig van LSF wordt gescheiden gehouden van het RDF afkomstig van LOF.

“bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof”: waar hiervoor staat “besluit van 22 februari 2013” is duidelijk bedoeld: “besluit van 28 februari 2013”.

Op 16 oktober 2014 verkrijgt een milieuvergunning met mededeling van kleine verandering van de inrichting welke als voorwerp heeft: lozing van bedrijfsafvalwater via 2 bekkens en KWS afscheider in oppervlaktewater, uitbreiding van stallen 1 bedrijfsvoertuig en bulldozer, opslag van 100 liter gevaarlijke producten in kleine verpakkingen.

Deze milieuvergunning is geldig voor de termijn van de basisvergunning.

Op **20 oktober 2014** stelde de milieu-inspecteur bij een controle vast dat:

- de aanwezige hoeveelheid SRF werd geschat op 17.151 ton

- de aanwezige hoeveelheid uitgesorteerde ferro/non-ferro, PVC en fines en LSF samen werd geschat op 65.761 ton.

Op **4 november 2014** stelde de milieu-inspectie vast dat de maximaal vergunde hoeveelheid afvalstoffen overschreden was en op **6 november 2014** werd een bestuurlijke maatregel genomen waarbij de aanvoer van afvalstoffen naar de site met onmiddellijke ingang diende stopgezet te worden.

Op **14 januari 2015** werd door de milieu-inspectie de totaal aanwezige hoeveelheid afvalstoffen geschat op 82.996 ton meer bepaald 54.154 ton LSF, 18.014 ton SRF en 10.828 ton Fe-Fines.

“bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof”: In een overzicht gevoegd bij PV van 26 januari 2015 (karton 1, ok 1, stuk 53 en volgende), wordt vermeld dat volgens gegevens van het bedrijf op de site zich volgende afvalstoffen bevinden:

- 83.359 ton niet verwerkte LSF, FE-fines, SRF en gerecupereerde metaalstromen (ferro en non-ferro), en een exact cijfer per ‘deelstroom’ niet beschikbaar was;
 - 2.699 ton sorteersand;
 - Samen in totaal 85.695 ton afvalstoffen.
- Bij gebrek aan precieze cijfers van de ‘deelstromen’ werden daarvan ruwe schattingen gemaakt, waarbij de schatting van de hoeveelheid SRF in balen (18.014 ton) werd bekomen door afrek van het totaal van 85.695 ton (verstrekt door zelf) met de hoeveelheden andere afvalstoffen. Het cijfer van 18.014 ton SRF zoals berekend in januari 2015 bleek in grote mate overeen te stemmen met het cijfer van 18.360 ton SRF dat was bekomen ingevolge info door na consultatie van het computersysteem gegeven op 20 oktober 2014 (zie PV – 14, karton 1, OK 1).

Site

was ten tijde van de feiten eigenaar van de site gelegen aan de te

Op 29 mei 2015 is de opgericht en bij de oprichting bracht 51,45% onverdeelde aandelen in van het voorste deel, kant in de nieuwe vennootschap. stelt dat zij aansluitend op de oprichting vervolgens de resterende 48,55 % onverdeelde aandelen in dezelfde site verkocht aan dat aldus de volledige eigenaar is geworden van het voorste deel van de site.

Voor deze site was aanvankelijk geen enkele vergunning aanwezig waardoor de milieu-inspectie op **27 februari 2014** een proces-verbaal heeft opgesteld doch dit tegen

Op voornoemde datum trof de milieu-inspectie tijdens een inspectiebezoek op de site metaalhoudende restafvalstoffen aan die werden aangevoerd vanuit meer bepaald:

- binnen in een grote hall: lichte fractie van metaalhoudende shredderafvalstoffen; op basis van het afvoerregister van ongeveer 20.000 ton Fe-Fines;
- buiten in de open lucht: dezelfde lichte fractie van metaalhoudende shredderafvalstoffen en vermoedelijk eveneens sorteersanden waarbij de totale hoeveelheid kon geraamd worden op 1.500 m³.

Nadien zijn de hierna vermelde tijdelijke vergunningen afgeleverd doch enkel voor het afgewerkte product, de Fe-Fines en niet voor de pure fluff (fluff-balen).

Op 12 juni 2014 ontvangt een tijdelijke milieuvergunning (klasse 1) voor de opslag van afvalstoffen, voor een inrichting gelegen op de te en dit voor het exploiteren van een tijdelijke opslag van afvalstoffen meer bepaald:

-25.000 ton Fe-Fines

-stallen van 3 tot 25 voertuigen/aanhangwagens -5 stuks

-opslag van vloeistoffen met ontvlammingspunt hoger dan 55° maar dat 100° C niet overtreft, -10.000 liter

-brandstofverdeelininstallatie met 1 verdeelslang

-labo.

Eveneens werd in dezelfde vergunning een rubriek geweigerd voor het exploiteren van een tijdelijke opslag van afvalstoffen meer bepaald opslag en overslag van afvalstoffen – 25.000 ton SRF (fluff) en 15.000 ton sorteerzeefzand.

De vergunning heeft een geldigheid van 3 maanden en er zijn bijzondere voorwaarden opgelegd inzake brandbestrijdingsmiddelen en brandpreventie, de Fe-Fines mogen enkel afkomstig zijn van zelf.

“bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof”: Uit de aanvraag bleek dat de tijdelijke vergunning werd gevraagd omdat een stockageprobleem was opgetreden op de site in de aangezien er daar extra voorwaarden waren opgelegd door de brandweer. Het stockageprobleem deed zich voor zowel voor SRF, restfractie Fe-fines en sorteerzeefzanden.

Op 27 juni 2014 werd een geschreven overeenkomst gesloten tussen en inzake het gebruik van enkele loodsen als opslagruimte voor De mondelinge afspraak zou al gemaakt zijn op 15 september 2013.

Op 28 augustus 2014 krijgt een verlenging van zijn tijdelijke milieuvergunning voor de site met als voorwerp het verlengen van een tijdelijke opslag van afvalstoffen. De vergunning is geldig tot 12 december 2014 waarbij verlenging nadien niet meer mogelijk is.

Op **10 september 2014** voerde de milieu-inspectie een controle uit waarbij de aanwezigheid van volgende afvalstoffen, afkomstig van werd vastgesteld:

-binnen in de grote hall: 20.000 ton Fe-Fines

-buiten in de open lucht : 27.000 ton sorteerzeefzanden.

Op **6 november 2014** werden tijdens een nieuwe controle door de milieu-inspectie op de terreinen van volgende fracties van afvalstoffen, afkomstig van aangetroffen:

-binnen in een grote hall en 2 kleinere halls: lichte fractie van metaalhoudende shredderafvalstoffen; volgens gegevens uit het afvalstoffenregister van [redacted] ging het om ongeveer 36.000 ton Fe-Fines;
-buiten in de open lucht: 27.000 ton sorteerzeefzanden.

Op **9 januari 2015** stelde de milieu-inspectie vast dat op de site [redacted] nog steeds 41.295 ton Fe-Fines en 13.296 ton sorteerzeefzanden aanwezig waren.

“bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof”: De voormelde gegevens werden bekomen van [redacted] zelf.

Site uitgebaat door [redacted] te [redacted]

Voor deze site was er ten tijde van de feiten een milieuvergunning voor opslag van “andere niet gevaarlijke afvalstoffen” (meer bepaald schroot en aanverwanten) maar niet voor SRF in balen.

Onder meer op **26 januari 2015** werd door de milieu-inspectie vastgesteld dat er op kaaï 700 nog steeds ruw geschat 3.528 balen SRF aanwezig zijn wat overeenkomt met een gewicht van ongeveer 4.233 ton.

7 duwbakken verspreid over 3 locaties in de haven van [redacted]

Gezien de opslagproblemen van [redacted] voor hun fluff-balen heeft de havenkapitein op **24 juli 2014** de toestemming gegeven om fluff-balen te stapelen in duwbakken ([redacted]) in de haven van [redacted]

Deze toelating werd gegeven voor 3 maanden en werd éénmaal verlengd voor 3 maanden, meer bepaald tot 31 januari 2015, met dien verstande dat de duwbakken geen gevaar mochten opleveren voor de oppervlakte navigatie en de lading fluff geen waterverontreiniging mocht veroorzaken.

“bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof”: uit een e-mail van 22 januari 2015 van kapitein [redacted] van de haven [redacted] blijkt dat op 24 maart 2014 reeds een duwbak [redacted] werd beladen, dat op 9 mei 2014 een andere duwbak [redacted] werd beladen [redacted] en dat vijf andere duwbakken werden beladen in de periode van 28 juli 2014 tot 8 augustus 2014.

Op **24 november 2014** werden er in totaal 7 duwbakken verspreid in de haven geteld waarbij vastgesteld werd dat verschillende balen met fluff gescheurd waren en de fluff in de duwbak of op de gangboord lag en het risico bestond dat de fluff in het oppervlaktewater terechtkwam.

Op 8 januari 2015 werd door de havenkapiteindienst een proces-verbaal opgesteld inzake milieumisdrijven door het onbeheerd achterlaten van afvalstoffen in de duwbakken.

“bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof”: uit het voormeld proces-verbaal blijkt dat de toelating om in duwbakken afvalstoffen onder te brengen door voor werd gevraagd op 13 maart 2014 om proefvrachten te organiseren gedurende een periode van drie maanden van duwbakken van 3.000 ton voor de afvoer van balen SRF én met een binnenschip van 800 ton voor de afvoer van fines. Bovendien blijkt dat de toelating reeds werd gegeven op 21 maart 2014 (en dus niet eerst op 24 juli 2014) door kapitein “om de verscheping te laten plaatsvinden” voor een periode van maximaal drie maanden. Er was een akkoord met de om de te gebruiken voor de overslag. had geen milieuvergunning voor stockage van afval op haar voorkaai. Op 27 juni 2014 werd dan vastgesteld dat de balen fluff niet werden afgevoerd en dat een deel zonder toelating was verplaatst naar de Een klein deel was ook overgeslagen in twee duwbakken (wellicht is bedoeld ‘andere duwbakken’). Er werd een ingebrekestelling verstuurd op 27 juni 2014 en 3 juli 2014. Uit de ingebrekestelling van 27 juni 2014 blijkt dat de toelating van 21 maart 2014 ook betrekking had op een tijdelijke stockage van balen fluff op de om de overslag mogelijk te maken. Uit de ingebrekestelling van 3 juli 2014 blijkt dat ook een ander naastgelegen terrein werd gebruikt voor stockage door antwoordde bij monde van dat zij regelingen zou treffen om de balen fluff van de te halen tegen 1 augustus 2014. Door de firma (die eigenaar/verhuurder was van duwbakken) werd op 23 juli 2014 een ligplaats aan een wachtkaai gevraagd voor drie duwbakken die op 28 juli 2014 voor rekening van gingen worden beladen ter hoogte van De havenkapitein gaf in afwachting van een transportvergunning en doordat er geen wachtkaaien ter beschikking waren een eenmalige toelating om drie duwbakken te ankeren ter hoogte van de dit tot 31 oktober 2014. vroeg op 30 oktober 2014 een verlenging van de termijn. Die verlenging werd gegeven op 31 oktober 2014 tot en met 31 januari 2015. Op 8 januari 2015 werd vastgesteld dat de duwbak gedeeltelijk was geladen met onverpakte Fe-fines met daarbovenop balen fluff. Een gangboord stond onder water en de duwbak maakte slagzij. Op 5 januari 2015 werd vastgesteld dat de duwbakken en waren geladen met fluffbalen, waarvan verschillende verpakkingen gescheurd en beschadigd waren. Eveneens op 5 januari 2015 werd vastgesteld dat de duwbakken en waren geladen met fluffbalen, waarvan verschillende verpakkingen gescheurd en beschadigd waren.

Op 13 januari 2015 werd door de milieu-inspectie vastgesteld dat er onaeveer 14.329 ton afval in 7 duwbakken verspreid over drie locaties in de haven van aanwezig was.

Op de vergadering van **19 januari 2015** met diverse overheidsdiensten en betrokken partijen bleek dat er op korte termijn geen oplossing voorhanden was voor deze duwbakken waardoor de opslag in de duwbakken de facto een 'definitief' karakter kreeg en de opslag bijgevolg milieuvergunningsplichtig werd. Voor deze opslag was er geen geldige milieuvergunning.

Op **26 januari 2015** legde de afdeling milieu-inspectie aan de curatoren van de bestuurlijke maatregel op om de afvalstoffen in de 7 duwbakken in de haven van af te voeren naar correct vergunde verwerkers.

"bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof": voor een overzicht van alle processen-verbaal en aanmaningen die werden opgesteld door de milieuinspectie kan worden verwezen naar onderkافت 11 in karton 1. Voor een gedetailleerd overzicht van alle feiten kan worden verwezen naar PV van de (karton 1, onderkافت 13).

7. In de periode oktober 2012 - december 2013 werden door de scheepvaartpolitie diverse processen-verbaal/interventieverlagen opgesteld in verband met bedrijfsbranden bij

Zo waren er branden op 17 oktober 2012, op 24 oktober 2012, op 12 maart 2013, op 4 augustus 2013, op 2 december 2013 en op 26 december 2013.

Op 18 november 2014 maakte de brandweer van een verslag op voor de site te met het verzoek tot het nemen van veiligheidsmaatregelen.

De brandweer was van oordeel dat de broei mogelijk te wijten was aan de aanwezigheid van organische fracties in de fluff en dus een potentieel brandgevaar inhield.

De milieu-inspectie voerde bij diverse controles uit (o.a. controle op afvalstoffenregister, overschrijding opslaghoeveelheid balen SFR, naleving bijzondere milieuvergunningsvoorwaarden inzake brandveiligheid enz.), zo onder meer op 21 maart 2012, op 27 juni 2012, op 22 en 24 oktober 2012, op 8 februari 2013, op 14 maart 2013, op 18 april 2013, op 11 juni 2013, op 14, 18, 26, 27 en 28 februari 2014, op 20 juni 2014, op 3 juli 2014, op 6 en 27 augustus 2014, op 10, 11 en 15 september 2014, op 20 oktober 2014, op 4, 6, 13 en 15 november 2014, op 9, 13, 14 en 26 januari 2015.

Tevens werden meerdere bijeenkomsten georganiseerd waarop onder meer de problemen van brandveiligheid en de opslagperikelen werden besproken.

"bijkomende toevoeging en/of aanpassing door het hof": uit een verslag van de van 25 februari 2013 blijkt dat op 22 februari 2015 zowel als voor aanwezig waren in het

kader van de controle van de brandveiligheid op de site (karton 1,
onderkaft 13, PV stukken 419 – 421).

Waar tijdens diverse controles kon vastgesteld worden dat inzake brandveiligheid enerzijds door een aantal concrete acties lopende en gepland waren zoals het voorzien in een permanentie 7 op 7, 24 uren per dag, werd anderzijds keer op keer vastgesteld dat er nog steeds tekortkomingen waren waardoor niet voldaan werd aan de bijzondere milieuvergunningvoorwaarden inzake brandveiligheid.

Onder meer op 13 maart 2014 stuurde de milieu-inspectie een aanmaning wegens het niet voldoen aan de bijzondere milieuvergunningvoorwaarden inzake brandveiligheid en diverse andere tekortkomingen.

Naar aanleiding van de melding aan de milieu-inspectie door de brandweer van de bedrijfsbranden en de tekortkomingen aan de vergunningvoorwaarden inzake brandveiligheid heeft de milieu-inspectie op 15 mei 2014 een proces-verbaal opgesteld lastens en

Daaropvolgend werd op 17 juni 2014 van volgende verklaring afgenomen:

‘U stelt mij op de hoogte van de feiten. Tijdens mijn verhoor ben ik vergezeld van de heer geboren op en tevens ook bestuurder in de firma.

We hebben een kopie van het proces-verbaal ontvangen.

Ik ben werkzaam als afgevaardigd bestuurder van de firma met maatschappelijke en uitbatingszetel te en ik ben gemachtigd een verklaring af te leggen.

Ik was gedelegeerd bestuurder van bij de oprichting zijnde sinds ongeveer 2007.

De huidige eigenaar van onze gebouwen is de firma De firma huurt de gebouwen en terreinen.

1. Wie is verantwoordelijk voor de naleving van deze milieuwetgeving?

Er is een extern milieucoördinator aangesteld voor de firma zijnde het bureau gelegen te

De drie bestuurders van de firma, zijn ikzelf, de heer en de heer zijn eindverantwoordelijken voor wat betreft milieu.

2. Is er een vennootschap bij de exploitatie van de activiteiten betrokken?
is betrokken bij deze activiteiten.

3. Wat is het doel van deze vennootschap ?

Het doel is productie van secundaire brandstof uit industrieel afval.

4. Wat heeft de vennootschap concreet ondernomen om de naleving van de milieureglementering door de natuurlijke personen mogelijk te maken ?

heeft conform de wetgeving een extern milieucoördinator in dienst.

5. Waaraan zijn de inbreuken te wijten?

Er zijn twee soorten van inbreuken.

Er is een gedeelte van de inbreuken te wijten aan een niet conforme oplevering van de gebouwen volgens de bouwvergunningen. Dit heeft concreet betrekking op de brandpreventie en bestrijding - riolering en nooddeuren - brandmuur.

Een tweede soort inbreuken hebben te maken met onze eigen milieuvergunning, alwaar we nog niet al de bijzondere voorwaarden hebben ingevuld welke tevens ook te maken hebben met het verleden.

6. Indien financiële motieven aan de basis van de vastgestelde overtreding(en) liggen, over welke (kosten)besparingen/meerwaarde gaat het?

Er zijn geen financiële motieven welke aan de basis liggen.

Op heden worden de werken uitgevoerd conform het schrijven aan de milieu-inspectie.

Een deel betaald (sic) onze firma en een deel komt de eigenaar van de gebouwen tussen in de kosten.

7. Wat zal gedaan worden om onverwijld de toestand te regulariseren ?

Hiervoor wensen we te verwijzen naar ons schrijven welke hierbij.

8. Binnen welk tijdsbestek wordt deze regularisatie uitgevoerd ?

Zie hierbij ons schrijven.'

8. *De centrale dienst leefmilieu van de Federale Gerechtelijke Politie werd op 14 oktober 2014 door de Federale Gerechtelijke Politie van in kennis gesteld van een dossier van illegale opslag van afvalstoffen te Het ging om de illegale opslag van fluff op een bedrijfsterrein en op een binnenschip. Dat afval bleek afkomstig van de site aan de te en werd via het bedrijf*

illegaal opgeslagen te

Het afval werd naar getransporteerd met vrachtwagens en binnenschepen.

Het parket van besliste dat het afval terug naar moest gestuurd worden.

9. *Op 17 oktober 2014 was er een overeenkomst tussen en om (in eerste instantie) 10.000 ton fluff te storten op de terreinen van . wou blijkbaar de opslagproblemen wegwerken door te storten bij Op 4 november 2014 ontving de milieu-inspectie een mail van de waarin de firma meldde dat met onmiddellijke ingang geen bijkomende stoffen meer werden aanvaard komende van*

10. *Op 24 oktober 2014 vroeg aan een boekhoudkundig kantoor een volledige boekhoudkundige doorlichting van hun onderneming. Dit verslag werd aangevraagd*

door _____ die als bestuurder was aangesteld om de derde beklaagde, wiens ontslag naar eigen zeggen dateerde van 3 september 2014, te vervangen in de boekhouding.

11. Op 11 december 2014 sprak de rechtbank het faillissement uit van

Op 18 december 2014 werd er een spoedvergadering belegd op vraag van de curatoren waarbij onder meer vastgesteld werd dat:

- er geen liquide middelen meer zijn;
- er voor de site aan de _____ geen geldige vergunning (meer) is waardoor de fluff en de fe-fines er illegaal gestapeld liggen;
- de site _____ vol afval ligt maar de vergunningsvoorschriften niet werden uitgevoerd en de verzekering ondertussen werd opgezegd en
- de controle die voor de faling is uitgeoefend en die momenteel in stand gehouden wordt niet langer kan volgehouden worden daar er geen actief meer is om deze te bekostigen.

12. Op 5 maart 2015 werd door de onderzoeksrechter en het parket een afstapping gedaan bij _____ Die afstapping kaderde in het gerechtelijk onderzoek naar faillissementsmisdrijven.

13. Op 28 april 2015 richtte _____ een nieuwe vennootschap op, waarmee hij de activa van het faillissement overnam om een 'doorstart te realiseren van de activiteiten van _____ aan de _____
Op 25 mei 2015 werd _____ bij _____ geregistreerd als vervoerder van afvalstoffen, en op 8 juni 2015 als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar.

Reeds op 22 juni 2015 stelde de milieu-inspectie een proces-verbaal op lastens _____ omdat er nog steeds te veel afval lag en er nog steeds geen duurzame afzetmogelijkheden waren. Meteen werd de bestuurlijke maatregel die op 6 november 2014 aan _____ was opgelegd ook aan _____ opgelegd. De vergunde opslaghoeveelheden en de brandweervoorwaarden moeten gerespecteerd worden. Aanvoer van nieuwe afvalstoffen werd verboden, en de afvoer van afval mag enkel naar correct vergunde verwerkers.

Op 20 augustus 2015 werd _____ hierover verhoord.
Hij verklaarde: 'Ik ben aemachtigd om een verklaring af te leggen in naam van de firma _____ gevestigd te _____

U brengt mij op de hoogte van het proces-verbaal met als nummer _____ opgesteld door de milieu-inspectie aangaande hun bezoek op 08 juni 2015 wat op mijn vraag was trouwens.

U stelt mij volgende vragen waarop ik het volgende antwoord geef:

- Wie is verantwoordelijk voor de naleving van deze milieuwetgeving?

Ikzelf ben verantwoordelijk als zaakvoerder van

- Is een vennootschap bij de exploitatie van de activiteiten betrokken?

Ik heb de firma opgericht in april 2015 en de milieuvergunning is overgenomen van de curator. Er is een melding overgemaakt naar de milieuvergunningscommissie van de provincie

Daarvan heb ik een bevestiging gekregen dat de milieuvergunning is overgezet naar

-Wat is het doel van deze vennootschap?

Het verwerken van fluf van geschredderde auto's tot een secundaire brandstof.

- Wat heeft de vennootschap concreet ondernomen om de naleving van de milieureglementering door de natuurlijke perso(o)n(en) mogelijk te maken? Zie bijlage 1 van het proces-verbaal van de milieu-inspectie.

- Waaraan is/zijn de inbreuk(en) te wijten?

De inbreuken zijn te wijten voorafgaand aan de overname van de milieuvergunning in de nieuwe vennootschap.

-Indien financiële motieven aan de basis van de overtredingen liggen, over welke (kosten) besparingen/meerwaarde gaat het?

Er zijn geen financiële voordelen, het kost ons geld om zaken uit het verleden op te kuisen.

-Wat zal er gedaan worden om onverwijld de toestand te regulariseren?

We zijn bezig met de opkuis zoals ik vermeld heb in de brief (zie bijlage 1 aan pv. onder toezicht van milieu-inspectie en onze milieucoördinator.

-Binnen welk tijdsbestek wordt deze regularisatie uitgevoerd?

Hierbij verwijs ik eveneens naar mijn brief (zie bijlage 1 aan pv.

Verder heb ik niets te verklaren.'

14. *Op 16 september 2014 legde een ex-werknemer van een klacht neer bij de scheepvaartpolitie. Hij klaagde illegale lozingen, gebrekkige brandbestrijding en gevaarlijke werkomstandigheden aan. Hij verklaarde onder meer dat hij meerdere malen de bazen en voornamelijk eerste beklagde had aangesproken met de vraag of ze de hulpdiensten (brandweer) niet moesten op de hoogte brengen, doch dat dit pertinent geweigerd werd (OK2, stuk 5).*

In de periode september-oktober 2015 werden een aantal (ex)werknemers van verhoord.

Op 16 september 2015 werd opnieuw verhoord (stuk 625).

15. *Op 22 september 2015 werd verhoord. In zijn onderstaande verklaring bevestigde ook hij dat er gevaarlijke werkomstandigheden waren, dat er geregeld brand was maar dat van de brandweer niet mocht verwittigd worden.*

Zoals vermeldde ook hij dat het personeel opdracht kreeg om Fe-fines te verbergen onder de balen fluff of er terug mee te vermengen. Op die manier moest het gebrek aan afvoer ervan gecamoufleerd worden.

'Ik ben begonnen in juli 2013 bij via interim in het en dan mocht ik met naar daar gaan. Ik mocht er beginnen als kraanbestuurder in de nachtploeg (van 22u tot 6u 's morgens),

Mijn taken bestonden erin de losse fluff zo hoog mogelijk te duwen en dan met de kraan in de trechter gooien.

Was de teamleader er niet dan nam ik de functie van teamleader op mij (dus ook onderhoud aan de balenpers enz...)

zei ook dat het onze taak was om branden te blussen wanneer nodig. Hij zei dat al tussen de zinnen door tijdens het sollicitatiegesprek. Hij zag dat ik bij gewerkt heb en dat was daarom (branden blussen) geen probleem voor mij.

De werkomstandigheden bij waren rampzalig en wel om volgende redenen:

a/ problematiek werking bedrijfsmaterieel en algemene veiligheidsmaatregelen.

Iedereen mocht daar bij beginnen zonder brevet. "Je leert maar op de werkvloer" zei (plantmanager). Ikzelf denk, was de enigste die over alle nodige brevetten beschikte.

Er zijn nooit veiligheidvoorschriften meegegeven, waren noch aanwezig op de werkvloer.

Ik droeg altijd mijn eigen veiligheidskledij. Dit werd niet spontaan gegeven door de werkgever zei dat ik naar het interim moest gaan voor veiligheidskledij en de interim stuurde mij terug met de zeggenschap dat het bedrijf dit moest leveren.

De kraan en bulldozer vielen constant in panne, waarschijnlijk door de smurrie die tussen de fluff aanwezig was. De leidingen gingen telkens kapot, waarschijnlijk door de chemische substanties die aanwezig waren in de fluff. We moesten telkens bellen om te komen herstellen. Deze waren alles behalve blij.

Op een gegeven moment begon de lijm van mijn veiligheidsschoenen los te laten, waarschijnlijk ook te wijten aan de rommel die we daar behandelden.

Ook wat de transportband, de grofzeef en dergelijke betreft, omdat deze telkens in panne vielen of blokkeerden door bv. een teveel aan capaciteit viel deze stil. Deze werden hersteld maar na een gegeven moment werden de veiligheden overbrugd (uitschakelen noodstop).

Ik moest in eerste instantie verantwoording afleggen aan de teamleader, die op zijn beurt inlichtte en rechtstreeks aan als er niet was.

Regelmatig vielen alle lichten uit, maar de machines bleven draaien omdat die op een apart circuit zaten. zei ons om verder te werken gelet er toch lichten op de bulle en de kraan stonden. Zowel ik en de andere werknemers vonden dit totaal onverantwoord.

Moesten we dit doen op een ander bedrijf dan namen ze ons al onze brevetten af.

b/ De branden

De eerste brand begon al tijdens de eerste week dat ik daar begon. We roken de brand, maar wisten niet waar. was hier ook en die zei: "gewoon verder werken, ge zult het wel zien".

We hebben de brand ontdekt en heb ik samen met en de brand proberen te blussen wat niet direct lukte. Ik vroeg toen aan om de brandweer te bellen.

repliceerde "De brandweer moet hier niet zijn. We houden dat zelf onder controle".

De brand werd uiteindelijk wel geblust.

In totaal waren er een 9 a 10 branden. zal wel van veel meer branden weten gelet hij telkens het verslag maakte.

Daar was ook een brandwacht, een zekere die om de twee uur zijn ronde moest doen. Meestal deed hij dit adequaat, maar soms pakten wij dit over omdat hij ook nog overdag werkte.

Als we zeiden dat we de brandweer gingen bellen kwam zelf ter plaatse. Dit is minstens, naar ik weet drie keer gebeurd. zei dat we moesten blussen en dat we zeker de brandweer niet mochten bellen. Niemand, noch noch zeiden waarom we dit niet mochten doe. Achteraf heb ik wel spijt dat ik dit nooit gedaan heb.

c/ problematiek met het bluswater.

De fluff moest tegen ontbrandi(n)g nat gehouden worden. Deze mocht niet boven een bepaalde temperatuur komen. Bij het blussen werden ook grote hoeveelheden water gebruikt. Het water werd gewoon afgevoerd via een pomp en geloosd in de naastgelegen sloot die uitgaf op het kanaal.

belde regelmatig naar dat hij de pomp moest aanleggen. Als er een externe firma kwam moesten we de pomp verstoppen. liet dit via weten. In het begin wisten we niet dat dit rechtstreeks in de aanpalende beek werd geloosd. Soms werden de poorten opengezet dat het bluswater gewoon langs de straat wegvloeit.

d/ Medische klachten

Buiten de stank die er algemeen heerste in de bedrijfsruimte had ik regelmatig huiduitslag (rode uitslag op mijn voorarmen), wat serieus jeukte. Dit verergerde na het douchen na mijn werk.

Op nachten dat we serieus moesten doorwerken had ik wel regelmatig een gevoel van misselijkheid ten gevolge van de uitwasemingen van de fluff en het sorteringsproces. Mijn ademhaling is niet meer als voorheen. Het kost meer inspanning al de tijd voor dat ik bij werkte.

Met betrekking tot de afvoer van de balen en fines kan ik meegeven dat ik gehoord heb van een chauffeur (wij noemden hem de bomendokter, omdat hij ook nog tuinarbeider was) die bij [redacted] als zelfstandige werkte, dat men de fines niet kwijt kon. Deze werden dan blijkbaar in een duwbak geladen met daarop balen fluff SRF om te fines te verbergen.

Op een gegeven moment, tegen het einde dat ik daar werkte kregen wij de opdracht (dit werd van ploeg tot ploeg doorgegeven) om de fines die we in oorsprong uit de fluff hebben gezeefd, terug proberen onder te mengen onder de nieuw binnen gekomen fluff.

Dit in de bedoeling zoveel mogelijk fines, die men blijkbaar niet kwijt kon zoveel mogelijk in de balen te persen. Zo was men de fines kwijt.

Met [redacted] rechtstreeks, had ik weinig contact, behalve met de branden. [redacted] heb ik slechts één keer gezien. Ik zag hem bij aanvang dienst ergens in augustus 2013 al roepend en tierend uit het kantoor komen en liep mij bijna omver. Blijkbaar was er een slaande ruzie met [redacted] die ook aan het tieren en roepen in het deurgat van de kantoorruimte. [redacted] vertrok met gierende banden. De reden van de ruzie ken ik niet.

Ik ben buitengesmeten in augustus 2014, waarschijnlijk omdat ik te fel op de veiligheid op de werkvloer begon te vitten. Officieel, heb ik daarna via het interim vernomen, ben ik zoezegd buitengegoid omdat ik drank binnensmokkelde, dit terwijl ik daar volledig op tegen ben. Ik heb nog contact opgenomen met [redacted] maar deze zei mij dat hij mij niets meer te zeggen had, dat alles was uitgelegd aan het interimbureau.'

16. Op 20 oktober 2015 werd van [redacted] volgend verhoor afgenomen:

'Kan u uw functie beschrijven binnen [redacted] ?

Van opleiding heb ik mechanica gestudeerd. Qua werkzaamheden hield ik mij de laatste 15 jaar bezig met het opstarten van fabrieken en een winkel. Via een advertentie, eind 2012 in de Streekkrant heb ik gesolliciteerd voor de functie van plantmanager. De drie bestuurder van [redacted] gingen een nieuw bedrijf opstarten met een investeringsproject van 10 a 11 miljoen euro. Dit leek mij een uitdaging. Bij de sollicitatie kreeg ik een uiteenzetting van het project, wat in de lijn van mijn verwachtingen lag. Ik heb bij [redacted] van 1/7/2013 tot faillissement (november 2014) gewerkt.

Mijn functie bestond er globaal uit om de productie te laten draaien, m.a. het persen van de balen SRF. In het begin was er enkel een kleine (sterzeef) met aanvoer via transportband, een inpakmachine en een pers. Een eerste upgrade kwam er pas later (eind 2013). We zijn begonnen met 1 ploeg, later uitgebreid met een tweede ploeg eens de upgrade een feit was, met in totaal een 3 a 4-tal arbeiders per ploeg. Er kan gesteld worden dat mijn collega [redacted] en ik zowat de dagelijkse beheer op de plant voor onze rekening namen. Alles wat de weegbrug betrof, daar hield [redacted] zich mee bezig. Ik werkte enkel tijdens de dagshift. De mensen van de nachtshift zag ik haast nooit. Er

was wel een logboek dat diende ingevuld worden. Het invullen ervan legde ik op aan de teamleiders. Hierin diende de productie vermeld te worden, stilstanden van meer dan een kwartier. Ik stond er op dat dit stipt werd ingevuld.

De instructies gegeven door het management en mezelf waren voornamelijk mondeling van aard. Mijn verantwoordelijke was eerst [redacted] en later was dit [redacted] deed alles wat milieu was, [redacted] het logistieke en [redacted] het financiële. Op mijn vraag zijn er maar enkele sporadische overlegmomenten geweest met de drie bestuurders samen. Normaal gezien was het de bedoeling om samen met [redacted] dit te doen.

Wat het management betreft werd op een gegeven moment buitengezet. Daarna kwamen [redacted] en [redacted] ten tonele. Deze personen waren weinig aangenaam, ik heb deze personen weinig gesproken. Ze spraken mij nooit aan. Ik was eerder lucht voor hun. [redacted] of [redacted] zei mij dat dit de nieuwe overnemers van [redacted] gingen worden. Meer weet ik er niet van. Het was voor mij op een gegeven moment onduidelijk wie de leiding had. Ik ben immers ook preventieadviseur niveau 3. In deze optiek kreeg ik de [redacted] over de vloer. Mij werd toen gevraagd wie de bestuurder was. Ik dacht [redacted] maar toen zeiden ze mij dat het toch [redacted] was. De situatie was mij dus sterk onduidelijk.

Alles ging goed in het begin. Ter illustratie: [redacted] kwam op een gegeven moment een uittreksel tonen zeggende "Kijk eens wat er op onze rekening staat!!!" Dit betrof een uittreksel waarop meer dan 700.000€ stond. Dus ik had het gevoel dat het bedrijf er goed voor stond.

Het begon mij echt te dagen dat er iets mis met [redacted] op het moment dat de productie maar niet de deur uit ging. Er werd toen van alles gezocht om de balen kwijt te raken. Er werd dan gestockeerd op de [redacted] en op duwbakken. Op een gegeven moment zijn Blijkbaar waren er voor de balen onderhandelingen bezig voor [redacted] en [redacted]. Ik weet niets van het niet-naleven van de milieuvergunningvoorwaarden op de site [redacted] de duwbakken, noch de exacte details van de milieuproblemen van de illegale stockage te [redacted] Wat [redacted] betreft moest ik enkel voor de werfvoertuigen ter plaatse zorgen (zowel voor het plaatsen van de balen in eerste instantie en later voor het weghalen).

Het enigste wat ik wist is dat er op de binnenplaats van [redacted] niets mocht staan. [redacted] weet alles over het milieu-aspect. Mijn instructies kreeg ik allemaal van [redacted] en [redacted]

Er waren witte balen binnen [redacted] De groene balen waren afkomstig van [redacted] en werden niet bij ons geproduceerd. [redacted] zou een eindbestemming weten voor de groene balen. Ik heb ooit zo een schip bij [redacted] zien laden.

Welke waren de verkregen instructies bij de verschillende brandincidenten?

Alles wat met brandwacht te maken had was de verantwoordelijkheid van [redacted]

Als instructie kregen we mee om in eerste instantie met water af te koelen.

Bij mijn weten heeft het meerdere keren serieus gebrand en dit steeds met interventie van de brandweer zelf, een keer tussen Kerst en nieuw van 13/14 toen ik met verlof was en één keer bij nacht en ben toen via [redacted] verwittigd geweest om ter plaatse te komen.

Bij echte grote branden kwam de brandweer ter plaatse. Er is mij wel bij bepaalde incidenten door [redacted] en [redacted] gezegd geweest de brandweer niet te bellen en de temperatuursverhoging en rookontwikkeling alsnog zelf proberen onder controle te krijgen. Dit is duidelijk gezegd geweest. Ik liep zelf ook (vooral op het einde toe op de site te [redacted] na verordening van de burgemeester) brandwacht. Ik heb enige ervaring in de zin dat ik ooit in bedrijfsverband bij de vrijwillige brandweer ben geweest. De organisatie van de brandwacht buiten de kantooruren was volledig in handen van die hiervoor een zekere [redacted] (een franstalige golfinstructeur) inschakelde.

Wat gebeurde er met het bluswater?

Een zekere [redacted] vriend van [redacted] heeft daar verschillende werken gedaan rond de evacuatie door de aanleg van een soort van intern rioleringsnetwerk met afvoer via de beek naast de hangar die uitgeeft op het kanaal.

Ik herhaal het, de milieu-inspectie is daar verschillende keer langsgekomen en heeft dit allemaal duidelijk gezien. De milieu-inspectie was dus duidelijk op de hoogte van deze lozingen. Ik wist ook van deze lozing, doch door het feit dat milieu-inspectie dit wist, dacht ik dat we gewoon mochten verder doen.

Om het overtollige water weg te pompen werd er hierbij soms gebruik gemaakt van een pomp om het bluswater in de beek te lozen. Van [redacted] kreeg ik dan de instructie deze pomp te verbergen op het moment dat we "officieel" bezoek kregen.

Welke was uw relatie tot het bedrijfsbeleid?

Ik werd weinig tot het beleid toegelaten. Ik wist weinig. Het enigste dat ik weet is dat er ooit zo het idee bestond om op drie sites te werken: [redacted] en [redacted]

In [redacted] werd er zo ooit het idee geopperd om een verbrandingscapaciteit met een partner op te starten. Verder kwamen er op een gegeven moment [redacted] in [redacted] over de vloer die [redacted] kwamen solliciteren ivm een breekinstallatie. Dit was hetgene wat ik heb vernomen.

Wat kan u vertellen omtrent de kwaliteit van productie?

Voor mij kan er weinig veranderd worden aan de kwaliteit gelet de machine zijn werk doet. Het enigste waar er kan ingegrepen worden is enkel de machine versnellen maar dit gaat ten koste van de machines zelf (snellere pannes, verstoppingen,...).

Wat kan u meegeven omtrent de veiligheidsvoorschriften en de veiligheidsnormen op de werkvloer bij [redacted] ?

Het is een bedrijf dat opstart en men kan niet verwachten dat alles onmiddellijk in orde zou zijn. We konden ook geen voorzieningen treffen voor installaties die nog niet aanwezig waren. Ik was verantwoordelijk voor de veiligheidskledij en materiaal. Voor zover ik weet waren we met de meeste voorschriften in orde hieromtrent (stofmaskers, veiligheidsschoenen,). Deze werden door ons aangekocht. Van de interimarissen veronderstel ik dat de interimbureau's de nodige materialen ter beschikking stelde.

Wat betreft de scholing van de werknemers kan ik stellen dat er gebrevetteerden zijn die minder goed met een toestel overweg kunnen dan deze die over een mindere of geen kwalificatie beschikken. Bij aanwerving moest er steeds een test uitgevoerd worden, dit in samenspraak met de ploegleiders.

Qua materieel zijn er wel enige problemen geweest, doch niet van structurele aard. Vb. aan de persmachine is er geen mogelijkheid om veiligheden te omzeilen. Met de schakelkast zijn er wel problemen geweest (zekeringen). Er zijn nieuwe zekeringen geplaatst en er is gezocht geweest wat deze zekeringen heeft doen springen. Wat de zeef betreft, deze bleef wel draaien wanneer deze geopend werd. De instructie was om de noodstop te gebruiken bij interventie hieraan.

Ik kan stellen dat ik, zeker systematisch niet, opdracht gegeven heb om mijn werknemers ongeoorloofde zaken uit te voeren. Dit in tegenstelling tot bepaalde opdrachten van het management, die alles of toch grotendeels in functie stelde van de hoeveelheid productie.

Van mijn kant, wanneer de werknemers bij mij kwamen met problemen trachtte ik daar hetzij als tussenpersoon van het management een oplossing voor te bieden. Zelf heb ik weinig problemen met werknemers, behalve met die een volgens mij een zwaar drankprobleem had. Ik wou deze niet als werknemer maar deze moest blijven van

Tot slot: welk is uw mening omtrent de zaakvoerders van ?

heeft bij mij een indruk van onprofessionalisme. daarentegen was veel professioneler. De dag dat de WCO uitgesproken werd zei "Ik ben mijn kasteel kwijt en jullie gaan uitbetaald worden". En effectief via werd zijn kasteel te koop aangeboden.

Ik kan nog aan toevoegen dat al mijn handelingen gesteld zijn in opdracht van de toenmalige zaakvoerders van

17. *Op 17 november 2015 werd (derde beklagde) verhoord.*

'Ik ben van opleiding licentiaat Handelswetenschappen. Ik ben steeds in financiële functies actief geweest binnen de bouwsector. Later ben ik als zelfstandige begonnen. Vooreerst wens ik een overzicht te geven van de korte historiek van zoals ik ze meegemaakt heb.

Via ben ik in contact gekomen met die daar klant was bij hen om een project te financieren. Dit contact gebeurde eind 2009.

Vooraf waren en beginnen na te denken over opportuniteiten binnen de recyclagewereld. Twee mogelijkheden bestonden: een light-versie met en het tweede idee betrof het concept van m.n. de uitsortering van restafval van voertuigshredder (van fluff in SRF). De piste werd verlaten en concept van SRF's werd verder uitgewerkt. In deze periode begon de rondgang betreffende dit concept bij alle mogelijke betrokken partijen (mogelijke aanleveranciers, milieuautoriteiten,...)

We hebben ook een haalbaarheidsstudie laten uitvoeren door het Ik ben wel niet bij alle gesprekken aanwezig geweest. De teneur van de gesprekken was vrij positief gelet alle partijen aangaven dat er een noodzaak toe was om dergelijke afvalstoffen te verwerken, dan te storten zoals op heden.

Er werd initieel ook gepolst of er mogelijkheden waren tot co-financiering door de aangesproken partijen maar hier kwam niets uit. Qua lokalisatie werd eerst gekeken om te starten op de terreinen van te De vergunning werd aangevraagd en bekomen. Er werd een huurovereenkomst met getekend en bekeken om de huurovereenkomst om te zetten in een onderconsessie (met de

er is echter op een gegeven ogenblik in terecht gekomen. Deze werd uiteindelijk geweigerd. De overnemer van heeft onze overeenkomst daarna min of meer opgezegd. Op dit moment kwamen we in tijdsdruk.

Er kwamen toen contacten met vorige huurder in vond de lokatie niet langer interessant omdat er geen kade was en hun aanvoerlijnen te lang waren. besloot de site te huren met hieraan gekoppeld een tijdelijke milieuvergunning. Er waren toen zelfs gesprekken geweest om de site om een aankoopoptie te bekomen met in het najaar 2012.

Begin 2013 werd de definitieve milieuvergunning gerealiseerd. De contacten bij totstandkoming van de milieuvergunningen met en Milieusinspectie liepen via er. Ikzelf had hier weinig mee te maken.

In de zomer van 2013 zijn we gaan praten met en ook met de voor financiering. Dit was dan vooral mijn rol als financieel consulent binnen De en tekenden ondertussen het volledige productieproces uit. De gaf aan dat het concept voorlopig onvoldoende was om verder te gaan. De zaak was te prematuur. Maar het dossier interesseerde hen wel naar de toekomst toe.

Binnen werd beslist om 2 lijnen op te starten, een en een De werd deels gefinancierd met een krediet van 600.000 €. De rest werd gefinancierd met eigen middelen. In deze periode kwam ook de eerste branden. Met als gevolg dat we rond de tafel kwamen met de brandweer, Havenkapiteinsdiensten, Milieu-inspectie, Scheepvaartpolitie e.d. Toen werden ons een aantal zaken opgelegd naar brandveiligheid waar we volop mee bezig waren en waar een groot deel van gerealiseerd werd.

In januari 2014 werd er in productie gegaan. In de testfase werd er gelobbyd om potentiële afnemers te overtuigen. Samples en analyses werden uitgestuurd. In deze fase werd opnieuw de [redacted] gecontacteerd. Ook werd er (voormalig [redacted] bijgehaald als zelfstandig consultant om te faciliteren.

In mei 2014 werd er nog 200.000 aan privé-kapitaal (via persoonlijke kennissen en vrienden) gevonden en geïnjecteerd in [redacted]

[redacted] bleek toen concrete interesse te tonen. De contacten tussen de [redacted] en mezelf zijn toen geïntensifieerd. Ik ben hier mee bezig geweest vanaf mei tot de tijd dat ik ontslagen geworden ben begin september 2014. Alles was klaar om verder te gaan. Alles zou in kannen en kruiken komen op de laatste dinsdag van augustus 26/8. Op de donderdag 28/8 erna zou het kredietcomité van de bank samen komen, dit om te illustreren hoe dicht we bij een oplossing stonden voor de continuïteit van [redacted]

De week ervoor (voorlaatste week augustus) kwamen [redacted] en [redacted] echter met [redacted] en vennootschap [redacted] aandragen die als brownfielddontwikkelaar werd voorgesteld met als insteek dat er zekere opportuniteiten zouden zijn mocht [redacted] met [redacted] zou samenwerken. Op een gegeven moment stelt hij zich echter voor als potentiële overnemer. Een confidentialiteitsovereenkomst werd de woensdag van die week opgesteld. De dag erna, donderdag kwam een eigen ontwerpovereenkomst binnen via de advocaat van [redacted] die totaal anders van inhoud was. Wij hebben nog gereageerd met een aanpassing, doch hebben hier geen respons meer op gekregen. Ik heb er [redacted] wel over ingelicht dat er gesprekken waren met [redacted]

Op maandag 25/8 was er een vergadering voor de creatie van een tussenhub voor SRF's te [redacted]. Het bleek dat [redacted] de uitgelezen locatie zou zijn als tussenopslag voor verdere afvoer naar cementindustrie naar [redacted]. Er zou SRF's in balen gestort geweest zijn aldaar, maar ik wist niet dat deze site niet vergund was. Ik hoefde van [redacted] bij deze vergadering niet aanwezig te zijn omdat het enkel over operationele zaken gingen. Ik kreeg geen verdere feedback. Sowieso kreeg ik vanaf september 2014 geen enkele informatie meer uit [redacted]

Op dinsdag 26/8 was er een conference call over de laatste afspraken met de nieuwe investeerder [redacted] en afspraken aangaande de kredietcommissie op 28/8.

Diezelfde dinsdagavond verkreeg ik een 24-uren geldig aanbod van [redacted] op mijn aandelen. Ik vond dit ongehoord, gelet wij een mondeling akkoord hadden met de [redacted] groep. Ik bel naar [redacted] en [redacted] die vertelden dat ze wel op dit aanbod ingingen. Op woensdag kwam er een mailtje dat ze getekend hadden.

[redacted] had als uitleg naar mij toe gegeven dat hij schrik had dat de [redacted] tot doel had om onze aandeel binnen [redacted] te laten verwateren, wat ik een flauwe uitleg vond. [redacted] en [redacted] hebben volgens het aanbod elk 25.000€ bekomen zonder verdere garanties naar de toekomst toe.

Volgens mij heeft [redacted] gekozen voor een oplossing waarbij hij onmiddellijke gelden ter beschikking zou krijgen om tegemoet te kunnen komen aan de privé-financiële problemen die hij had i.v.m. de afbetaling van kasteel [redacted]. Immers is [redacted]

het een feit dat de managementfee's sedert begin 2014 bevroren werden m.b.t. tot de situatie van

Achteraf ben ik te weten gekomen dat en al sedert juni 2015 besprekingen aan het voeren waren met Ik wist hier totaal niets van.

beweerde dat hij was tegengekomen op een beurs ergens. Dit was de uitleg die hij mij altijd gegeven heeft.

Ik zei dat ik dat aanbod niet ging aanvaarden. Ik vroeg vervolgens om op vrijdag 29/8 een raad van bestuur samen te roepen. vroeg mij of en aanwezig mochten zijn om over mijn aandelen te spreken. Daar kondigde aan dat hij een vragenlijst ging overmaken. Het ging afhangen van hoe ik op die vragenlijst zou antwoorden hoe mijn toekomst zou zijn. Dit bleek uiteindelijk een onrealistische zaak.

Maandagmorgen vroeg ik opnieuw om een raad van bestuur. wou dit niet. Op woensdag 3 september verkreeg ik via brief mijn ontslag.

Rond 25 oktober 2014 heb ik nog een uitnodiging gekregen voor een raad van bestuur. Hoofdagendapunt was aanvraag van Dit punt was zelfs niet geagendeerd! Ik heb hier op gereageerd door een aanhangsel aan notulen te laten voegen dat ik niet wou stemmen gelet gebrek aan kennis. Daarna is begin november opnieuw een raad van bestuur geweest waarbij er zou genotuleerd zijn dat er een contract was om een aanzienlijk volume af te voeren naar

Verder beschik ik over de periode van begin september tot eind november over geen informatie.

Vervolgens vraagt u mij nadere informatie omtrent de verschillende sites (en hun vergunningstoestand).

Wat de site van betreft: we zouden een toepassing vinden voor de fines (samen met een onderzoeksbureau te . We hebben voor de site tijdelijke milieuvergunningen bekomen. Het was voorzien om daar buitenopslag te doen op een betonnen vloer. Gelet nog geen bouwvergunning had aangevraagd voor deze betonnen vloerplaat werd de aanvraag tot milieuvergunning geweigerd.

In het geheel van het milieugebeuren kan ik verklaren dat ik min of meer buitengelaten werd. en waren van mening dat ik mij enkel moest bezig houden met het financiële aspect van de zaak.

U zegt mij dat er op de site (zie vergadering van 10/4/2014 reeds 75.000 Ton terwijl slechts 40.000T toegelaten was en dat er buitenopslag was terwijl de milieuvergunning dit niet toeliet.

Ook daar was conform de commentaar van dat we niet gingen starten met niet binnen nemen van maar enkel met Vooral om de continuïteit te garanderen met de leverancier.

Ik wist niet dat buitenopslag niet toegelaten was. Ik meen te herinneren dat er enkel geen losse materie mochten gestockeerd worden. Wat het productieproces betreft had ik geen inspraak.

Omtrent de opslag van de fluffballen in de duwbakken betreft: hier heeft het initiatief genomen om dit te regelen. De bedoeling was tijdelijk te stockeren

tot een terrein zou gevonden worden in de haven van [redacted] Ik kan niet zeggen welk terrein. Dit moet in juli, augustus 2014 geweest zijn. Ik kan u hieromtrent geen verdere detail geven. Ik dacht dat de duwbakken geregeld werden via een [redacted] reder.

Op uw vraag waarom zoveel fluff binnennemen en uitsorteren terwijl er geen afzet is van de SRF kan ik het volgende kwijt.

Kunnen geen afzet realiseren omdat we geen proefstalen hadden. We dienden proefstalen te hebben om eventuele afnemers te overtuigen. Het is dan ook een beetje het verhaal van het kip en het ei. Ook kregen wij vragen van de banken om zekerheid te hebben over onze afzet teneinde hun het nodige comfort te geven. Een haalbaarheidsstudie werd tot twee maal uitgevoerd (dit door [redacted]).

Mijn verklaring voor het falen ligt in het feit dat we qua logistiek [redacted] niet konden gebruiken, als het niet voldoen aan de bankgarantie voor de kennisgeving. Volgens mij is de houding van weigering (negatief advies) van [redacted] naar de milieuvergunning deels onbegrijpelijk. De logistieke druk lag te hoog om nog verder door te gaan zoals we bezig waren.

U vraagt mij verklaring te geven over het lage intaketarief van de fluff.

Als we de volumes draaiden zoals voorzien, zou 52 € (zonder transport voor fluff afkomstig van [redacted]) of 60 € (met transport door ons, afkomstig van fluff van [redacted]) volstaan hebben om rond te komen. Zeker als we ook op de [redacted] zouden werken.

stortte ook nog een gedeelte bij [redacted] tegen quasi hetzelfde tarief, maar met de wijziging van heffingssysteem in de nabije toekomst zou ons systeem het meest interessante worden.

Wat de brandincidenten betreft heb ik van één brand het nablussen gezien. Dit was in 2012. Anders heb ik niets gezien. De opvolging hiervan was mijn taak niet. [redacted] er hielden hier zich mee bezig.

Ik weet dat er een brandwacht georganiseerd werd. Later werd [redacted] ingeschakeld om dit te doen. Deze piste werd verlaten door een brandincident in de zomer 2013 te wijten door onoplettendheid van een werknemer van [redacted]. Later werden de nachtelijke brandrondes uitgevoerd door een zekere [redacted] (als zelfstandige).

Ik weet dat [redacted] een schriftelijke nota verspreid heeft onder de werknemers dat de brandweer bij brand diende verwittigd te worden. Ik meen mij zelfs te herinneren dat er in stond dat er bij enige vorm van twijfel steeds de brandweer diende verwittigd te worden.

We hebben uiteindelijk bijna 3 miljoen euro geïnvesteerd om de conformiteit te voorzien naar brandveiligheid (benevelingsinstallatie, sprinklers, ringleiding, [redacted]). Kortom bijna alle gevraagde zaken werden uitgevoerd.

U zegt mij dat er bluswater geloosd werd in het kanaal. Het bluswater werd opgepompt uit het kanaal. Dat in principe in een opvangbekken terecht kwam. Hier moesten wel enige aanpassingswerken aan gebeuren.

Diegene die dit coördineerde was [redacted]. Veel van dit gebeurde ook in de periode dat ik niet meer aanwezig was. U geeft mij mee dat er op een gegeven moment bluswater, verontreinigd met uitloogsel uit de fluff in het kanaal is terecht gekomen. Hier weet ik niets van, noch van een pomp die hiervoor soms gebruikt werd. Ik was

daar nochtans tot eind augustus in principe elke dag aanwezig, Dit moet daarna gebeurd zijn.

U vraagt mij of ik kennis heb van de vaststellingen op 24/10/2014 van de Arbeidsinspectie

Ik heb geen weet van een inspectie omtrent gelet ik in die periode niet meer aanwezig was op het bedrijf. Wij hebben wat arbeidsreglementering betreft daar ook een extern bureau voor ingeschakeld. Ik ken de naam niet meer. hield zich hier mee bezig samen met

Het externe bureau maakte hier opvolgingsanalyses van. Ik ben daar nooit bij betrokken geweest. De vragen omtrent grote investeringen kwamen wel bij mij terecht maar de effectieve uitwerking lag bij

Ik verklaar stellig dat er wel degelijk een arbeidsreglement aanwezig was.

Tot slot wens ik volgende zaken nog mee te geven:

Ik heb uiteindelijk niets meer gekregen voor mijn aandelen, noch een opzeggingsvergoeding verkregen.

De PE-groep heeft ook een procedure opgestart tegen toen de zaak was afgesprongen. In mijn ogen was het een kwestie van dagen om een oplossing voor uit de brand te slepen.

Volgens mij had er initieel wel graten in gezien, maar heeft hij zich in een tweede fase volgens mij proberen uit weg te cijferen. Zo heeft hij zich in eerste instantie geprofileerd als gedelegeerd bestuurder (heeft in deze naam documenten ondertekend) en heeft daarna zijn kar gekeerd door zich te profileren als adviseur, wat in mijn ogen eigenlijk onzin is.

Wat betreft, ik vermoed dat zij de financiële component was van het duo

Sedert de raad van bestuur van december 2014 heb ik geen contact meer gehad met of

Verder wens ik niets te verklaren.'

18. Op 2 december 2015 werd van (tweede beklaagde) volgend verhoor afgenomen.

'Welk is uw opleiding en welke is uw functie geweest binnen ? Welke waren concreet uw taken binnen het bedrijf? Geef kort uw historiek en uw rol binnen de ontwikkeling van

Ik ben geoloog van opleiding met een lang verleden in de baksteenindustrie. Daar ben ik via een project in 2006 (en)egen gekomen in

Vervolgens ben ik aan de slag gegaan als consultant in zijn project in Dit bedrijf, voor het hergebruik van granulaten uit steenpuin is gebouwd geweest maar echter nooit opgestart. Dat bedrijf (

) was een joint-venture tussen en (en een) en zijn dan uiteengegaan. en ik

zijn blijven samenwerken en ontstond het idee van uitsortering van fluff in SRF met nuttige toepassing als finaliteit. Een oplossing voor het tot dan toe storten van deze

fluff. Via is In contact gekomen met ivm met dit idee tot verwerking van deze 0-20 fractie fines. In 2011 is het eigenlijke consortium met tot stand gekomen. Daarnaast was het ook het idee actief te zijn in de niche van de sorteerzeefzanden.

Voor ons project zochten we een terrein, welke gevonden heeft in . Daar lag er een hoop van sorteerzeefzand op een vergund terrein van was daarna wel in gegaan. Half juni 2012 wordt een bouwvergunning en milieuvergunning afgeleverd. Toen kwam de site van in het vizier om de hal of een gedeelte van de hal te huren alvorens in te kunnen beginnen.

Er is op toen begonnen met een tijdelijke milieuvergunning voor schredderfluff. Ik hield mij bezig met de processus tot bekomen van milieuvergunning. De eerste ladingen zijn toegekomen in op 5/4/2012 (eerste vracht).

Maar dan kwam de overname van door en zijn echter niet de beste vrienden. Er is overleg geweest met en ik maar niet welkom. De site moest opgegeven worden.

gaf aan volledig weg te gaan uit en te verhuizen naar zou zijn activiteiten vanop de site exploiteren. Er werd een milieuvergunning aldaar bekomen op 28/2/2013 voor twintig jaar met de door u gekende milieuvorwaarden. Ondertussen werd er gezocht naar nodige financiering voor ons project. De stockage van de fluff begon op 5/4/2012. Er moet gesteld worden dat er wel heel veel bijzondere voorwaarden (oa brandweer) gesteld werden. De naleving van de milieuvergunning was voor een groot gedeelte mijn job (in samenwerking met een extern bureau uit . Geleidelijk aan kwam er gelden binnen, via de van de fluff. In augustus 2013 zijn we beginnen bouwen met het eerste gedeelte van de sorteerinstallatie (fluff naar SRF en fines) en dit werd afgerond in december 2013. De eerste productie (balen SRF) werden geproduceerd in januari 2014.

De SRF zou als toepassing dienen tot secundaire fuel in de cementindustrie. De eerste contacten (via een congres in leidden ons naar het cementconsortium in

De contacten werden gelegd en een contract voor levering werd getekend voor in totaal 30.000 ton. Twee andere afzetmarkten kwamen er via

Een eerste kanaal was een bedrijf in met een overeenkomst van afzet voor 15.000 ton en het tweede was een deal met een bedrijf (naam ben ik vergeten) voor een beperkte hoeveelheid van 3000 ton. Dus in totaal was er een afzepakket van 48.000 ton. In de zomer heb ik de kennisgevingsaanvragen voor OVAM aangemaakt en ingediend.

Enkel de bijlage van de bankwaarborg ontbrak bij elk van de dossiers. Op basis van dit ontbreken werden de aanvragen niet behandeld voor OVAM. De bankgaranties konden niet gesteld worden doordat de financiële toestand van het bedrijf op dit ogenblik niet rooskleurig was. Ik heb de aanvraag tot kennisgeving zonder bankgarantie ingediend bij OVAM vanuit de veronderstelling dat OVAM wel al een aanvang van behandeling zou doen van het dossier. De bankgarantie zouden we dan later bijvoegen. Ik had

voorafgaand nog geen enkele ervaring met kennisgevingsaanvragen en wist niet dat het ontbreken van een bankgarantie het niet behandelen van de aanvraag zou betekenen.

Ook was de marktsituatie ook niet gunstig. Tegen 2014 is de situatie op de markten veranderd. Veel klinkerfabrieken zijn gesloten, met kleinere productie en lagere nood aan brandstoffen tot gevolg. De secundaire brandstoffen liepen wel nog altijd. Oorspronkelijk hebben we begroot dat we voor 0 euro kunnen afzetten (met transport 30 euro). Ir. [redacted] konden we nog leveren voor 50 € (met transport 80€), voor 65€ (ook ongeveer 80 €), voor [redacted] zou dit ook, inclusief transport neerkomen op een 80€. De gatefee (intake) zat tussen de 52 a 63 euro per ton. Er was dus weinig of geen potentieel.

Er was dus afzet mogelijk voor dit product maar het kon niet gerealiseerd worden omdat er geen financiële middelen waren.

Het bedrag van de gatefee van 52 € is als volgt tot stand gekomen: vroeger reed met de fluff naar [redacted]. De kost van het stort + milieuheffing was +/- 53 €. In dit licht was het contract tussen [redacted] er tot stand gekomen om onder deze prijs te komen. De gatefee werd aldus bepaald op basis van de stortprijs -1 Euro. Dit getekend contract met [redacted] was belangrijk en broodnodig voor onze geloofwaardigheid naar de banken en de financiële wereld toe. Dit was een viscieuze cirkel. Extra financiële middelen waren ook uiteindelijk broodnodig voor de winstgevende tweede lijn op te starten die er uiteindelijk nooit gekomen is.

Ondertussen deed ik mijn best om de milieuvergunningen conform te krijgen ism met het studiebureau.

De problemen bleven zich opstapelen doordat de aanvoer bleef maar er was geen enkele afvoer.

Eind augustus heb ik besloten mijn aandelen te verkopen aan [redacted] van de op de proppen gekomen [redacted]. Het was de bedoeling van [redacted] om de zaak recht te trekken en [redacted] op de rails te zetten. Ik heb 25000 € gekregen voor mijn aandelen. Deze 25.000 heb ik aan [redacted] terugbetaald onder de noemer van "waarborgen en garanties". Dus uiteindelijk heb ik hier niets aan verdiend.

In de loop van september werd ik afgezet als bestuurder (vergadering van 22/9) en kregen wij enkel nog een contractie (managementovereenkomst). Vanaf 1 september kan gesteld worden dat [redacted] met [redacted] de eigenlijke leiding van het bedrijf had. Vanaf september verliepen de externe contacten (tussen [redacted] en Milieu-inspectie, OVAM enz) qua milieu niet meer via mij maar via [redacted].

Ik zie het tekort aan financiële middelen als dé reden van het faillissement. Ik vind het geheel een goed concept maar men dient over de nodige financiële middelen te beschikken. Ik kan ook stellen dat we vaak in snelheid genomen door de beslissingen van [redacted] die vaak beslissingen of initiatieven nam zonder dat we ([redacted] of ikzelf) hiervan wisten.

Uiteindelijk heb ik gekozen om in te gaan op [redacted] zijn aanbod en niet verder te gaan in het idee van [redacted] die financieringsmogelijkheden voor ons project met en door de [redacted] aan het bespreken was.

Ondanks de 24-uur beslissingstermijn van [redacted] vond ik zijn optie, al dan niet onder lichte beïnvloeding (misschien wel onrechtstreeks) van [redacted] de beste, ik kan stellen dat ik niet op de hoogte was van het feit dat de besprekingen van [redacted] in finale afronding waren. Ik was niet op de hoogte dat er een kredietcommissie was voor goedkeuring van financiering op 28/8. Had ik dit geweten had ik misschien een andere beslissing genomen. Ook [redacted] had gekozen voor verkoop van zijn aandelen. [redacted] was niet blij met onze beslissing. Hij van zijn kant weigerde in te gaan op het aanbod van [redacted] ([redacted]).

Kende u de achtergronden van [redacted] ? Zijn rol binnen [redacted] in het verleden? Nee, in deze ben ik zeer naïef geweest. Ik heb de heer [redacted] in zijn ideeën blindelings gevolgd. Bij de banken hebben ze gezegd dat ze blij waren dat de heer [redacted] zich versterkt had met twee medewerkers. [redacted] is altijd de leider geweest van het geheel. Hij besliste en dicteerde en wij liepen achter. Zolang ik zag dat [redacted] er in geloofde, geloofde ik er nog in. In deze ben ik [redacted] gevolgd, tot die ene keer op 28 augustus 2014 bij het aanbod van [redacted]. Ik weet dat [redacted] een doorstart op dezelfde site bezig is ism met de eigenaar [redacted] en dat hij nog een tweede project heeft ivm het reinigen en wassen van gronden en zanden op een site in [redacted]. Ik weet één ding: men moet toch geld hebben om na een faillissement terug dit uit de grond te stampen en dan stel ik mij de vraag waarom hij deze middelen niet bij [redacted] heeft aangewend.

Welke is de evolutie van de bedrijfsstructuur? [redacted] vennootschap van [redacted] heeft via [redacted] ingebracht (als dochter). In augustus 2013 is [redacted] opgericht, ieder ([redacted] en ik) hebben hier elk 25000€ in gestort. [redacted] heeft kort daarna [redacted] overgenomen. Ik werd hiervan op de achtergrond geïnformeerd. Het zijn deze aandelen die [redacted] overgekocht heeft.

Waarom heeft u dit eigenlijk terugbetaald? Op een gegeven moment stonder [redacted] en [redacted] in mijn bureau en ze zeiden mij dat dit "waarborgen en garanties" waren en vroegen mij dit terug te storten. Ik ben hierop ingegaan. Ik ben naar huis gegaan en heb dit overgeschreven. Ik heb hiervoor een document gevraagd aan [redacted] ter inbrenging van mijn boekhouding, doch heb dit nooit ontvangen. Tot op vandaag stel ik mezelf de vraag waarom ik dit gedaan heb.

De site [redacted] Wat kan u meegeven omtrent het milieuaspect en vastgestelde inbreuken op deze site? Op de site [redacted] was er overstockage en stockage buiten zonder dat de milieuvergunning dit toelaat. Wat kan u hierover kwijt? Wat het dagelijkse toezicht betreft was ik verantwoordelijk voor de naleving van milieuvergunningsvoorwaarden (samen met het milieustudiebureau [redacted]). Maar in de werkelijkheid had [redacted] het voor het zeggen.

Op een gegeven moment moesten we gelet plaatsgebrek de afgewerkte productiebalen buiten sorteren. heeft toen beslist om buiten te sorteren. Ik zal vermoedelijk wel aan gezegd hebben dat dit niet kon. Van achter aan de kant van zijn we beginnen stockeren. Er kwam de opmerking van oa de brandweer dat dit niet mocht. De balen werden in samenspraak met de milieu-inspectie en de brandweer, op de gestelde deadline binnen gezet.

Het binnen plaatsen van de balen lostte niets op aan het probleem van het overschrijden van stockagehoeveelheden.

Dit heb ik proberen door te praten met en door de toevoer te reduceren en werk maken van de afzet. en hebben mijn voorstel afgewezen om te reduceren.

Ik overhandig u communicatie met van de milieu-inspectie, waarmee ik wil aantonen dat er een goede verstandhouding bestond. Wij probeerden aan elke vraag en eis te beantwoorden, ik kan stellen dat hij ons bedrijf van zeer nabij opvolgde. Hij staat er om bekend vrij streng op te treden maar ik heb steeds een goede verstandhouding willen opbouwen door maximale tegemoetkoming aan de gestelde eisen.

Wat kan u vertellen over het lozen van vervuild bluswater in het kanaal op de site ?

Er was de vraag van om het bluswater op te vangen via en te kanaliseren via de gracht naar het kanaal. zou dit verkeerd uitgevoerd hebben. is de rechterhand, vertrouweling van Hij fungeerde als manusje van alles binnen het bedrijf. Uiteindelijk kwam het bluswater dus ongezuiverd in het kanaal.

Op een gegeven moment is er sprake van een pomp om bluswater via een pomp rechtstreeks in het kanaal te lozen. Deze zou op vraag van moeten verstopt worden wanneer officiële instanties langs kwamen.

Ik heb geen weet dat er een pomp zou gebruikt geweest zijn om direct te lozen. Ik kan daar inkomen dat, de heer kennende dit gebeurd zou zijn.

Er zijn verschillende branden geweest op de site met al dan niet de interventies van de brandweer als gevolg. Wat kan u hierover meegeven?

Naar brandpreventie werd er op een gegeven moment (in de loop van 2013) een brandwacht georganiseerd. Drie personen voerden de brandwacht uit: een zekere een andere jongere werknemer in fulltime dienst en mijn zoon als jobstudent voor 5 uur per week. vroeg aan al deze personen om hem een SMS te sturen telkens als een ronde uitgevoerd was met een sitrep. De opvolging van de brandwacht gebeurde door Als er een probleem was moesten ze hem opbellen.

Verschillende werknemers hebben verklaard ten allen prijze de brandweer NIET te verwittigen bij brand. De instructie zou van [redacted] komen.
Ik heb hier geen weet van. [redacted] zou dit zeker niet aan mij zeggen gelet ik hem hierin nooit zou volgen.

De site [redacted] en aangelegen site [redacted] Wat kan u meegeven over de niet vergunde opslag op de site [redacted] en aangelegen site [redacted]?

Op een gegeven moment komt [redacted] met het gegeven dat de eerste vrachtwagens met sorteerzefzanden gestort waren op de site in [redacted]. Want met de overname van [redacted] van [redacted] in [redacted] laa er nog sorteerzefzand die weg moest aldaar. Ik weet niet hoe of wanneer maar [redacted] heeft een plaats gevonden op de site [redacted] zei ons dit ([redacted] en ikzelf) toen de vrachtwagens bezig aan het storten waren. Hij zei dat hij een overeenkomst had met een zekere [redacted] van [redacted] hiervoor. Er moest alleen nog een vergunning aangevraagd worden terwijl het er al lag. We werden voor een voldongen feit geplaatst.

Ik kreeg toen de opdracht om de milieuvergunning in orde te brengen. Ik ben toen in actie geschoten en heb de nodige stappen gezet ism [redacted] en in een later stadium ook via OVAM.

Er zouden niet alleen sorteerzefzanden komen maar ook de fines zouden hier gestockeerd worden, ikzelf ben met de mogelijkheid op de proppen gekomen om in eerste instantie de fines af te voeren naar [redacted] tegen 50 a 60 Euro/Ton geleverd. Dit werd echter on hold gezet op basis van de hoge kostprijs.

Het voorstel van OVAM was om opslag te doen via tijdelijke milieuvergunning op naam van de eigenaar, [redacted] in afwachting van de studie voor de afzet van de fines, om een definitieve milieuvergunning te bekomen. Er zijn tijdelijke milieuvergunningen (gelet 2 gemeenten) afgeleverd voor drie maand en elk één keer verlengd, met aflooptdatum respectievelijk 1 en 12 december 2014. OVAM heeft ondanks alles negatief advies gegeven voor een definitieve milieuvergunning, omdat we geen afzet hadden voor de balen. OVAM heeft het verstrekken van de milieuvergunning gelinkt aan de afzet van de balen die er niet was.

Met [redacted] heb ik niet echt contact gehad. De contacten waren voornamelijk via [redacted] en [redacted]. Ik was daar eerder als vijfde wiel aan de wagen. Ook daar kwam [redacted] met het terrein af. [redacted] moest vervolgens de contracten regelen en ik moest de zaak milieutechnisch regelen.

Op het einde, de periode [redacted] met [redacted] hier weet ik niet veel meer van gelet mijn rol uitgespeeld was.

De site [redacted] Op deze site werden balen SRF en los gestorte fluff. Het reglement liet overslag toe maar geen opslag zoals het gebeurde.

Wat er hier geregeld werd, hier weet ik niets van. [redacted] regelde hier alles.

[redacted] terreiner [redacted]. Had u kennis van opslag aldaar?

Wat er hier geregeld werd, hier weet ik niets van. [redacted] regelde hier alles.

Op een gegeven moment gebeurde er opslag in duwbakken. Wat is het verhaal hierachter?

Op een gegeven moment kwam met het lumineuze idee om de balen van de kaai op duwbakken te laden. zou deze werken uitgevoerd hebben. Wederom was dit een voldongen feit voor ons waar alleen de beslissing voor genomen heeft.

Er is in mijn ogen veel geld opgegaan aan het logistieke. Ik wil opmerken dat er hier nooit over gecommuniceerd werd. Het zou mij niet verbazen mocht hier geen opmerking over gegeven hebben. Er was ooit wel eens de opmerking gegeven over de hoge huurprijs van deze duwbakken.

Er was productie die u continu zag buitenrijden. Stelde u nooit de vraag naar waar dit naartoe ging en of alles daar in orde was qua milieuwetgeving op deze lokaties?

Ik ging ervan uit dat de balen die buiten reden dat die naar een vergunde opslag reden in de haven van (in samenspraak en onder goedkeuring met de havenkapitein), ik ga ervan uit dat de Milieu-inspectie hier ook van op de hoogte was. zei mij dat hij hier voor gezorgd had. Ik ging er dus volledig vanuit dat alles in orde was. Ik ben op de site en de site wel eens geweest. Bij de duwbakken ben ik 1 of twee keer gepasseerd. Op kaai ben ik nooit langs geweest bij mijn weten.

De transporten (aan en afvoer) werden uitgevoerd door oa. Het logistieke verhaal werd gedaan door Hij regelde dit soms via de administratief medewerkster. Hier had ik geen enkele inbreng in.

Wat weet u over de afvoer naar de site te ?

Ik kan u vooraf meegeven dat de regie omtrent de opslag van de balen te volledig gebeurde onder regie van)

Op een gegeven moment, in het voorjaar van 2014, komt met het idee van opslag op een site in te doen (in eigendom van een familie) via () te

De bedoeling was om hier een milieuvergunning aan te vragen om opslag van SRF te doen. Ik heb hiervoor studiebureau in onder de arm genomen om dit te organiseren. We zouden het concept voorstellen bij alle betrokken milieuadministraties. Terwijl ik met bij de betrokken partijen langs ging werden de eerste balen op de site gelost. Ik wist hiervan.

De eigenaar, die enig aanzien heeft in de regio, verzekerde ons dat als we langs gingen de verschillende milieu-instanties dat er ondanks er geen milieuvergunning aanwezig was wel een oogje zou dichtgeknepen worden.

Op een gegeven moment moest alles weg uit wegens niet vergund. Ik weet niet hoe de bal aan het rollen gegaan is. In elk geval, alles werd teruggebracht naar

(en hadden graag op de site een afvalverbrandingsoven gerealiseerd op basis van de door ons geproduceerde SRF's. stond al jaren in contact met , de commerciële tak van bouwer van

· verbrandingsovens, en had graag een samenwerking op poten gezet in
Ik denk dat op dit niveau ook de link zit tussen en nl. via een
project te
De opslag in zou uiteindelijk een groot gedeelte van het afzetprobleem
oplossen, toch voor ongeveer 70.000 Ton.
Hoe dat de relatie effectief tussen en is tot stand gekomen kan ik niet
zeggen. Mogelijks is dit via het platform van gegaan.
Ik heb de eerste keer ontmoet in het late voorjaar van 2014 in het raam
van brownfielddontwikkeling en afvalverbranding. heeft mij geïntroduceerd bij
De afspraken verliepen ergens in het Er werd nooit gesproken over een
eventuele overname var. door Dit is pas gekomen eind 2014.
Naast was er ook die in mijn ogen de administratieve kracht
was binnen deelde de lakens uit. Naar houding was er een
zekere evolutie in het gedrag van
Hij evolueerde van een commercant/verkoper in de beginfase naar een
autoritaire persoon eens de aandelen verkocht waren.

U vraagt mij of ik kennis heb van de vaststellingen op 24/10/2014 van de
Arbeidsinspectie Was u verantwoordelijk voor het aspect veiligheid binnen
Van dit plaatsbezoek heb ik geen weet. Ik heb wel weet van een plaatsbezoek, door wie
en wanneer exact weet ik niet, maar dit was voor het tijdperk, dus voor
september 2014.

heeft toen deze mensen opgevangen en het was zijn taak om tegemoet te
komen aan de gestelde opmerkingen. was als plantmanager
verantwoordelijk voor dit aspect ism
Op de werkvloer kwam ik weinig. In het begin was het de bedoeling dat ik de dagelijkse
leiding zou doen met de plantmanager maar werd vrij snel opzij
geschoven in de functie.
Qua veiligheidsaspect intern was verantwoordelijk (werkkledij,...).
kwam naar ons toe met de noden qua beschermingsmateriaal op de werkvloer en
wij volgden hem hierin.

Speelde u een rol in de aanwerving van personeelsleden?

Ik deed dit samen met die als zelfstandige werkte voor In sommige
gevallen zat daar ook bij. Soms zat daar ook bij gelet hij met deze mensen
moest samenwerken.

Alle personen die bij mij passeerden beschikten over de nodige brevetten en attesten. Ik
kan wel meegeven dat ik op het laatste niet altijd instond voor de aanwerving.

Heeft u nog contact gehad met of
heb ik sedert 31/08/2015 niet meer gezien. Dit was in het raam van
een eventuele activiteiten voor waarbij ik als kwaliteitsverantwoordelijke zou
fungeren.

Met _____ en _____ ben ik nog naar het bedrijf _____ in _____ geweest op 30 december 2014. _____ had immers de bedoeling een doorstart te forceren met _____ in die periode. _____ heb ik het laatst gezien tijdens de vergaderingen van _____ in het najaar van 2014.

Voor het transport van _____ en naar de site _____ e.d. zijn identificatieformulieren nodig? Wie was hier verantwoordelijk voor? Wie vulde deze in? Dit was de verantwoordelijke van administratief medewerkster _____ en verantwoordelijke aan de weegbrug een zekere _____

Voor het transport van _____ en naar _____ moesten de binnenschepen via _____ varen. Hiervoor is een kennisgeving nodig. Wie was hier de verantwoordelijke? Ik heb geen idee op wiens naam de kennisgevingen werden aangevraagd. Geenszins in naam van _____ Verder wens ik niets te verklaren.'

19. Op 18 februari 2016 werd _____ opnieuw verhoord en legde volgende verklaring af:

'1. Welke is uw opleiding? Hoe is uw gezins- en financiële toestand?

Ik ben van opleiding toegepaste economische wetenschappen, ik heb altijd, sedert mijn dertiaste in de recycling gezeten. Ik ben in 1989 bedrijfsleider geweest _____ e _____ en _____ Daarna was ik bedrijfsleider bij de firma _____ met vestingen te _____ en _____ recycling van bouw- en sloopafval, granulaten, wegeniswerken (vestigingen in _____). Samen met groep _____ vestingen te _____ er _____ was ik medevennoot bij _____ te _____. Al de bedrijven zijn succesvol geweest. Bij _____ hebben we op het laatst een probleem gehad met asbest in een werf in _____. Er is een uitspraak geweest in eerste aanleg maar we zijn hiertegen in beroep gegaan. _____ is in vereffening gegaan en is overgenomen door de groep _____ Maar ik kan er wel aan toevoegen dat alle bedrijven die ik opgestart heb nog allemaal bestaan.

2. Welke is uw functie binnen het bedrijf, _____ of uw relatie tot deze laatste? Wie zijn de fysische en morele bestuurders van het bedrijf _____ ?

In de periode 2011, 2012 ben ik uit _____ gestapt en heb dan nog een tijdje in het bedrijf _____ in _____ gewerkt samen met _____ en _____ Dit is toen verkocht aan een bedrijf _____ in _____ Ik zag de noodzaak van verdere recycling van bouw- en sloopafval en in de verdere doorgedreven recycling van shredderafval van voertuigen. Het was een gecombineerd verhaal. De heer _____ en _____ waren bereid in het verhaal in te stappen. Na het verhaal _____ had ik technische en financiële back-up nodig.

ontmoet bij Hij was hoofd van het lab aldaar met kwaliteitszorg, productontwikkeling. We hebben mekaar leren kennen in het kader van een subsidieproject van om gemalen baksteen terug te gebruiken in nieuwe baksteen. Omdat de zaken grotere proporties begonnen aan te nemen en via de bedrijfsrevisor met wie ik samenwerkte heb ik de heer leren kennen en met hem beginnen samenwerken.

Ik had in het begin mijn oude partner opgebeld met de vraag een terrein te kunnen gebruiken van (die een terrein in onderconcessie had van de

. De was op dit ogenblik al gecreëerd. Maar omwille dat werd overgenomen is er onder geen activiteit in opgestart.

Door samenloop van omstandigheden (recyclingwereld is een kleine wereld). We hadden vernomen dat in de haven van zijn locatie wou verlaten en we hebben het terrein overgenomen van Het gebouw is in stukken opgenomen. Tegen het einde van was dit het ganse gebouw. De huurprijs bedroeg ongeveer een miljoen per jaar (verhuurder).

Eerste grote fase,

We zijn begonnen met materiaal in te nemen. Dit liep parallel met het investeringstraject. De investeringen werden op 10 miljoen euro begroot. Dit budget is nog toegenomen gelet er diverse investeringen dienden te gebeuren (oa voor de brandbestrijding (detectie, rookluiken, de veiligheid in het algemeen). De eigenaar heeft dit onderkend en heeft deels bijgedragen om tegemoet te komen aan deze tekortkomingen. Wij wisten niet op voorhand dat we dergelijke investeringen dienden te dragen om het gebouw conform te stellen. Wij dachten dat de bouwinspectie de nodige controle van het gebouw al had uitgevoerd in het verleden. Daardoor zijn we van in den beginne achter de feiten blijven lopen.

Tweede fase,

In deze fase zijn we er in geslaagd om een basisproductie op te starten (eind 2013). Ondertussen liep het investeringstraject.

Wij zijn op het terrein in begonnen omdat we daar van plan waren om de stoffractie, de fines via een brikettering de fines opnieuw af te zetten naar de staalindustrie.

Derde fase,

In de derde fase zochten wij opslag en verwerkingscapaciteit te omdat we daar twee toeleveranciers (hadden. We wilden een copy/paste maken van de site in

In deze laatste fase was het ook de bedoeling om samen te werken met die zelf een secundaire brandstof maakte, SRF. De intentie was dat wij dit ook voor hun gingen vermarkten. Dit waren de groene balen.

3. Welke zijn de relaties van het bedrijf (linken naar andere bedrijven).

Oorspronkelijk bestonden er drie NV's: en

. Met ons drie waren we in drie gelijke delen eigenaar van

In 2013 hebben we een nieuwe holding opgestart om Een van de
redenen was dat een van de kapitaalinvesteerders (de groep van (
), aangebracht door en) dit vroeg. Onder de holding werd
gecreëerd. Het was de bedoeling om naar de toekomst toe nog een bedrijf te
creëren onder Voor de site heeft voor een
bedrijf gezorgd, genaamd (vanuit een voormalig bedrijfje
van zelf). Op dit ogenblik waren onze aandelen verkocht aan
er. aan

4. Beschrijf uw functie binnen

Ik was afgevaardigd bestuurder. Ik kan stellen dat ik diegene was binnen die er
voor zorgde dat op de rails geraakte. Ik werd dan gebackupt door die zich
inliet met de opbouw van de technische kant en voor het financiële. De
personeelsaanwerving werd door beiden gedaan. Er kan niet gesproken worden van
enige hiërarchie. Dat is er wel gekomen toen en op de
proppen kwamen. Hier was het duidelijk dat deze twee laatste de plak zwaaiden. Er
werd wel een managementovereenkomst afgesloten met een duidelijke rolverdeling
voor elk van ons. weigerde zijn aandelen te verkopen en werd ontslagen.

Bij de verkoop van aandelen werd ons elk 750.000 euro gegeven. 25.000 effectief en
het saldo, indien het businessplan zou gerealiseerd worden. zou
financiering organiseren via bedrijfsobligaties voor een voorgesteld bedrag van 10
miljoen euro. De groep zou werken met een effectieve financiering.

heeft ook subsidies bekomen van het voor een
totaal bedrag van 1 miljoen euro waarvan 300.000 € effectief ontvangen werd. We
hebben ons bij deze laten leiden door het bedrijf

Site

5. Welke is de oorsprong van de afvalstoffen en wat is de bedoeling van deze
afvalstoffen? Was er een afzetmarkt aanwezig voor deze afvalstoffen of hun
reststoffen. Was daar vraag naar? Beschrijf hierbij tevens uw productieproces in het
bedrijf.

De afvalstoffen kwamen van de shredderbedrijven. De grootste stromen kwamen via
de groep en te de tweede
grootste partij kwam van te en nog een deel van.

hadden ook de intentie, maar dit is er niet van gekomen. (uit
heeft ook aangeleverd. Voor het grootste gedeelte van transport werd
gecontacteerd. was met name ook één van de bedrijven die via de
groep wou investeren in

wou het transport niet zelf doen, wel. In functie daarvan werd de gatefee
gelinkt aan de heffingspolitiek van de overheid, in deze OVAM. Onze prijsstructuur was
opgebouwd uit het storttarief plus de heffingen. Daar zat een progressie in dat de
heffingen drastisch gingen toenemen en in 2016, 100% gingen bedragen. We hebben

hier sterk op gespeculeerd door de gatefee in den beginne op het niveau van de markt te houden omdat we ervan uitgingen dat het op termijn in ons voordeel ging spelen maar door de wijziging van de heffingspolitiek in het Vlaams Gewest (OVAM) (mede door lobbying van de sector) werd het verlaagd storttarief verlengd. Naar mijn mening zou de volle 100% storttarief nu pas vanaf eind 2018 van toepassing worden. Op dat moment zou de marktprijs ongeveer 100 € zou geweest zijn.

Om een voorbeeld te geven, de gatefee van ingenomen afvalstoffen van [redacted] bedroeg ongeveer 52 à 53 euro. De gatefees zouden jaarlijks aangepast worden.

Het productieproces bestond uit het bunker, sterrenzeef, flipflop, ferro/non-ferro, pers en wikkelaar. Samengevat werden de aangevoerde hoeveelheden fluff in bunker gelegd. Via transportband werd er uitgezeefd. Hier werd de fluff in een grotere fractie en een fijnere fractie gescheiden. De fijnere fractie werd verder in de flipflop gezeefd in fines (0-20) en een tussenfractie. De tussenfractie werd naar de [redacted] gestuurd voor het andoen van verdere metalen. Het restant (alles wat groter was dan 0-20) werd samen met [redacted] in balen geperst.

Het gebeurde dat we soms de 0-20 apart kregen, dit kwam ons goed uit omdat we juist een afzetmarkt hadden gevonden te [redacted]. Dit is afgeblokt geweest door OVAM omdat we geen productieproces hadden. Dit was eind 2013. We hadden al een deel afval binnen genomen maar nog geen productie. We hebben toen eind 2013 een kennisgevingsaanvraag (door [redacted] en ikzelf) overgemaakt aan OVAM, met contract tussen [redacted] en [redacted]. Ook de bankgarantie was in orde. OVAM is regelmatig komen kijken. Ze waren geïnteresseerd in ons project. In eerste fase was [redacted] toen ter plaatste geweest te [redacted]. In een tweede fase zijn [redacted] en [redacted] langgekomen.

Moest OVAM dit niet geblokkeerd hebben dan was er voor de helft van de toevoer een afzet gevonden. [redacted] van [redacted] en de verantwoordelijk van [redacted] kunnen mijn verhaal bevestigen. Dit is het tweede cadeau dat we van OVAM gekregen hebben.

Voor de grove fractie in balen was het moeilijker. Er was wel mogelijkheden, ook via [redacted] in [redacted]. Er moesten testen op gebeuren maar nog niets concreet.

De zaak on hold zetten was geen optie gelet we onze financiering moesten rond krijgen. We hebben toen buiten gestockeerd, wat niet conform was de milieuvergunning. Het is de brandweer die ons aangemaand heeft om balen te verplaatsen. We hebben toen alles binnengenomen. We zaten deels op [redacted] geblokkeerd door de aanpassingswerken (zie supra) die nog dienden te gebeuren in de gebouwen.

In zijn globaliteit kan ik stellen dat we toch nog onder de vergunde toegelaten hoeveelheid aan opslag zaten op de [redacted] maar niet voor wat betreft de hoeveelheden naar deelcomponenten.

De milieuvergunning in [redacted] was in orde, We moesten daar vertrekken. We zaten een half jaar achteruit door een nieuwe vergunningsaanvraag te doen voor de site

Wat Milieu-inspectie betreft stonden we in contact met *Zijn inbreng was vrij strikt van aard. Er werden ons telkens zaken opgelegd, maar we hebben nooit PV gekregen van Milieu-inspectie. Enkel op het laatste werd een bestuurlijke maatregel door milieu-inspectie opgelegd waarbij we alle toevoer moesten stilleggen. De controles verliepen zeer spontaan.*

In de periode *verd afzet voor de SRF gevonden bij* *via* *Om een belachelijke reden, mn het niet in orde kunnen brengen van de bankgarantie bij de kennisgevingsaanvraag is dit niet doorgegaan.*

is hier door ons op aangesproken geweest, maar het kon hem blijkbaar niet echt deren. Ik wijt het aan het feit dat hij nieuw in de sector is, alhoewel dat hij als actief binnen de brownfield-ontwikkeling zou moeten geweten hebben. Ik heb trouwens leren kennen via de

6. Hoe komt het dat u veelvuldige branden heeft in uw bedrijf, temeer dit een algemene voorwaarde uit de Vlarem II is, dat de brandbeveiliging dient te voldoen aan het verslag van de plaatselijke brandweer. Is er overleg geweest met de plaatselijke brandweer voordat het bedrijf is opgestart? Was er opvolging voorzien? Hoe komt het dat de aanbevelingen uit de vergadering met brandweer en havenkapiteindienst niet werden opgevolgd. Was er een soort van voorzorgsplan voorzien binnen de firma. Beschikte u over gekwalificeerd personeel hiervoor om de brandbestrijding te verrichten? Er was een sprinklerinstallatie voorzien, doch niet aangesloten, verklaar?

Elk incident is gemeld geweest via *mevr.* *en haar diensthoofd,* *Wij hadden in deze een contract afgesloten met* *Ik had graag gewild dat deze personen mijn verklaring kunnen bevestigen.*

De branden (dit was ook een leerproces geweest) waren in het begin te wijten aan:

1 / te weinig water en. Op eigen initiatief werd een eigen brandcircuit gelegd (zwarte leiding)

*2/ De broei van de afvalstoffen (deels door de koolwaterstoffen die nog aanwezig waren in de materie). Het rare is dat de ontbranding gebeurd aan de buitenzijde. Om hieraan tegemoet te komen werd een brandwacht georganiseerd ik in den beginne zelf gedaan hebben. In begin was het allemaal nieuw, nu weten we hoe we het moeten doen, Ook een brand detectiesysteem werd geïnstalleerd. Nu, al doende leert men, binnen de activiteiten van *werd de oplossing gevonden in het bepalen van de luchtkwaliteit om te zien of er brandgevaar dreigt.**

De opvolging van de brandproblematiek werd binnen *en nu binnen* *opgevolgd door* *Ik zou willen vragen deze persoon mijn verklaring te laten bevestigen.*

7. Wat met het feit dat ex-werknemers spreken van het feit dat men zelf de branden dient te blussen en in geen geval de brandweer mochten verwittigen. Welke waren uw instructies voor de werknemers ingeval van zulke incidenten?

Dit heb ik nooit gezegd. Dit is flauwekul. Ik weet welke persoon die u bedoeld die dit gezegd heeft. Deze persoon had een drankprobleem en kan stellen dat hij effectief aanwezig was bij een groter incident. De uitbetaling is volgens de regel gebeurd.

De bewuste persoon heeft mij hierna gehanteerd om zijn verklaring bij uw diensten gedaan, te herroepen in mijn gunst. Ik werd door deze persoon opgebeld om af te spreken in zijn café. Daar heb ik hem ontmoet. Kort na het afleggen van zijn verklaring heeft deze persoon mij gecontacteerd.

Ik kan alleen maar stellen dat hij gelogen heeft over het feit dat ik zou gezegd hebben de brandweer nooit te verwittigen.

Deze bewuste persoon heeft er oa voor gezorgd dat hij met een kraan een gat gemaakt heeft in het dak van de hangar.

kan getuigen dat wat de bewuste persoon mij te laste stelt volledig uit de lucht gegrepen is.

8. Er waren eveneens klachten van lozingen in het kanaal en van het niet naleven van de arbeidswetgeving voor arbeiders. Bij onze collegae van de scheepvaartpolitie zijn klachten binnengekomen ivm milieuovertredingen zoals het lozen van afvalwaters in de nabij gelegen gracht, branden die niet worden aangegeven (terug de voorwaarden van het niet naleven van de algemene voorwaarden Vlarem II). Wat hebt u hierop te zeggen? Wat met het feit dat ex-werknemers spreken van de regel dat bluswater die gebruikt is, dient weggepompt te worden naar de nabijgelegen gracht. Hiervoor is een dompelpomp gebruikt die niet mocht gezien worden bij inspectie. Wat gebeurde er met het bluswater (intern de firma - dus niet van de brandweer afkomstig) dat als een soort van afvalstof kan aanzien worden? Waar gaat dit water naar toe? Wat met een overcapaciteit van deze afvalstof?

Ook dit heb ik nooit gezegd. Ook hierbij kan ik stellen dat deze persoon mij dit verteld heeft via zijn telefonisch contact.

Eveneens als hierboven beschreven heeft hij getracht om mij hiermee te chanteren.

Inderdaad, om op uw vraag te antwoorden van waar de leidingen komen die langs de rechterkant van bedrijf liggen kan ik u het volgende vertellen. Er liggen vier leidingen waarvan drie dienen om hemelwater af te voeren en een iets grotere ligt om een deel van het hemelwater en een deel van de overloop van de waterput achteraan, af te voeren. Deze loopt via een

put. Ik kan u hierbij melden dat deze afvoerbuis onder het machinepark loopt van de rechtse loods. Aldaar ligt een afvoerputje die eveneens was aangesloten op deze afvoerbuis. Nadien hebben wij vastgesteld dat aldaar een lek aanwezig was waarbij er bedrijfsafvalwater wegliep via deze weg naar de gracht toe.

In huidige toestand is deze afvoerput dicht gemaakt en dit met medeweten van de milieu-inspectie. Het afvalwater in het opvangbekken wordt nu enkel nog gebruikt om stofvorming te voorkomen. Eveneens wordt het afvalwater weggehaald door een externe firma omdat het te sterk vervuild is.

Inderdaad, de dompelpomp is aanwezig in het bedrijf, Deze pomp dient om het overtollige water die onder het machinepark ligt weg te pompen. Dit wordt afgevoerd naar het opvangbekken achteraan het bedrijf.

Ook hierbij heeft de hierboven genoemde persoon mij gechanteerd door te zeggen dat gezegd heeft dat in mijn opdracht het afvoerwater direct af te leiden naar de gracht toe en de pomp te laten verdwijnen bij aankomst van officiële instanties.

9. U had de bedoeling om restfracties van de schredderfluff te verplaatsen naar het buitenland toe. U weet dat u hiervoor kennisgevingdossier moet indienen bij OVAM. Blijkbaar waren deze niet volledig, Verklaar. Wat met de bankwaarborgen die ontbraken als essentieel element in zulke dossiers, Waarom zijn er geen financiële middelen vrijgemaakt zodat er uitvoer kon zijn?

Daar hebben we het al over gehad in supra. Ik kan enkel nog vermelden dat er inderdaad geen bankgaranties waren omdat met geen vers kapitaal over de brug kwam.

10. Op 14 nov 2014 krijgt u een aantal bestuurlijke maatregelen opgelegd van de milieu-inspectie. Wat hebt u gedaan met deze bestuurlijke maatregelen, die spraken van het verwijderen van de afvalstoffen?

Wij mochten aan de achterkant van het bedrijf wel een kleine opslag verrichten, doch op vraag van de brandweer heeft de milieu-inspectie ons toen gevraagd om deze opslag naar binnen te brengen. Dit hebben wij toen gedaan. Er mocht geen opslag zijn langs de weg naar achter, maar de brandweer maakte hiervan geen probleem omdat er een doorgang diende te zijn van zes meter. Deze was er.

11. Er is controle geweest van de op het werk. Er zijn bepaalde inbreuken gebeurt binnen het bedrijf die gevaarlijk worden geacht voor de werknemers. Verklaar u nader waarom u niet bent ingegaan op de vraag van de

Er is inderdaad wel een schrijven van de op het werk gekomen, doch ik heb dit schrijven te laat ontvangen.

Normaal gezien hadden wij een plantmanager die zich met deze problematiek diende bezig te houden. Dat hij niet alle middelen heeft gekregen omdat wij in de opstartfase zaten is wel waar, doch men kon hierop al inspelen op voorhand. Ik kan u hierbij vertellen dat bij de opstart van dezelfde briefwisseling heb gekregen. Momenteel zijn wij alles in orde aan het brengen hiervoor en heb ik een onafhankelijk bureau ingeschakeld om deze problemen op te lossen.

12. Op bepaald moment is er controle door de havenluitenanten van Deze zijn zelfs de toegang ontzegt tot het bedrijventerrein zodat zij hun controlebevoegdheden niet konden uitoefenen. Wat had u op dat moment te verbergen.

Daar weet ik persoonlijk niets van.

Site op kaal

13. Door de havenkapiteindiensten is verslag opgesteld betreffende het innemen van plaats op de kaaien daar. Er zijn overtredingen vastgesteld door de havenluitenant wegens het innemen van kaaien, geen vrije doorgang verlenen, fluff dat los gestort is terwijl dit in balen dient te zitten, en verstopping van rioleringen. Blijkbaar waren er geen afspraken gemaakt tussen en de havenkapiteindiensten en OVAM over de bijkomende opslagplaatsen. Er was zelfs geen milieuvergunning tot opslag. Verklaar u hierbij nader over deze werkmethode.

Dit is niet waar. Er was tot tweemaal toestemming gegeven door de havenkapiteinsdiensten om opslag toe te laten. Deze is schriftelijk gegeven. Ik ga u deze bezorgen. In deze was naar mijn mening geen milieuvergunning voor opslag noodzakelijk.

In dit kader is er een vergunningstraject opgestart door gelet de toelating door de slechts tijdelijk was. Wij werden hierin begeleid door

Uiteindelijk moesten wij onze materialen wegdoen door de omdat het terrein een andere bestemming zou krijgen, welke uiteindelijk niet gebeurd is.

Er waren geen bijzondere voorwaarden aan gekoppeld aan deze toestemming. Vrije doorgang was er altijd geweest. De verstopping van de riolering was er sowieso al, door de activiteiten van Er was wel een overlooppot die door ons stukgereden is hebben we zelf hersteld. De persoon die dit van nabij heeft meegemaakt is de heer var.

We hebben binnen indertijd aangetrokken als logistiek coördinator voor alle bewegingen van balen, fines ed. voor Dit doet hij trouwens nu nog in onderaanneming voor Nu bestaat er een contract tussen en hem, in de tijd van bestond er nog geen uitgewerkt contract.

De wist dat we bezig waren met een milieuvergunningsaanvraag bij Ik heb wel een idee waarom dit plots weg moest maar wens dit niet te verklaren.

Ik denk wel dat de milieuvergunning er zou gekomen zijn, maar dit is een vraag voor Ik maak dit op uit het feit dat we nu ook nog balen in overslag zouden willen zetten op de kade en dit waarschijnlijk geen probleem zou zijn.

14. Nadien bent u aan de opkuis begonnen (vaststelling 08 aug 2014). Er was nog restafval aan te treffen. Waar bent u naar toegegaan met deze balen? (???).

De oplossing lag in de opslag in duwbakken. Ik heb hierover aangesproken en hij heeft dit geregeld. Ook naar solvabiliteit van is gekeken. Voor de duwbakken hebben we een tijdelijke vergunning bekomen in afwachting van opslag aan land (hetzij site site of site . De toestemming en locaties hebben we bekomen van de havenkapiteinsdiensten. Ik ga u omtrent de nodige documenten bezorgen.

15. Nadien is er nog opslag geweest op deze kade door ?

Ik ontken dit. Ik weet dat (gehoord in de wandelgangen) deze kaai gebruikt zou hebben voor opslag. Ik heb het maar van horen zeggen. De persoon die u hierop kan

antwoorden is Op het moment dat wij het op bevel van de opgekuist hebben zijn wij er niet meer op geweest.

en

16. U hebt een tijdelijke milieuvergunning verkregen voor de site van de (12 juni 2014). De tijdelijke vergunning, en haar verlenging ervan is maar 6 maand geldig. Hoe dacht u dit probleem van overcapaciteit op te lossen in zes maanden? Nadien verkreeg u een milieuvergunning klasse 1, eveneens tijdelijk tot 12 dec 2014, voor de tijdelijke opslag. In normale omstandigheden dient men eerst de vergunning te verkrijgen voordat men tot exploitatie kan overgaan. Verklaar u nader.

We hebben een tijdelijke vergunning gehad die verlengd geweest is. We hebben tijdens een definitieve milieuvergunning ingediend. Om één of andere reden is die niet doorgegaan. Een tweede die ingediend werd is ook geweigerd geworden. Ze zijn alle twee door OVAM geweigerd geweest. De reden waarom bezorg ik u per mail.

Wat we in wilden doen is de fines uit te spoelen en van het uitgespoelde ferrostof in blokken te persen om door te verkopen aan de metaalverwerkende industrie. De weigering kwam er doordat OVAM gesteld heeft dat voorvermeld geen bewezen technologie betrof, Dit, terwijl er een bedrijf in is (op dat ogenblik) die dat procédé wel al toepast, alsook was er al een bedrijf te Vlaanderen, die de wastechniek al toepaste. Dus OVAM kan niet stellen dat men van niets wist. Nu binnen gaan we de zaak nu outsourcen aan dat bedrijf in . Het bedrijf uit gaat een bedrijf bouwen in de haven om dit ter realiseren. Uiteindelijk gaan we deze blokjes doorverkopen aan . Het betreft hier een gepatenteerd procédé. Nadien is door OVAM bevestigd dat de wastechniek al wel bestond.

17. Op de site te zijn eveneens verschillende branden geweest. Zelfs in die zin dat verschillende gebouwen alwaar de afvalstoffen zich bevinden, momenteel zijn gecontroleerd ingestort. Het is zo dat de brandweer niet meer wou optreden voor het gevaar van eigen leven bij een volgend incident. Wat bent u van plan met de daar gebleven fluff, wat gaat u doen met de gebouwen, dat eigenlijk door uw toedoen zijn beschadigd. Wat gaat u doen?

Er is één brand geweest in december 2014 van ongekende oorzaak. De eigenaar heeft mij gebeld om alles op te kuisen. We moeten hierover nog eerstdaags nog aan tafel over zitten.

18. Vaststellingen van de havenkapiteindiensten daar wijzen uit dat er een grote hoeveelheid balen fluff zijn opgestapeld. Vanwaar komen deze balen fluff?

De firma is een dochter van heeft daar een milieuvergunning, Dit waren de balen die naar gingen. De balen kwamen van

Site te

19. Wij worden door onze collegae van gecontacteerd dat aldaar enkele vrachtschepen zijn staande aehouden met balen fluff. Er werd daar een dossier opgestart onder nummer dd. 12/09/2014.

Volgens hun onderzoek komen de balen van uw bedrijf Ook daar wou u stapelen zonder blijkbaar de vigerende milieuwetgeving te volgen. In dit raam wordt u een aantal vragen voorgelegd.

In eerste instantie was het interessant om in voet aan grond te krijgen doordat twee van onze grotere aanleveranciers, en uit kwamen. was een site te interessant om soortgelijke activiteiten te ontplooien als in We zouden dan de fluff kunnen gebruiken als brandstof voor ons productieproces dit idee bestond al in het voorjaar van 2014 (mei), dus voor de overname van om dit te realiseren ism via (bij name van en houdt zich bezig met het bouwen van kleien verbrandingsovens.

We waren in de maand mei van 2014 al op een site in effectief gaan kijken om iets op te starten. Via (een immobilieënkantoor in het die ons ook de site heeft gevonden) hebben wij de site in gevonden. Ik wens dat bevestigd of staaft nopens het tot stand komen van het huurcontract. We hebben toen ook contact gehad met de eigenaar van de site aldaar, in deze Er was geen enkele milieuvergunning, doch was bereid zijn contacten aan te spreken en de nodige stappen te ondernemen om dit rond te krijgen. Zelf hebben wij in die periode geen balen naar daar vertransporteerd.

Naderhand is in de picture gekomen en nadat hij het bedrijf eind augustus 2014 heeft overgenomen, heeft hij het verder initiatief genomen. De directieve om de groene balen (afkomstig van naar over te brengen is door aan mij gegeven, goed wetende dat er geen milieuvergunning aanwezig was voor de site. Ik ben in deze naïef geweest gelet ik op dit ogenblik nog gedelegeerd bestuurder van was. Reden waarom dit transport is doorgegaan is omdat indien hij de groene balen van afnam over onmiddellijke geldelijke middelen kon beschikken. Het contract bezorg ik u.

Het is correct te stellen dat het huurcontract met door ondertekend werd in naam van en Achteraf werd de naam gewijzigd in Ik had hier niets mee te maken.

Ik kan mij zelfs niet herinneren of ik bij de ondertekening aanwezig was.

Ik kan stellen dat alle transporten na de overname door eind augustus onder zijn verantwoordelijkheid en op zijn vraag gebeurden. De transporten werden aangevraagd door mij aan (als logistiek coördinator). Het was

die alle verdere initiatieven nam tot verdere uitwerking en uitvoeren van transporten, zowel te land als via het water.

U zegt mij dat er een presentatie van project geweest is voor de site in [redacted] en dit in oktober 2014. Ikzelf was hier niet bij aanwezig. Dit werd door [redacted] gedaan. Mogelijks was [redacted] ook aanwezig.

Er één keer een vergoeding betaald geweest voor geleverde prestaties aan [redacted] en ons ([redacted]) vanuit [redacted]

Achteraf is dit nooit meer gebeurd.

Ik heb facturen van [redacted] zien binnenkomen gericht op [redacted] Het was mijn taak, na het verdwijnen van [redacted] om tot het faillissement van [redacted] op 11/12/2014 het financiële binnen [redacted] en ook de afhandeling van facturen voor mijn rekening te nemen.

De huur van de site te [redacted] werd betaald door [redacted] Ik kan stellen dat [redacted] de logistiek betaalde en de verdiensten vanuit [redacted] vloeden integraal naar [redacted]

U toont mij een aantal foto's (cf. bijl 3 van het PV [redacted] dd. 12/09/2014) mbt tot afvalstoffen gevonden op de site te [redacted] waar er duidelijk grote stukken afval te onderscheiden zijn.

Ik kan u meegeven dat dit altijd mogelijk is dat er bij [redacted] grotere stukken tussen de fluff verzeild geraken, maar dit is zeker geen regelmaat. Wat betreft de staalnames: regelmatig gebeurden er staalnames van de materie door [redacted] in Vlaanderen, bij [redacted] (in Wallonië) en door het [redacted] in Vlaanderen is het onderzocht geweest op gebruiksmogelijkheden van het materiaal. Van de milieu-inspectie Vlaanderen werd ons opgelegd om per 2000 ton een staal te nemen voor analyse.

Buiten kleine opmerkingen zijn er nooit noemenswaardige problemen geweest omtrent de samenstelling van de fluff.

Wij zijn met de firma [redacted] in faling gegaan op 11/12/2014. Momenteel heb ik enkel nog een beroep lopen bij de rechtbank van Antwerpen. Dit dient nog uitgesproken te worden.

Algemeen;

19. Verklaar u nader omtrent de verkoop van de aandelen aan de firma [redacted] meer bepaald aan de persoon [redacted]

Hoe komt het dat dit zo vlug is geregeld en met druk is uitgevoerd naar uw medevennoten. Wat is de reden dat nadien de financiële middelen dienden teruggegeven te worden aan de firma onder de noemer waarborgen en garanties?

Ik hierop het volgende verklaren. De reden omdat de overdracht van de aandelen zo vlug is gegaan is simpel, ik had vers geld nodig om [redacted] draaiende te kunnen houden, ik wist dat mijn medevennoot [redacted] bezig was met de [redacted], doch ik dacht dat dit te traag ging. Omdat er al contacten waren met [redacted] met zijn firma [redacted] zijn wij in zee gegaan met deze. Het is zo dat men ons een schrijven heeft gericht waarbij wij echter maar vierentwintig uur de tijd hadden om te beslissen of wij onze aandelen gingen verkopen of niet. Ikzelf en [redacted] zijn hierop ingegaan, temeer om [redacted] de ademruimte te geven. Enkel [redacted] is er niet op ingegaan. Nadien is [redacted]

uit zijn functie ontheven door nadat hij het bedrijf heeft overgenomen.

Nadien heeft ons gevraagd om ons voorschot terug te storten onder de noemer waarborgen en garanties. Op dat ogenblik waren wij ziende blind. Wij dachten nog steeds dat het geld gebruikt zou worden om terug te investeren in Men kan stellen dat wij het figuurlijke mes op de keel zijn gezet.

20. Waarom nadien een managementovereenkomst waarbij er geen zekerheid is gekend naar de toekomst toe?

Op het moment dat wij ons deel terug hadden afgegeven is er inderdaad een managementcontract opgesteld, dit met de bedoeling om een soort van rolverdeling te construeren binnen het bedrijf. Nadien is het geld hiervan niet meer naar gevloeid zodat nog steeds dat geld in zijn bezit heeft. Echte zekerheid naar de toekomst toe hadden wij niet meer.

21. Welke zijn volgens u, samengevat, de redenen van het faillissement van ?

Hierbij kan ik enkel maar twee redenen bedenken. De eerste is dat de afvoer te traag op gang is gekomen waardoor er kostbare tijd is verloren gegaan. De tweede redenen is echter van financiële aard. Indien er voldoende kapitaal voorhanden was konden wij dit overbruggen.

22. Hoe ziet u de rol van de heer in het verhaal?

Ik heb de indruk dat de zaak heeft laten falen omdat het idee goed was maar omdat er stress op de zaak zat vanwege de financiële moeilijkheden binnen

Er zijn contacten geweest tussen en de toeleveringsbedrijven met en omdat zelf een opstart wou doen in de materie, een doorstart. Men is zelfs naar het buitenland geweest, om een nieuwe afzetmarkt te vinden.

Verder wens ik niets te verklaren.' (sic)

20. Met een bericht van 12 oktober 2017 aan het openbaar ministerie beschreef toezichthouder van de Afdeling Handhaving Omgeving de toestand op dat ogenblik als volgt:

- Site

Op deze site werden ondertussen alle afvalstoffen verwijderd (afgevoerd naar). Voor zover ons bekend, is dit gebeurd op kosten van de eigenaar van de gebouwen op die site. Ook alle machines zijn al lange tijd weg. Op 14/12/16 heb ik ter plaatse vastgesteld dat alle gebouwen op deze site volledig leeg waren. Op deze site is na het faillissement van nog de firma (met actief geweest, maar uiteindelijk heeft deze enkel ingestaan voor de afvoer van de reeds aanwezige afvalstoffen (naar). Voor zover ons bekend zijn er onder geen nieuwe afvalstoffen aangevoerd. Ondertussen is een deel van de

gebouwen (de meest recente) terug in gebruik genomen als opslagmagazijn van machine-onderdelen en dergelijke, geen afvalstoffen.

- Duwbakken in de haven

De duwbakken werden begin 2015 leeggehaald en de inhoud ervan werd eerst een tijd gestockeerd op een op kosten van OVAM ingerichte tijdelijke opslagplaats in de haven van . Vervolgens werden deze afvalstoffen afgevoerd naar . Tegen eind 2016 was deze tijdelijke opslagplaats terug volledig leeg.

-

De afvalstoffen op deze site werden, voor zover ons bekend, op kosten van zelf verwijderd. Dit is reeds geruime tijd geleden. De exacte datum is me niet direct bekend.

- Site

Op dit moment blijft nog één probleemlocatie over: de site aan (waarvan een deel ook in ligt). Zie het document in bijlage voor wat betreft onze acties tot nu toe voor deze site. Op de bestuurlijke maatregel gericht aan de curatoren kwam enkel de melding dat er niets zou ondernomen worden bij gebrek aan middelen. Op deze site liggen tot op heden in totaal, voor zover ons bekend, 54.591 ton afvalstoffen komende van in hoofdzaak 'Fe-fines', en ook een kleinere hoeveelheid sorteerzeefzanden. De Fe-fines liggen grotendeels in 3 vervallen loodsen, die door gebrek aan onderhoud steeds verder aftakelen. De Fe-fines blijken in zekere mate de neiging te hebben tot zelfontbranding. Er zijn in het verleden enkele (beperkte) interventies van de brandweer nodig geweest. Gelet op de vervallen toestand van de loodsen acht de brandweer het echter niet meer verantwoord om nog interventies uit te voeren. overweegt in dit verband daarom het opleggen van een veiligheidsmaatregel, meer bepaald het wegnemen van het dak van de meest vervallen loods. Dit schept potentieel echter een milieuprobleem. Het terrein was ten tijde van de aanvoer van de afvalstoffen door eigendom van . Ondertussen werd, door dezelfde personen die ook achter zitten, een nieuwe vennootschap opgericht, genaamd waarbij de grond in natura werd ingebracht. heeft er zich ten opzichte van wel contractueel toe verhonden om de aanwezige afvalstoffen op te ruimen. Wij hebben recent zowel aan als aan ons voornemen tot het opleggen van bestuurlijke maatregelen kenbaar gemaakt. In dit verband was er op 29/09/17 een bespreking met de verantwoordelijken van zowel als (). Er werd gevraagd om ons tegen uiterlijk 15/10/17 een schriftelijke verklaring te bezorgen.

Conclusie: op 3 van de 4 locaties zijn alle afvalstoffen ondertussen volledig verwijderd. Op één locatie () blijft echter tot op vandaag een groot (en steeds groter wordend) probleem aanwezig."

Het hof voegt bijkomend nog toe wat volgt:

Eind augustus – begin september 2014 betaalde de vennootschap aan en die handelde via de hun aandelen in Hij vroeg hen later dat elk 25.000,00 euro voor terugbetaalden. weigerde om zijn aandelen aan te verkopen. Volgens was de eigenlijke bedoeling om via een nieuw project te organiseren in en had hij niet de bedoeling om binnen te geraken bij stelde dat hij na de betaling van de aandelen een audit van de boekhouding liet uitvoeren, waaruit bleek dat er onregelmatigheden waren, die zich al voordeden voor hij binnenkwam bij verklaarde dat hij begin september 2014 overal werd voorgesteld bij de leveranciers en partners als zijnde de bestuurder die ging redden. Hij zei dat nadien 'zijn frank was gevallen' en dat dit diende om mooi te praten zodat hij zijn handen overal kon van afhouden.

Uit een e-mail van van de milieuinspectie van 7 december 2021 blijkt dat hij op 3 december 2021 op de site aan de vaststelde dat de drie bouwvallige loodsen ondertussen volledig waren afgebroken en alle daarin en daarrond aanwezige Fe-fines werden verwijderd, zodat er geen Fe-fines meer op het terrein aanwezig waren. De voorraad sorteerzeefzanden (13.296 ton) was wel nog aanwezig, maar werd verplaatst naar het achterste gedeelte van het terrein. Volgens de verantwoordelijke van het terrein zou na onderzoek van de reinigbaarheid van de zanden een finale eindverwerker geselecteerd worden.

4.

Rekening houdend met onder meer het feit dat de te last gelegde feiten in hoofdzaak dateren van het jaar 2014, de beklaagden respectief vanaf 17 juni 2014 (en 17 november 2015 () onder de dreiging van strafvervolging waren, het bestreden vonnis dateert van 5 februari 2019 en er meer dan drie jaren verliepen tussen het instellen van de hoger beroepen en het huidig arrest, stelt het hof vast dat de behandeling van de zaak buitensporige vertraging heeft opgelopen, waardoor de redelijke termijn, bedoeld in artikel 6.1 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 (EVRM, B.S., 19 augustus 1955, err. B.S., 19 juni 1961) en artikel 14.3.c van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (IVBPR, of het zogenaamde BUPO-verdrag) is overschreden.

Deze verdragsbepalingen geven niet aan welke gevolgen het hof dient te verbinden aan deze vaststelling. Inzonderheid bepaalt het verdrag niet dat de sanctie het verval van de strafvordering zou moeten zijn.

Artikel 21ter Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering bepaalt dat indien de duur van de strafvervolging de redelijke termijn overschrijdt, de rechter veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de

wettelijke minimumstraf. Deze bepaling sluit een meer of minder vergaand rechtsherstel niet uit.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. Het hof stelt vast dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter, de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagden niet zijn aangetast.

Voor zover de beklaagden schuldig zouden zijn aan een telastlegging en tot een straf kunnen worden veroordeeld, zal het hof hierbij passend rechtsherstel voor de overschrijding van de redelijke termijn bieden.

5.

5.1. Wat de strafbaarstelling van de feiten van de telastleggingen A1 a-b-c, A2 a-b-c-d-e-f en A3 betreft

De feiten van de telastleggingen A1 a-b-c, A2 a-b-c-d-e-f en A3 waren op het tijdstip van de respectievelijke telastleggingen een inbreuk op de vergunningsplicht, vermeld in artikel 4, § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Milieuvergunningsdecreet), artikel 5, § 1 en bijlage I van het Besluit van de Vlaams Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid van 5 april 1995 (DABM) met een gevangenisstraf van 1 maand tot 2 jaar en/of een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro.

Artikel 4, § 1 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (Milieuvergunningsdecreet), luidde:

“§ 1. Niemand mag zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid en als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse exploiteren of veranderen.”

Artikel 5, § 1 van het Besluit van de Vlaams Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM I), luidde:

“§ 1. Niemand mag zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse exploiteren.”

Artikel 16.6.1., § 1, eerste lid van het Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid van 5 april 1995 (DABM) luidde en luidt tot heden:

“§ 1. Elke opzettelijke of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid gepleegde schending van de door deze titel gehandhaafde milieuvoorschriften is strafbaar met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en met een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro of met een van die straffen.”

De feiten van de telastleggingen B1 en B2 waren op het tijdstip van de telastleggingen een inbreuk op de plicht tot naleving van de (algemene, sectorale en bijzondere) milieuvorwaarden, vermeld in artikel 22, lid 1 van het Milieuvergunningsdecreet, artikel 43, § 1 van VLAREM I en artikel 4.1.12.1., § 1 van VLAREM II (wat dit laatste artikel betreft, pas vanaf 20 september 2013 ingevolge artikel 74, 1° van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, BS 10 september 2013 – voor de telastlegging B1), strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid van het DABM met een gevangenisstraf van 1 maand tot 2 jaar en/of een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro.

Artikel 22, lid 1 van het Milieuvergunningsdecreet luidde:

“De exploitant van een inrichting is verplicht de milieuvorwaarden na te leven.

Ongeacht de verleende vergunning treft de exploitant steeds de nodige maatregelen om schade, hinder, en incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden, te voorkomen.

Ongeacht de verleende vergunning treft de exploitant, in geval van incidenten en ongevallen die de mens of het leefmilieu aanzienlijk beïnvloeden, onmiddellijk de nodige maatregelen om de gevolgen ervan voor de mens en het leefmilieu te beperken en om verdere mogelijke incidenten en ongevallen te voorkomen.

De Vlaamse Regering stelt nadere regels vast in verband met de verplichtingen van de exploitant.”

Artikel 43, § 1 van VLAREM I luidde:

“§ 1. De exploitant van een inrichting is verplicht de algemene, sectorale en bijzondere milieuvorwaarden, alsmede alle andere op de exploitatie van de inrichting van toepassing zijnde wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen, met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu, van de oppervlaktewateren en van de externe veiligheid na te leven.”

Artikel 4.1.12.1., § 1 van VLAREM II, in werking getreden sinds 20 september 2014, luidt:

“§ 1. De exploitant voorziet in de nodige maatregelen om voorvallen en de gevolgen daarvan voor de mens en het leefmilieu te voorkomen of tot een minimum te beperken.

Dat houdt onder meer in dat de exploitant het volgende doet:

- 1° hij voorziet in de nodige maatregelen om te voorkomen dat accidenteel verspreide stoffen of verontreinigd bluswater rechtstreeks naar het grondwater, een openbare riolering, waterloop of om het even welke verzamelplaats van oppervlaktewateren worden afgevoerd;*
- 2° hij voorziet in de nodige brandpreventiemaatregelen;*
- 3° hij voorziet in de nodige detectie-, nood- en interventie maatregelen.*

De exploitant bepaalt de organisatie van de brandbestrijding, de brandbestrijdingsmiddelen en de capaciteit voor de opvang van verontreinigd bluswater volgens een code van goede praktijk en raadpleegt daarbij de bevoegde brandweer.

De brandbestrijdingsmiddelen moeten in een goede staat verkeren, beschermd zijn tegen vorst, doelmatig gesignaleerd, gemakkelijk bereikbaar en oordeelkundig verdeeld worden en ze moeten onmiddellijk kunnen functioneren.”

Het Milieuvergunningsdecreet is sinds 23 februari 2017 opgeheven ingevolge artikel 386 van het decreet betreffende de omgevingsvergunning van 25 april 2014 (Omgevingsvergunningdecreet).

VLAREM I werd zoals vermeld met ingang van 23 februari 2017 opgeheven bij artikel 783, 1° van het Besluit van 27 november 2015 van de Vlaamse regering (BS 23 februari 2017).

Artikel 4.1.12.1., § 1 van VLAREM II voormeld geldt nog steeds.

De plicht tot naleving van de milieuvorwaarden is sinds 23 februari 2017 opgenomen in artikel 5.4.9., § 1 DABM.

Artikel 5.4.9., § 1 DABM luidt:

“§ 1. De exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit is verplicht de algemene, sectorale en bijzondere milieuvorwaarden na te leven.”

Een inbreuk op de nalevingsplicht van de milieuvorwaarden was strafbaar op het ogenblik van de feiten, is steeds strafbaar gebleven en is tot op heden nog steeds strafbaar door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid DABM, voormeld. De strafmaat is dezelfde gebleven.

5.3. Wat de strafbaarstelling van de feiten van de telastleggingen C1, C2, C3 en C4 betreft **5.3.1.**

De feitelijke gedragingen van de telastleggingen C1, C2, C3 en C4 zijn in de aanhangig makende akte omschreven als:

“Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

diverse afvalstoffen, onder meer LSF, SRF, Fe-fines en sorteerzanden te hebben opgeslagen”.

De periode waarin de feiten hebben plaatsgevonden, werd vermeld als volgt:

- telastlegging C1: *“te in de periode van 20 oktober 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 1, stukken 2, 2verso) tot 14 december 2016 (kaft I, OK 11, stuk 1)”*,

te in de periode van 20 oktober 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 1, stukken 2, 2verso) tot en met 10 december 2014 wat betreft het opslaan van de afvalstoffen en vanaf 11 december 2014 tot 14 december 2016 wat betreft het achterlaten van de afvalstoffen (kaft I, OK 11, stuk 1),

2. op de site

te in de periode van 27 februari 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 4, stukken 2, 3 tot en met 10 december 2014 wat betreft het opslaan van de afvalstoffen en vanaf 11 december 2014 tot 21 februari 2018 wat betreft het achterlaten van de afvalstoffen (kaft I, OK 11, stuk 1),

3. op de site uitgebaat door

te in de periode van 4 november 2014 (kaft I, OK 1, stuk 51 tot en met 10 december 2014 wat betreft het opslaan van de afvalstoffen en vanaf 11 december 2014 tot 12 februari 2015 wat betreft het achterlaten van de afvalstoffen (kaft I, OK 6, stuk 72)

4. in 7 duwbakken verspreid over

(kaft I, OK 9,
– kaft I, OK 10

te in de periode van 11 december 2014 (datum faling) tot 31 december 2016 wat betreft het achterlaten van de afvalstoffen (kaft I, OK 11, stuk 1)”;

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM)."

Deze precisering werd opgeworpen in de conclusie van het openbaar ministerie neergelegd op 23 december 2021, zodat de partijen daarover niet onwetend konden zijn. De voormelde precisering van de telastleggingen C1, C2, C3 en C4 betreft dezelfde feitelijke gedragingen als deze voorwerp van de oorspronkelijke telastleggingen C1, C2, C3 en C4. Het verweer had daarop betrekking.

5.3.4.

De feitelijke gedraging van het opslaan van de vermelde diverse afvalstoffen onder de telastleggingen C 1, C 2, C 3 en C 4 tot 11 december 2014 is in strijd met de artikelen 11, § 1 en 12, § 1 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen (het Materialendecreet) en de artikelen 4.2.1 (verwijderingshandeling D15 – opslag ...) en 4.2.2. (handeling voor nuttige toepassing R13 – opslag ...) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaal kringlopen en

afvalstoffen (Vlarema), waarbij de (niet vergunde of onvoldoende vergunde) opslag van de vermelde diverse afvalstoffen de voorbereidende handeling is die aan de verwijdering of nuttige toepassing voorafgaat (zie ook bij de definities van beheer van afvalstoffen in artikel 3, § 1, eerste lid, 1°, 7°, 23° en 26° Materialendecreet). Deze inbreuk op de artikelen 11, § 1 en 12, § 1 van het Materialendecreet wordt bij toepassing van artikel 69 van het Materialendecreet strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1, eerste lid van het DABM met een gevangenisstraf van 1 maand tot 5 jaar en/of een geldboete van 100 euro tot 500.000 euro.

De artikelen 11, § 1 en 12, § 1 van het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen (het Materialendecreet) luiden:

- artikel 11, § 1:

“§ 1. De verwijdering van afvalstoffen en voorbereidende handelingen die aan de verwijdering voorafgaan, zijn aan een vergunningsplicht onderworpen.

De nuttige toepassing van afvalstoffen en aan nuttige toepassing voorafgaande voorbereidende handelingen zijn aan een vergunnings- of meldingsplicht onderworpen.

De Vlaamse Regering kan het gebruik van materialen aan een vergunnings- of meldingsplicht onderwerpen, overeenkomstig de doelstellingen, vermeld in artikel 4.”;

- artikel 12, § 1:

“§ 1. Het is verboden afvalstoffen achter te laten of te beheren in strijd met de voorschriften van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan.”

De artikelen 4.2.1 (verwijderingshandeling D15 – opslag ...) en 4.2.2. (handeling voor nuttige toepassing R13 – opslag ...) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaal kringlopen en afvalstoffen (Vlarema), luiden:

- artikel 4.2.1:

Onder verwijderingshandelingen van afvalstoffen als vermeld in artikel 3, 26°, van het Materialendecreet, worden de volgende handelingen verstaan :

<i>EU-code</i>	<i>handelingen</i>
<i>D1</i>	<i>storten op of in de bodem (bijvoorbeeld op een vuilstortplaats)</i>
<i>D2</i>	<i>uitrijden (bijvoorbeeld biologische afbraak van vloeibaar of slibachtig afval in de bodem)</i>
<i>D3</i>	<i>injectie in de diepe ondergrond (bijvoorbeeld injectie van verpompbare afvalstoffen in putten, zoutkoepels of van natuurlijk gevormde holten)</i>
<i>D4</i>	<i>opslag in waterbekkens (bijvoorbeeld het lozen van vloeibaar of slibachtig afval in putten, vijvers of lagunen)</i>
<i>D5</i>	<i>verwijderen op speciaal ingerichte locaties (bijvoorbeeld in afzonderlijk beklede, afgedekte cellen die van elkaar en van de omgeving afgeschermd zijn)</i>

- D6 lozen/storten in wateren, behalve zeeën en oceanen
- D7 lozen/storten in zeeën en oceanen, inclusief inbrengen in de zeebodem biologische behandeling op een andere wijze dan de wijzen, vermeld in dit artikel, waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd volgens een van de methoden, vermeld in D1 tot en met D12
- D8 fysisch-chemische behandeling op een andere wijze dan de wijzen, vermeld in dit artikel, waardoor verbindingen of mengsels ontstaan die worden verwijderd volgens een van de methoden, vermeld in D1 tot en met D12 (bijvoorbeeld verdampen, drogen, calcineren)
- D9 verbranding op het land
- D10 verbranding op zee (*)
- D11 permanente opslag (bijvoorbeeld plaatsen van houders in mijnen)
- D12 vermengen voorafgaand een van de handelingen, vermeld in D1 tot en met D12 (**)
- D13 herverpakken, voorafgaand aan de behandelingen, vermeld in D1 tot en met D13 opslag, in afwachting van de behandelingen, vermeld in D1 tot en met D14 (met uitsluiting van voorlopige opslag die voorafgaat aan inzameling op de plaats van productie)";

- artikel 4.2.2:

"Onder handelingen voor de nuttige toepassing van afvalstoffen als vermeld in artikel 3, 23°, van het Materialendecreet, worden de volgende handelingen verstaan :

EU-code	handelingen
R1	hoofdgebruik als brandstof of als ander middel voor energieopwekking (*)
R2	terugwinning/regeneratie van oplosmiddelen
R3	recyclage/terugwinning van organische stoffen die niet als oplosmiddel worden gebruikt (met inbegrip van compostering en andere biologische omzettingsprocessen) (**)
R4	recyclage/terugwinning van metalen en metaalverbindingen
R5	recyclage/terugwinning van andere anorganische materialen (***)
R6	regeneratie van zuren of basen
R7	terugwinning van bestanddelen die worden gebruikt om vervuiling tegen te gaan
R8	terugwinning van bestanddelen uit katalysatoren
R9	herraffinage van olie en ander hergebruik van olie
R10	uitrijden voor landbouwkundige of ecologische verbetering
R11	gebruik van afvalstoffen die bij een van de handelingen, vermeld in R1 tot en met R10 vrijkomen
R12	uitwisseling van afvalstoffen voor een van de handelingen, vermeld in R1 tot en met R11 (****)
R13	opslag van afvalstoffen voor een van de handelingen, vermeld in R1 tot en met R12 (met uitsluiting van tijdelijke opslag, voorafgaand aan inzameling op de

[plaats van productie](*****)”

Artikel 16.6.3., § 1, eerste lid van het DABM luidde tot en met 11 juli 2018:

“§ 1. Wie opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen achterlaat, beheert of overbrengt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete van 100 euro tot 500.000 euro of met een van die straffen.”

Artikel 16.6.3., § 1, eerste lid van het DABM luidt vanaf 12 juli 2018 tot heden:

“§ 1. Wie opzettelijk, in strijd met de milieuvoorschriften, afvalstoffen achterlaat, beheert of overbrengt, wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete van 100 euro tot 500.000 euro of met een van die straffen.”

De feitelijke gedraging van het achterlaten van de vermelde diverse afvalstoffen onder de telastleggingen C 1, C 2, C 3 en C 4 vanaf 11 december 2014 is een inbreuk op artikel 12, § 1 van het Materialendecreet, voormeld. Deze inbreuk op artikel 12, § 1 van het Materialendecreet wordt strafbaar gesteld door artikel 16.6.3., § 1, eerste lid van het DABM, voormeld.

6.

De gegevens van het strafdossier tonen aan dat de huidige beklaagden en samen met de thans niet meer in zake zijnde beklaagde de activiteiten van de (hierna:) op opportunistische en amateuristische wijze heel vlug hebben opgestart, waarbij zij vooral oog hadden voor de verhoopde winst die zij meenden te kunnen bekomen uit de verwerking van shredderafval van metaalshredderinstallaties (LSF of Lichte Shredderfluff), sorteerzeefzanden van sorteerinstallaties die nog vervuild waren met organisch materiaal (SZZ) en afval van sorteerinstallaties van gemengd bouw- en sloopafval (LOF of Lichte Organische Fractie) tot een soort van vaste brandstof (SRF of Solid Recovered Fuel), die als brandstof kon worden gebruikt in de cementindustrie en/of voor verbrandingsinrichtingen voor energieproductie. De verwerking leidde ook onder meer tot een deelstroom ‘Fe-fines’.

Waar de firma reeds werd opgericht in 2008 door onder meer de beklaagde via zijn vennootschappen en , is het pas nadat op 16 november 2011 de zetel van werd verplaatst naar en een nieuwe raad van bestuur werd samengesteld, bestaande uit de beklaagde als voorzitter, met als vaste vertegenwoordiger en met als vaste vertegenwoordiger de beklaagde dat daadwerkelijk werd begonnen met de ontplooiing van de activiteiten. Door de beklaagde met zijn vennootschap de beklaagde met zijn vennootschap en de beklaagde met zijn werd op 6 augustus 2013 ook de holding opgericht, die volgens daarna overnam.

In deze kan worden verwezen naar een businessplan dat door de beklagde werd voorgesteld aan de (oorspronkelijke) burgerlijke partij , ten tijde van de feiten eigenaar van de site zoals vermeld in het beroep dat op 18 december 2017 instelde tegen een Besluit Bestuurlijke Maatregel van 4 december 2017 (zie karton 1, onderkapt 1, stuk 147), dat volgens luidde: “ heeft tot contracteren overgehaald op basis van een “business plan” en een “business model” dat inhield dat door een combinatie van zgn. “gate fees” te betalen door afval producenten aan als erkend verwerker, en de verkoop van “brandstofbalen” (“SRF” balen) die uit de recyclage zouden voortkomen aan ondernemingen met energiebehoeften, een valabel en economisch steekhoudend recyclagemodel kan worden uitgerold. (...) Aan wordt verder voorgehouden dat de zgn. exit-zijde nl. de verkoop van het gesorteerde gezeefde afval, was afgedekt door lange termijn contracten met o.m. cementovens.”

Uit het dossier blijkt dat met het oog op de inname van het afval, dat één van de bronnen van inkomsten was van de prijs verschuldigd door de afvalproducent (de werd bepaald op de stortprijs min 1,00 euro, zodat het voor de houder van het afval voordeliger was om zijn afval te verkopen aan dan te storten. Het was duidelijk de bedoeling om op die wijze een grote bron van inkomsten voor te bekomen.

Wat de uitstroom van het verwerkte afval betreft, blijkt uit het dossier dat op het ogenblik van het faillissement van op 11 december 2014 er nog geen enkele verkoop/uitstroom concreet had plaatsgevonden (hoewel aan was voorgehouden dat er een afdekking was door lange termijncontracten).

van de dienst transport van de afdeling afvalstoffen en materialenbeheer bij de Openbare Afvalstoffenmaatschappij OVAM, verklaarde op 15 september 2015 (PV karton 2, stuk 554 en volgende): “Begin 2014 heb ik signalen gekregen vanuit de sector zelf dat de firma onder de prijs bezig was. Op de overlegmomenten met en waar OVAM aan deel nam hebben wij de navraag verricht aan de zaakvoerders en hoe deze prijsmarge werkbaar was voor hun bedrijf. Zij vertelden ons dat dit goed werkbaar was. De overlegmomenten handelden in het kader van het nazicht van het berekenen van de recyclagepercentages van afgedankte voertuigen, dit was samen met en was één van de leveranciers van (...) Op deze overlegmomenten kwam bij name van en met geloofwaardige argumenten die ons deed geloven dat zij de situatie in de hand hadden en dat zij zelf erin geloofden. Dit was telkens op de zetel van het bedrijf zelf, (...) Op 4 juli 2014, tijdens het tweede overlegmoment, deelde mee dat zij bij OVAM kennisgevingsdossiers hadden ingediend. Deze dossiers worden in eerste instaties (sic) nagekenen (sic) op de administratieve dienst, die de dossiers controleren op volledigheid. De kennisgevingen van zijn daar blijven steken omdat de bankgaranties niet werden betaald door Het was de bedoeling om uitvoer te verrichten naar er. Nadien ging men verder zien voor afzet te en . (...) Vanuit OVAM hebben wij telkens

tijdens de overlegmomenten aangedrongen de nodige stappen te ondernemen naar afvoer toe, omdat enkel maar bleef innemen. Ook de verwerkingshoeveelheden bleven laag. Het was in mijn ogen dan ook toevallig dat er kennisgevingsdossiers zijn ingediend quasi simultaan met de datum van het tweede overlegmoment. Naar mijn mening achteraf was het de bedoeling om tijd te winnen, om zowel OVAM als Milieu-inspectie te sussen. (...)

De beklaagde verklaarde: *“Via ben ik in contact gekomen met (...) eind 2009. Vooraf waren en beginnen na te denken over de opportuniteiten binnen de recyclagewereld. Twee mogelijkheden bestonden: een light-versie met en het tweede idee betrof het concept van (met name) de uitsortering van restafval van voertuigshredder (van fluff in SRF).”* (karton 2, stuk 793).

Gespecialiseerde firma's bij wie de beklaagden polsten naar hun interesse voor investering in het project gaven te kennen dat het concept te prematuur was. verklaarde: *“In de zomer van 2013 zijn we gaan praten met en ook met de voor financiering. Dit was dan vooral mijn rol als financieel consulent binnen en tekenden ondertussen het volledige productieproces uit. De gaf aan dat het concept voorlopig onvoldoende was om verder te gaan. De zaak was te prematuur.”* (karton 2, stuk 794).

verklaarde ook: *“Binnen werd beslist om 2 lijnen op te starten, een LOF en een LSF-lijn. De LSF-lijn werd deels gefinancierd met een krediet van 600.000 €. De rest werd gefinancierd met eigen middelen. In deze periode kwam ook de eerste branden. Met als gevolg dat we rond de tafel kwamen met de brandweer, Havenkapiteinsdiensten, Milieuinspectie, Scheepvaartpolitie e.d. Toen werden ons een aantal zaken opgelegd naar brandveiligheid waar we volop mee bezig waren en waar een groot deel van gerealiseerd werd.”*

Eind 2013 of begin januari 2014 startte de productie binnen dit is de verwerking van de binnengekomen afvalstoffen. De beklaagde omschreef dit als een testfase (karton 2, stuk 794). Er waren nog geen afnemers. De beklaagde verklaarde: *“In de testfase werd er (gelobbyd) om potentiële afnemers te overtuigen.”* (karton 2, stuk 794). De beklaagde geeft in zijn verklaring wel aan dat de firma vanaf mei 2014 concrete interesse toonde, doch er was dan een aanbod van een zekere die dat doorkruiste.

Het bleek dat niet professioneel te werk werd gegaan. De beklaagde verklaarde onder meer: *“We zijn begonnen met materiaal in te nemen. Dit liep parallel met het investeringstraject. De investeringen werden op 10 miljoen euro begroot. Dit budget is nog toegenomen gelet (op het feit dat) er diverse investeringen dienden te gebeuren (o.a. voor de brandbestrijding (detectie, rookluiken, de veiligheid in het algemeen). (...) Wij wisten niet op voorhand dat we dergelijke investeringen dienden te dragen om het gebouw conform te stellen. Wij dachten dat de bouwinspectie de nodige controle van het gebouw al had*

uitgevoerd in het verleden. Daardoor zijn we van in den beginne achter de feiten blijven lopen.” (stuk 845).

De inschatting van de inkomsten was erg speculatief. Zo verklaarde de beklaagde dat zij sterk speculeerden op het feit dat er een progressie zat in de heffingen, die volgens hen in 2016 drastisch gingen toenemen: *“We hebben hier sterk op gespeculeerd door de gatefee in den beginnen op het niveau van de markt te houden omdat we ervan uitgingen dat het op termijn in ons voordeel ging spelen maar door de wijziging van de heffingspolitiek in het Vlaams Gewest (OVAM) (mede door lobbying van de sector) werd het verlaagd storttarief verlengd. Naar mijn mening zou de volle 100% storttarief nu pas vanaf eind 2018 van toepassing worden.”* (karton 2, stuk 846).

Ook uit de verklaring van de beklaagde volgt dat binnen eigenlijk enkel werd ingezet op het incasseren van de zogenaamde *gatefees* of stortvergoedingen en dat de zogenaamde tweede fase nooit concreet werd uitgewerkt: *“De gatefee werd aldus bepaald op basis van stortprijs – 1 (e)uro. Dit getekend contract met was belangrijk en broodnodig voor onze geloofwaardigheid naar de banken en de financiële wereld toe. Dit was een (viciëuze) cirkel. Extra financiële middelen waren ook uiteindelijk broodnodig voor de winstgevende tweede lijn op te starten die er uiteindelijk nooit gekomen is. Ondertussen deed ik mijn best om de milieuvergunningen conform te krijgen (in samenwerking met) het studiebureau. De problemen bleven zich opstapelen doordat de aanvoer bleef maar er was geen enkele afvoer.”* (navolgend proces-verbaal karton 2, stuk 747).

beschikte tot omstreeks eind 2013 nog niet over een productieproces, doch niettemin werden grote hoeveelheden *fluff* in bunker gelegd, waardoor door de OVAM ook afgeblokt werd (karton 2, stuk 846).

De milieu-inspectie stelde op 27 februari 2014 bij een ambtshalve controle vast dat op het terrein aan de fracties van afvalstoffen louter in opslag en zonder enige vorm van behandeling of verwerking werden opgeslagen. De opslagwijze in open lucht van metaalhoudende shredderafvalstoffen werd door de milieu-inspectie als ‘niet te tolereren’ omschreven, vanwege de stofferige en stuifgevoelige aard. Er werd ook op gewezen dat de metaalhoudende afvalstoffen brandgevaarlijk van aard waren omdat het een lichte en luchtige fractie met veel shredderreststoffen van organische aard, zoals plastics en rubbers, betrof. Hiertegen werden geen voorzorgsmaatregelen genomen, evenmin als tegen de stofferige en stofgevoelige opslag (karton 1, onderkaft 4, stuk 3, PV).

De opmerking over de brandgevaarlijkheid vond bevestiging in een brandweertussenkomst op 6 november 2014 voor een vorm van broei of zelfontbranding van *Fe-fines* (karton 1, onderkaft 4, stuk 16, PV

De beklaagde verschuift de verantwoordelijkheden van het mislukken van het project grotendeels naar de OVAM. Doordat materialen werden aangevoerd maar er

geen afnemers waren, kwam in conflict met de vergunde hoeveelheden, wat de beklaagde uitdrukkelijk verklaarde: *“De zaak on (h)old zetten was geen optie gelet (op het feit dat) we onze financiering moesten rond krijgen. We hebben toen buiten gestockeerd, wat niet conform (de milieuvergunning was). (...) In zijn globaliteit kan ik stellen dat we toch nog onder de vergunde toegelaten hoeveelheid aan opslag zaten op (...) maar niet voor wat betreft de hoeveelheden naar deelcomponenten.”* (stuk 846).

de plantmanager van verklaarde op 20 oktober 2015 (zie hoger): *“Ik kan stellen dat ik, zeker systematisch niet, opdracht gegeven heb om mijn werknemers ongeoorloofde zaken uit te voeren. Dit in tegenstelling tot bepaalde opdrachten van het management, die alles of toch grotendeels in functie stelde van de hoeveelheid productie.”*

zie hoger) verklaarde op 22 september 2015 dat er gevaarlijke werkomstandigheden waren, dat er geregeld brand was maar dat van de brandweer niet mocht verwittigd worden. Zoals (zie hoger) vermeldde ook hij dat het personeel opdracht kreeg om Fe-fines te verbergen onder de balen fluff of er terug mee te vermengen. Op die manier moest het gebrek aan afvoer ervan gecamoufleerd worden.

verklaarde op 16 september 2015 dat de binnengekomen fluff koste wat kost *“er door moest”* en dat het niet belangrijk was of de productie goed werd uitgevoerd. Alles moest maar in balen worden geperst. Hij zei dat zoveel mogelijk probeerde buiten te krijgen uit de loods om terug zoveel mogelijk plaats te winnen voor de input. Er werd soms gewerkt met zaklampen opdat de productie zou kunnen doorgaan.

verklaarde dat hij met en trachtte door te praten om de toevoer van afval te reduceren en werk te maken van de afzet, en zei dat zij zijn voorstel om te reduceren hadden afgewezen.

De exploitatie was helemaal niet ingericht op het naleven van de milieuvergunningvoorwaarden op een (brand)veilige wijze. Bij de exploitatie werd vooral het slagen van de uitbating vooropgesteld, waarbij het vrijwaren van de gedane investeringen prioritair was en het bekomen van vergunningen, het naleven van de bekomen vergunningen, de gevolgen voor het milieu en voor de gezondheid en veiligheid zeer secundair. Dat in augustus 2014 door bepaalde partijen, o.a. met dewelke de beklaagde onderhandelde in het kader van participering en investeringen in het bedrijf, en met vertegenwoordigers en als een bedrijfseconomisch interessante investering werd gezien, en dat de beklaagden in het faillissementsdossier van niet schuldig werden bevonden aan het verduisteren van activa van brengt niet mee dat de vervolgte misdrijven niet hebben of kunnen hebben plaatsgevonden.

Uit alle dossiergegevens volgt dat voor de beklaagden het winstbejag essentieel was. Hiervoor moesten vergunningsvoorwaarden, milieugaranties en veiligheidsvoorschriften desnoods wijken.

7.

7.1. Wat betreft de telastlegging A

De telastlegging A heeft betrekking op drie sites:

- A 1 a), b) en c)
- A 2 a), b), c), d), e) en f):
- A 3:

De te last gelegde feitelijke gedragingen slaan op het exploiteren van een hinderlijke inrichting zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning, meer bepaald de opslag en verwerking van shreddermateriaal, lichte organische fractie en sorteerzeefzanden en de productie van *solid recovered fuel* (SRF).

Voor de site _____ heeft dit betrekking op een ontoereikend vergunde exploitatie.

Voor de site _____ betreft dit een exploitatie zonder vergunning of ontoereikend vergund.

Voor de site _____ sloeg dit op een exploitatie zonder vergunning.

_____ beschikte sinds 28 februari 2013 over een milieuvergunning voor de site _____ en voor de site _____ over een tijdelijke vergunning van 12 juni 2014 die op 28 augustus 2014 werd verlengd tot 12 december 2014. Het in de telastleggingen A1 en A2 vervolgde ontoereikend vergund exploiteren impliceert inderdaad dat er een vergunning was, maar dat exploitatie zou hebben plaatsgevonden voor meer dan de vergunde hoeveelheden bepaald in de milieuvergunningen. In dat geval is er sprake van exploitatie zonder vergunning voor die hoeveelheden. Dit kan het misdrijf inhouden van het exploiteren zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning.

De vaststelling van een ontoereikend vergunde exploitatie steunt op zintuiglijke waarnemingen van de milieu-inspectie, namelijk schattingen door de bevoegde opsporingsambtenaren. Dit gebeurde op basis van hun visuele vaststellingen ter plaatse tijdens meerdere plaatsbezoeken samen met een ambtenaar van de OVAM en diverse verklaringen van verschillende _____

In een e-mail van _____ van 17 oktober 2014, die een antwoord inhield op een e-mail van _____ toezichthouder bij de afdeling Milieu-inspectie van de Vlaamse overheid, van 14 oktober 2014, en die ook in cc werd gezet ten aanzien van onder meer _____

werd geen opmerking geformuleerd op de stelling van [redacted] dat volgens de milieuvergunning het totaal SRF maximaal 12.430 ton was (karton 1, OK 1, stuk 37 verso). [redacted] stelde in de e-mail ook dat vanaf de week nadien "de oudste (en meest kapotte) balen afgevoerd zullen worden naar [redacted]" (onderlijning door het hof).

Op 20 oktober 2014 ging [redacted] ter plaatse op de site [redacted] waar hij van [redacted] vernam dat daar 15.300 balen SRF lagen opgestapeld (karton 1, OK 1, stuk 37). Aangezien volgens de milieuvergunningsaanvraag één baal 1,2 ton weegt, was het totaal gewicht aan SRF-balen 18.360 ton. Dit overschreed rekening gehouden met de eigen gegevens verstrekt door [redacted] de toegelaten hoeveelheid van 12.430 ton. Uit de Bestuurlijke Maatregel van 6 november 2014 (karton 1, onderkaft 1, stukken 50, 51 en 52) blijkt dat toen een baal op een gewicht van 1,15 ton werd bepaald, zodat ook rekening gehouden met dit gegeven dit nog steeds een groter gewicht gaf dan vergund. De berekening gebeurde op grond van gegevens die door [redacted] zelf werden verstrekt, en de berekening werd ten tijde van de feiten niet betwist.

Bovendien blijkt dat in de e-mail van 21 oktober 2014 die [redacted] richtte aan [redacted] van [redacted] de externe milieucoördinator van [redacted] en in cc aan onder meer [redacted] en [redacted] vermeldde dat in de duwbakken in het [redacted] 12.799 ton lag en op [redacted] in de haven van [redacted] 4.160 ton. Deze hoeveelheden werden toen ook niet betwist.

In een overzicht gevoegd bij PV [redacted] van 26 januari 2015 (karton 1, ok 1, stuk 53 en volgende), wordt vermeld dat volgens gegevens van het bedrijf [redacted] zelf op de site [redacted] zich volgende afvalstoffen bevonden:

- 83.359 ton niet verwerkte LSF, FE-fines, SRF en gerecupereerde metaalstromen (ferro en non-ferro), en een exact cijfer per 'deelstroom' niet beschikbaar was;
- 2.699 ton sorteersand,
- Samen in totaal 85.695 ton afvalstoffen.

Bij gebrek aan precieze cijfers van de 'deelstromen' werden daarvan ruwe schattingen gemaakt, waarbij de schatting van de hoeveelheid SRF in balen (18.014 ton) werd bekomen door aftrek van het totaal van 85.695 ton (verstrekt door [redacted] zelf) met de hoeveelheden andere afvalstoffen. Het cijfer van 18.014 ton SRF zoals berekend in januari 2015 bleek in grote mate overeen te stemmen met het cijfer van 18.360 ton SRF dat was bekomen ingevolge info door [redacted] na consultatie van het computersysteem gegeven op 20 oktober 2014 (zie PV [redacted] – 14, karton 1, OK 1).

Uit niets volgt dat ook de schattingen op 4 november 2014 en 10 december 2014, noch op de andere data vermeld in de telastlegging A niet betrouwbaar zouden zijn. De vaststellingen zijn vaak geïllustreerd met foto's. Bovendien zijn de bevoegde opsporingsambtenaren opgeleid en hebben zij ervaring om dergelijke vaststellingen te doen. De gegevens waarmee rekening werd gehouden bij de schattingen werden vermeld, minstens werden de schattingen niet tegengesproken of weerlegd ten tijde van de feiten. De verschillen tussen

de vergunde hoeveelheden en vastgestelde hoeveelheden zijn ook telkens significant. Nergens is bepaald dat deze vaststellingen enkel door middel van een exacte weging zouden kunnen gebeuren. Bovendien werden er hoeveelheden SRF, sorteerzeefzanden en FE-fines die op de weegbrug in [redacted] werden gewogen, overgebracht naar andere locaties die niet vergund waren, zodat het louter zich baseren op een weging van de materialen die werden aangevoerd niet voldoende zekerheid zou kunnen verschaffen over welke hoeveelheden zich precies waar bevonden. Het doen van schattingen was in deze een volkomen aanvaardbare wijze om de omvang van de op de respectievelijke sites aanwezige materialen te berekenen. Bovendien gebeurden de schattingen mede aan de hand van door [redacted] zelf verstrekte gegevens (zie hoger de vaststelling op 20 oktober 2014 en ook bv. PV van [redacted] van 27 januari 2015, stuk 2, onderkaft 5), of bleek [redacted] niet in de mogelijkheid gegevens te verstrekken (zie voormeld PV van [redacted] van 26 januari 2015 (karton 1, ok 1, stuk 53 en volgende)).

Uit deze schattingen volgt met zekerheid dat een hoeveelheid van het betreffende materiaal werd opgeslagen die duidelijk de vergunde hoeveelheid oversteeg. De vaststellingen van de bevoegde opsporingsambtenaren hebben op grond van artikel 16.5.10, eerste lid, Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid bijzondere bewijswaarde. Aan de voorwaarde van het tweede lid van de vermelde bepaling is voldaan: afschriften van de processen-verbaal werden tijdig en aangetekend meegedeeld aan de (vermoedelijke) overtreders. Het tegendeel van de vaststellingen wordt niet bewezen.

Ten onrechte is de beklaagde [redacted] van mening dat de omvang van de vergunde opslag van afvalstoffen niet werd overschreden aangezien de totaal vergunde opslagcapaciteit 96.362 ton bedroeg. De milieuvergunning van 28 februari 2013 werd duidelijk verleend op grond van de specifieke afvalstromen waarvoor de opslag en verwerking werd aangevraagd door [redacted] namelijk zeefzanden (SZZ) voor een maximale opslag van 18.667 ton, lichte shredder fluff (LSF) voor een maximale opslag van 50.361 ton en lichte organische fractie (LOF) voor een maximale opslag van 10.104 ton (zie p. 9 milieuvergunning van 28 februari 2013). Wat de geproduceerde stromen betreft werd door [redacted] in de aanvraag melding gemaakt van een maximale opslag van 12.430 ton SRF (in balen geperst) en van een maximale opslag van inertien (ferro/non-ferro, PVC en fines) van 4.800 ton (zie p. 10 milieuvergunning van 28 februari 2013). In de vergunning wordt duidelijk vermeld: *“opslag en mechanische behandeling (sorteren, scheiden, schredderen en in balen persen) van sorteerzeefzanden, lichte shredder fluff en lichte organische fractie met een opslagcapaciteit van in totaal 96.362 ton als volgt:”* waarna na de woorden *“als volgt”* de voor iedere afvalstof concrete toegelaten maximum opslagcapaciteit wordt vermeld. Er is dus duidelijk voor elke afvalstof een maximum opslagcapaciteit bepaald, zodat de vermelding van het totaal van 96.362 ton louter een optelling is van de totale maximum opslagcapaciteit van alle afvalstoffen samen, zoals die werden gespecificeerd in de aanvraag door [redacted].

De vermelding door het openbaar ministerie in de telastleggingen A1b en A1c van “*maximaal vergunde 67.591 ton*” is overigens niet foutief, aangezien dit de optelling is van de vergunde hoeveelheid onverwerkte LSF (50.361 ton), SRF in balen (12.430 ton) en gerecupereerde materialen (4.800 ton), welke materialen in die telastleggingen zijn vermeld.

Dat dit valt onder de rubriek 2.2.2.b).2° van de (toenmalige) indelingslijst uit bijlage 1 van het (toen geldende) Vlarem I, brengt niet mee dat dit een vergunde totale opslagcapaciteit betrof, waardoor de vergunde opslag van elke afvalstof afzonderlijk mocht worden overschreden. Het is niet het openbaar ministerie dat de opslagcapaciteit “*gaat onderverdelen*”, zoals de beklaagden aanvoeren, maar het is de vergunning die de vergunde opslagcapaciteit per soort (of deelfractie) bepaalt. De milieuvergunningvoorwaarden, waarvan de bepaalde opslagcapaciteiten deel uitmaken, moeten nageleefd worden.

Het bewijs van de feiten van de telastleggingen A2a, A2b, A2c, A2d, A2e en A2f volgt wel degelijk uit de gegevens van het strafdossier. De vaststellingen van de bevoegde opsporingsambtenaren zijn duidelijk en dit geldt ook voor de telastlegging A2c en de aanwezigheid van 5.313 ton LSF en andere onbekende afvalstoffen (zie de vaststellingen op 10 september 2014 en 6 november 2014, kaft MI – kaft I, OK 4, stukken 17, 19 – . De materialen aangetroffen op 27 (en niet 14, zoals vermeld in de conclusie van de beklagde februari 2014 (telastlegging A2a) waren van Voor de opslag van deze materialen had op dat ogenblik geen vergunning. Dat het PV werd opgesteld ten aanzien van is niet relevant.

Voor zoveel als nodig merkt het hof op dat er geen redenen zijn om, zoals gevraagd door de beklagde de incriminatie datum van de telastlegging A2a te verbeteren. De vervolging heeft enkel betrekking op het zonder vergunning exploiteren op 27 februari 2014 op de site van 20.000 ton Fe-fines in een grote hal en (minstens) 1.500 ton Fe-fines in open lucht. Op die datum was er geen vergunning voor de opslag van Fe-fines. Het feit dat op 12 juni 2014 een tijdelijke vergunning werd bekomen voor 25.000 ton Fe-fines is dan ook voor de telastlegging A2a irrelevant. De beslissing met betrekking tot de telastlegging C2 zoals hierna uiteengezet brengt dus niet mee dat de incriminatie datum van de telastlegging A2a moet worden verbeterd.

Het bewijs van de feiten van de telastlegging A3 op 4 november 2014 volgt uit het PV van 6 november 2014 (karton 1, onderkaft 1, stukken 46 tot en met 51). Daaruit blijkt dat er door op 4 november 2014 zelf werd meegedeeld dat op 4.152 ton SRF lag. Deze hoeveelheid lag er nog steeds op 26 januari 2015 (zie PV karton 1, onderkaft 6, stuk 4). Daaruit volgt dat deze hoeveelheid ook nog op 10 december 2014 aanwezig was. Er was geen vergunning voor deze opslag. Uit de milieuvergunning van de blijkt niet dat deze een vergunning had voor de opslag van SRF: er was een vergunning voor opslag en overslag van “*261.000 ton schroot en aanverwanten*”. Pas op 12 februari 2015 was er een uitbreidende vergunning voor de opslag en overslag van 5.000 ton fluff.

De telastleggingen A1a, A1b, A1c, A2a, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f en A3 zijn wat de materiële elementen betreft bewezen.

7.2. Wat betreft de telastlegging B

De telastlegging B betreft de site en slaat op de niet-naleving van de milieuvorwaarden (art. 22 (oud) Milieuvergunningsdecreet). Artikel 22 (oud) Milieuvergunningsdecreet was van toepassing op het tijdstip van de feiten, daarin begrepen de feiten van de telastlegging B2 vanaf 28 februari 2013. Sinds 23 februari 2017 is deze verplichting opgenomen in artikel 5.4.9., § 1 DABM.

In casu geldt met ingang van 20 september 2013 voor de telastlegging B1 tevens het artikel 4.1.12.1, § 1 Vlarem II dat bepaalde en tot op heden nog steeds bepaalt dat de exploitant voorziet in de nodige maatregelen om voorvallen en de gevolgen daarvan voor de mens en het leefmilieu te voorkomen of tot een minimum te beperken. Deze verplichting geldt nog steeds en is nog steeds op dezelfde wijze strafbaar gesteld (zie hoger, randnummer 5.2).

Voor de telastlegging B1 geldt evenwel dat de beklagden moeten worden vrijgesproken voor de periode vanaf 28 februari 2013 tot en met 19 september 2013, aangezien artikel 4.1.12.1, § 1 Vlarem II in die periode nog niet van toepassing was.

De naleving van de brandveiligheidsvoorwaarden was een zeer belangrijk onderdeel van de milieuvergunning van 28 februari 2013.

Uit de dossiergegevens volgt dat de maatregelen inzake de brandveiligheid binnen sterk ontoereikend waren. Ondanks de voor de exploitanten gekende brandgevoeligheid van diverse opgeslagen stoffen, was er geen structurele organisatie van de brandveiligheid en betrof dit vaak improvisatie. Uit de diverse verklaringen van werknemers blijkt zelfs dat op verschillende tijdstippen bij branden de uitdrukkelijke instructie werd gegeven de brandweer of andere veiligheidsdiensten niet te alarmeren.

De voorgehouden permanente brandwacht was niet structureel en steunde vooral op de *goodwill* van werknemers, zoals blijkt uit hun verklaringen. Het automatische branddetectiesysteem waarnaar de beklagden verwezen was totaal ontoereikend en weinig performant. De brandweer wees op verschillende tijdstippen op diverse tekortkomingen zoals onvoldoende waterdruk, niet volledig vrijgemaakte brandwegen, niet actieve blusmonitoren, de afwezigheid van een sprinklerinstallatie, een onvoldoende groot waterbekken, ...

De milieu-inspectie stelde vast dat weliswaar (brandbeveiligings)maatregelen getroffen werden, en dat er grote investeringen en studies gedaan werden blijkt ook uit de overgelegde stukken, maar kwam tot het besluit dat deze te weinig doeltreffend waren. Het brandweerverslag van 3 april 2014 stelde duidelijk vast dat ondanks de eerder gemaakte

afspraken, de uitbating nog steeds niet beantwoordde aan de bijzondere voorwaarden opgelegd door de brandweer en deze inrichting zodoende geen aanvaardbare graad van brandveiligheid bezat (karton 1, PV van 16 mei 2014, stuk 3, onderkaft 3 en stuk 52, onderkaft 3). Nochtans moest aan deze voorwaarden zijn voldaan voordat de exploitatie wordt opgestart.

In het vermelde verslag van de brandweer (departement brandweer preventie van) wordt er onder meer op gewezen dat de door het bedrijf voorgestelde timing onaanvaardbaar was. Er werd gewezen op een levensgevaarlijke toestand door de combinatie van opslag en productie in één niet gecompartmenteerde ruimte.

De door genomen maatregelen waren niet van aard te kunnen beantwoorden aan wat van een normaal, zorgvuldig en redelijk persoon kon worden verwacht. De aanvoer van materialen en verwerking (productie) met het oog op het maken van winst primeerde en het tijdig en correct nemen van de voor de brandveiligheid nodige maatregelen was slechts secundair.

Deze toestand deed zich duidelijk voor gedurende de gehele uitbatingsperiode (zie onder meer het verslag van een vergadering georganiseerd door de dienst brandweer van op 14 november 2014 (karton 1, onderkaft 13, stukken 293 – 296), zodat de weerhouden incriminatieperiode correct is.

De telastleggingen B1 en B2 zijn wat de materiële elementen betreft bewezen.

7.3. Wat betreft de telastlegging C

Wat betreft de omschrijving van de vervolgte feiten verwijst het hof naar wat hoger werd vermeld in randnummer 5.3.3.

Op de sites en werden de diverse afvalstoffen opgeslagen en vanaf 11 december 2014 achtergelaten (telastlegging C1, C2 en C3).

De beklaagden moeten worden vrijgesproken voor de telastlegging C2 wat betreft de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014 voor de opslag van 25.000 ton Fe-fines, aangezien er voor die periode tijdelijke vergunningen waren van het College van burgemeester en schepenen van voor de opslag van 25.000 ton Fe-fines aan de [zie bijlagen 2 en 3 bij PV kanton 1, onderkaft 5).

Dit geldt niet voor de telastleggingen C1 en C3. Het onvoldoende vergund exploiteren van de site is bewezen zoals hoger vermeld, zodat het wel degelijk gaat om tot en met 10 december 2014 opslaan van afvalstoffen en vanaf 11 december 2014 achterlaten van afvalstoffen wat betreft de afvalstoffen die de vergunde hoeveelheid overschreden

(telastlegging C1). De vergunning van [redacted] gold niet voor de opslag van SRF (telastlegging C3) (zie hoger randnummer 7.2).

Er kan niet, laat staan voor alle materialen waarop de vervolging betrekking heeft, ernstig worden voorgehouden dat er geen sprake was van afvalstoffen maar dat het materialen betroffen die *“deel uit(maakten) van het verwerkingsproces van [redacted]”*.

Een stof is te aanzien als een afvalstof indien voldaan wordt aan één van volgende criteria:

- 1) de stof wordt expliciet in het decreet of zijn besluiten gedefinieerd als een afvalstof en dit ongeacht de aanwendingswijze die de houder van dit goed eraan geeft of denkt aan te geven. De Vlaamse Regering heeft de mogelijkheid lijsten uit te vaardigen van residu's en afvalstoffen die gelijk te stellen zijn met huishoudelijke afvalstoffen, bedrijfsafvalstoffen, gevaarlijke afvalstoffen en bijzondere afvalstoffen;
- 2) de houder ontdoet zich van de stof omdat hij geen legale aanwending van de stof als product of grondstof ter beschikking heeft of omdat hij niet wenst dat de stof als product of als grondstof wordt aangewend.

In het advies van OVAM bij de aanvraag milieuvergunning bekomen op 28 februari 2013 is vermeld:

“Wat de “productcertificatie” van het SRF betreft, benadrukt OVAM dat SRF een afvalstof is en blijft. SRF dient dus te worden afgevoerd naar een inrichting vergund voor de verwerking van afvalstoffen. De GEN-mom voor SRF is een specificatiesysteem op basis van 3 criteria (calorische waarde, Hg- en Cl-gehalte). Het biedt dan ook geen garanties naar samenstelling en mogelijke impact op de emissies. SRF is een hoogcalorische afvalstof die enkel in daartoe uitgeruste verwerkingsinstallaties kan verwerkt worden.” (p. 11 milieuvergunning van 28 februari 2013)

Het feit dat de tot SRF en Fe-fines verwerkte materialen bestemd waren voor verkoop aan bv. de cement- en de staalindustrie, doet niets af aan het feit dat deze materialen afvalstoffen waren en bleven tot ze waren afgevoerd naar een voor verwerking vergunde inrichting.

Ook uit de wijze waarop de, ook verwerkte, afvalstoffen werden opgeslagen blijkt dat de materialen, ook de verwerkte, *in concreto* afvalstoffen waren en bleven. De plasticverpakking van de verpakte materialen begon in heel veel gevallen te degraderen en te scheuren, waardoor er gevaar ontstond voor de gezondheid door het vrijkomen van stof.

Wat betreft de zeven duwbakken gevuld met afvalstoffen (telastlegging C4) vroeg [redacted] op 13 maart 2014, met een e-mail van de beklagde [redacted] aan [redacted] toelating voor het organiseren van proefvrachten met duwbakken voor de afvoer van de balen *fluff* en met een binnenschip voor de afvoer van Fe-fines voor een periode van drie maanden. [redacted] verleende op 21 maart 2014 deze

toelating voor een periode van maximum drie maanden en op voorwaarde dat de door de OVAM opgelegde voorwaarden werden nageleefd.

Op 27 juni 2014 stelde vast dat de balen fluff niet werden afgevoerd en er een deel zonder toelating werd verplaatst naar de Een kleine hoeveelheid werd overgeslagen in twee duwbakken, waarvan één in het en één in het Er was geen milieuvergunning voor stockage van afval op de van Uit de vaststellingen van volgde dat duwbak in gedeeltelijk geladen was met onverpakte Fe-fines met daarbovenop balen fluff. Een gangboord was bijna volledig onder water en de duwbak maakte slagzij. De meerlijnen stonden hoorbaar onder spanning. In het werd vastgesteld dat van verschillende balen in de duwbakken de verpakking gescheurd en beschadigd was. Ook in het was in duwbakken bij verschillende balen de verpakking gescheurd en beschadigd.

De bijgevoegde foto's bevestigen deze vaststellingen.

De bedrijfspolitiek van die erin bestond om zoveel mogelijk inkomsten te bekomen door zoveel mogelijk de hoger vermelde afvalstoffen LSF, LOF, enz. geleverd te krijgen tegen een lage prijs om zoveel mogelijk afvalstoffen te bekomen, bracht mee dat er zeer grote hoeveelheden van die afvalstoffen niet verwerkt konden worden, terwijl voor de verwerkte afvalstoffen er geen afnemers waren, aangezien daarvoor kennelijk geen voldoende onderzoek was gedaan, minstens geen rekening was gehouden met de specifieke vereisten die afnemers zouden kunnen stellen. Ondanks het feit dat het zeer vroeg duidelijk was dat er geen uitstroom mogelijk was, werd niettemin de instroom bestendigd. De verklaringen van werknemers spreken daarvan boekdelen.

De havendiensten werden zoals hoger blijkt ook misleid nopens de zagezegd tijdelijke opslag van SRF en Fe-fines in de duwbakken. De beweerde proefvaarten vonden niet plaats en waren op het ogenblik dat de aanvraag gebeurde ook niet mogelijk vermits er geen afnemer was. Er werden ook meer duwbakken geladen dan was toegestaan.

Er is in deze omstandigheden duidelijk sprake tot en met 10 december 2014 van het te hebben opgeslagen van afvalstoffen en vanaf 11 december 2014 van het te hebben achtergelaten van afvalstoffen.

De telastleggingen C1, C2, met uitzondering van de opslag in de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014 voor de opslag van 25.000 ton Fe-fines, C3 en C4 zijn wat de materiële elementen betreft bewezen.

8.

8.1. Toerekening aan de beklaagde van de bewezen telastleggingen A1a, A1b, A1c, A2a, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot

en met 10 december 2014, B2, C1, C2 (uitgezonderd de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014), C3 en C4.

De beklaagde was de initiatiefnemer voor het opstarten van de firma. Hij was blijkens de gegevens van het vooronderzoek gedurende de ganse periode van de bedrijfsexploitatie de spilfiguur binnen de firma.

Als één van de bestuurders van had hij duidelijk kennis van en ook zeggenschap in alle activiteiten van welke activiteiten dienden te gebeuren binnen de grenzen van de bekomen milieuvergunningen, waarbij ook de brandveiligheidsvoorschriften essentieel waren. De opslag en verwerking van de afvalstoffen kon en mocht enkel plaatsvinden rekening gehouden met de bekomen vergunningen. Het was duidelijk vooral de beklaagde die de beslissingen nam om verwerkte en ook niet verwerkte afvalstoffen naar locaties te laten overbrengen om deze daar onvergund op te slaan, waarbij hij er niet voor terugschrok om de bevoegde diensten en de verhuurders van terreinen iets op de mouw te spelden. Het feit dat de oorspronkelijke tweede beklaagde in de rolverdeling tussen de bestuurders de milieuaspecten binnen was toebedeeld en er vooral met hem werd gecommuniceerd door de bevoegde diensten brengt niet mee dat hij alleen als degene kan worden beschouwd die strafrechtelijk aansprakelijk was voor de vervolgte milieumisdrijven. Ook werd overigens vaak mee betrokken in e-mails en bijeenkomsten met de bevoegde diensten.

Ook nadat hij zijn aandelen had verkocht aan was hij degene die op het terrein actief bleef. Het feit dat zich vanaf dat ogenblik kennelijk soms voordeed als gedelegeerd bestuurder van dat deze mogelijks ook daden stelde van feitelijk bestuur en dat deze mee werd betrokken in de besprekingen met de bevoegde diensten wat het milieubeleid betreft, is niet van aard te moeten besluiten dat geen daadwerkelijke beslissingsbevoegdheid meer had.

In deze wijst het hof op de volgende vermeldingen van toezichthouder bij de afdeling Milieu-inspectie in PV van 19 september 2014 (karton 1, onderkaft 4, stuk 16):

“Over deze opgeslagen afvalstoffen meldt zaakvoerder bij bedrijf via telefonische weg volgende toekomstige bewegingen:

- wegens dreigend instortingsgevaar van de loods ls worden 20.000 ton “Fe-fines” verplaatst naar opslag in opslag in open lucht. Er zou worden voorzien in een waterbesproeiingssysteem tegen fugatieve vormen van stofemissies.

- een hoeveelheid 12.000 ton sorteerzeefzanden met grondstofverklaring zal ter plaatse worden gebruikt voor verdere inrichting van de site. Een stedenbouwkundige aanvraag zou hiervoor in behandeling (zijn).

- een hoeveelheid 15.000 ton sorteerzeefzanden zou de komende weken worden afgevoerd naar vergunde inrichting

Een hernieuwde vergunningsaanvraagprocedure voor een recyclagebedrijf met eindproduct verrijkt Fe-houdend afvalerts en afvalbrandstof met voorzieningen voor onslaan en behandeling van "Fe- fines" is lopende en in behandeling.
zaakvoerder bij bedrijf hoopt de definitieve vergunning tegen het najaar 2014 te kunnen verwerven. (eigen onderlijning door het hof).

De beklaagde bleef ook na de verkoop van zijn aandelen aan bestuurder in rechte van

Dat de beklaagde sinds het faillissement van geen zeggenschap over de materialen meer zou gehad hebben, belette hem niet om een einde te stellen aan het plegen van een misdrijf. Uit niets volgt trouwens dat de curatoren van het faillissement van de beklaagde niet zouden hebben toegelaten de achtergelaten afvalstoffen te verwijderen. Integendeel zouden de curatoren verplicht geweest zijn de beklaagde toe te laten een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand indien hij daarop zou hebben aangestuurd.

De beklaagde had gedurende de ganse periode van de bewezen vervolgte feiten volledige beslissingsbevoegdheid en -macht en kwam overal in tussen, zoals ook blijkt uit de verklaringen van de andere beklaagden en van diverse personeelsleden. Er was duidelijk in hoofde van de beklaagde sprake van opzettelijk handelen, ook wat de telastleggingen A en B betreft, in de mate zoals bewezen.

De beklaagde kan zich niet verschuilen achter de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersoon.

Artikel 5, tweede lid, Strafwetboek, zoals van toepassing ten tijde van de feiten, welke bepaling meer gunstig is dan de bepaling zoals van toepassing vanaf 31 juli 2018 en dus voor de beklaagde moet worden toegepast (artikel 2 Strafwetboek), bepaalde als strafuitsluitingsgrond: *"Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld."*

De beklaagde pleegde de lastens hem bewezen feiten wetens en willens. Hij maakt rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid niet enigszins aannemelijk. Hij kan wel degelijk worden veroordeeld.

De telastleggingen A1a, A1b, A1c, A2a, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot en met 10 december 2014, B2, C1, C2 (uitgezonderd de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014 voor de

opslag), C3 en C4 zijn de beklaagde geheel toerekenbaar en verwijtbaar en zijn derhalve ten laste van hem bewezen.

8.2. Toerekening aan de beklaagde van de bewezen telastleggingen A2a, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot 3 september 2014, B2 voor de periode van 28 februari 2013 tot 3 september 2014, en C2 voor de periode van 27 februari 2014 tot 3 september 2014, met uitzondering van de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014 (voor de beklaagde beperkt tot 3 september 2014).

De beklaagde werd reeds definitief ontslagen van rechtsvervolging voor de telastleggingen A1a, A1b, A1c, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, voor de telastlegging B1 en B2 voor de periode van 3 september 2014 tot 11 december 2014 alsook voor de telastleggingen C1, C3 en C4. De beklaagde werd immers ontslagen en verliet op 3 september 2014. Vanaf 3 september 2014 had hij binnen geen zeggenschap meer.

Vóór 3 september 2014 beschikte de beklaagde wat betreft de feiten van de telastleggingen A2a, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot 3 september 2014, en B2 voor de periode van 28 februari 2013 tot 3 september 2014 volgens het hof wel over de nodige beslissingsmacht en –bevoegdheid. Anders dan de beklaagde voorhoudt was hij wel degelijk op de hoogte van de bedrijfssituatie en het gegeven dat de milieuvergunningvoorwaarden niet werden nageleefd.

Er was geen sprake van een omvangrijke firma, met een complexe werkingsstructuur en een complex organigram en strikt afgescheiden bevoegdheden voor de bestuurders en personeelsleden. In werkelijkheid werd de firma gevormd door en hemzelf en wat personeelsleden. De firma was dus niet van dergelijke omvang en was niet op zo'n wijze georganiseerd dat de beklaagde niet op de hoogte kon zijn van de inbreuken die zich voordeden, zoals hij stelt. Dat hij in die omstandigheden de functie had van 'financieel-administratief' directeur, hij de interne boekhouding voorbereidde en hij naar externe financiers zocht, staat er in de concrete omstandigheden niet aan in de weg dat hij noodzakelijk wel degelijk zicht had op de bedrijfsvoering en hij ook moest vaststellen dat de milieuwetgeving niet werd nageleefd. Weliswaar hield de beklaagde zich voornamelijk met financiële aspecten binnen de firma bezig, doch de taakverdeling tussen de beklaagden als bestuurders van de firma (middels hun managementvennootschappen), sloot duidelijk niet uit dat ook de andere bestuurders werden ingelicht over en mee beslisten aangaande de werking van de vennootschap, waarbij de naleving van de milieureglementering evident essentieel was. zei dat er wel degelijk, weliswaar sporadisch, overlegmomenten waren met de drie bestuurders samen.

Uit een verslag van 25 februari 2013 in verband met de stand
brandveiligheid blijkt dat voor en aanwezig waren (karton 1,
onderkaft 13, PV ,Bijlage 38).

Anders dan de beklaagde aanvoert kon hij wel degelijk invloed uitoefenen op beslissingen die het milieubeleid, of het ontbreken hiervan, aangingen. Niettegenstaande de beklaagde gezien heeft of moet gezien hebben dat een loopje genomen werd met de milieuvergunningvoorwaarden en milieureglementering, onder meer ook dat de brandveiligheidsvoorwaarden niet werden gehaald, bleef hij tot zijn ontslag de exploitatie van het bedrijf ondersteunen en nam hij geen enkele beslissing of stuurde hij op geen enkele beslissing aan om een einde te stellen aan de milieuovertredingen. Als financieel verantwoordelijke moet hij vastgesteld hebben dat de firma eigenlijk enkel afvalstoffen opsloeg, dat er ononderbroken afval werd aangevoerd terwijl er geen enkele afzet was en dat dit niet anders dan tot overschrijdingen van de milieuvergunningvoorwaarden kon leiden. Onder meer vanuit de OVAM werd er meermaals op aangedrongen om afvalstoffen af te voeren. Zo verklaarde van de OVAM (Karton 2, stuk 565, navolgend proces-verbaal : *“Vanuit OVAM hebben wij telkens tijdens de overlegmomenten aangedrongen de nodige stappen te ondernemen naar afvoer toe, omdat enkel maar bleef innemen.”* Dit werd ook op de eigenlijke werkvloer duidelijk: verklaarde dat het hem begon te dagen dat er iets mis was met op het moment dat de productie maar niet de deur uit ging en er van alles gezocht werd om de balen kwijt te raken (karton 2, stuk 551, proces-verbaal . Dit was blijkens de gegevens van het vooronderzoek reeds zo voor het ontslag van De beklaagde had hier zonder enige twijfel ook kennis van. De beklaagde heeft hierop niet ingegrepen door de aanvoer, minstens tijdelijk, stop te zetten, wat een concrete strafrechtelijke fout hierin is. Er was helemaal geen sprake van een zogenaamde *modus vivendi* tussen de (milieuhandhavings)autoriteiten en de firma op grond waarvan de beklaagde in het gewettigde vertrouwen kon zijn dat de milieuvergunning werd nageleefd en dat er geen milieuovertredingen binnen het bedrijf waren, laat staan dat dit zou kunnen meebrengen dat milieuovertredingen zouden mogen worden begaan.

De beklaagde maakt rechtvaardiging, schuldonthefing en niet-toerekeningsvatbaarheid niet enigszins aannemelijk.

De telastleggingen A2a, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot 3 september 2014, B2 voor de periode van 28 februari 2013 tot 3 september 2014, en C2 voor de periode van 27 februari 2014 tot 3 september 2014, uitgezonderd de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot 3 september 2014, zijn hem dan ook toerekenbaar en verwijtbaar en zijn derhalve ten laste van hem bewezen.

9.

9.1.

De telastleggingen A1a, A1b, A1c, A2a, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot en met 10 december 2014, B2, C1, C2 (uitgezonderd de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014), C3 en C4 voor de beklagde _____ en de telastleggingen A2a, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot 3 september 2014, B2 voor de periode van 28 februari 2013 tot 3 september 2014, en C2 voor de periode van 27 februari 2014 tot 3 september 2014, uitgezonderd de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot 3 september 2014 voor de beklagde _____, werden door elk van hen gepleegd met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek voor elk van hen voor de respectieve bewezen feiten samen één straf toepast, namelijk de zwaarste.

9.2.

De lastens de beklagden respectievelijk bewezen misdrijven hadden betrekking op de essentie van de exploitatie van _____

Het voorafgaandelijk beschikken over een milieuvergunning was essentieel voor het kunnen starten van de exploitatie. De beklagden wisten dat ze op de voormelde bewezen data nog geen milieuvergunning hadden en startten nochtans met vergunningsplichtige activiteiten. Het ging nochtans om voor het milieu en de samenleving potentieel sterk vervuilende en voor de openbare gezondheid zeer risicovolle activiteiten. Wanneer proces-verbaal werd opgesteld, werd gewoon verder geëxploiteerd. Wanneer milieuvergunningen werden afgeleverd, werden deze miskend op grootschalige wijze en voortdurend. Ook bij vaststelling van deze inbreuken, werd verder geëxploiteerd.

De beklagden gaven voorrang aan hun eigen financiële belangen, boven het naleven van de milieuwetgeving. De inbreuken werden doelbewust en langdurig gepleegd, zelfs na aanmaningen.

De geïmproviseerde wijze waarop de afvalstoffen werden opgeslagen tart elke verbeelding. De talrijke branden door broei en zelfontbranding van de ondeskundig opgeslagen afvalstoffen veroorzaakten reële milieuschade. Door bij verschillende branden uitdrukkelijk te verbieden dat de brandweer verwittigd werd om de brand intern te kunnen blussen zonder opvolging van de overheden, heeft de beklagde _____ niet enkel het personeel van _____ in gevaar gebracht doch ook de omgeving van het bedrijf blootgesteld aan een groot risico.

In het opzet om snel stortvergoedingen te kunnen incasseren werd de bedrijfsvoering opgestart of doorgezet op momenten dat nog niet werd voldaan aan de milieuvergunningsvoorwaarden of in omstandigheden waarin het respecteren van deze voorwaarden onmogelijk werd.

Dergelijke milieucriminaliteit brengt de samenleving grote schade toe. De straf moet dan ook dienen tot maatschappelijke vergelding en moet doeltreffend en voldoende evenredig en afschrikkend zijn. Bij milieumisdrijven in professioneel verband maken de overtreeders immers ook een economische afweging tussen pakkans en mogelijke straf zodat een straf voldoende overtuigend moet zijn om de betrokkenen en andere potentiële milieucriminelen aan te sporen om voortaan de milieuregels strikt na te leven.

In de bedrijfsvoering van de firma was totaal onvoldoende aandacht voor het vrijwaren van het leefmilieu. Noodzakelijke maatregelen en investeringen gebeurden niet of slechts gedeeltelijk. Diverse inspecties, processen-verbaal en aanmaningen van de bevoegde overheden hebben de beklaagden niet aangezet om een einde te maken aan de inbreuken. Dat de kosten voor de afvalopslag uiteindelijk ten laste van de samenleving of derden zouden vallen, heeft de beklaagden nooit aangezet tot enig initiatief tot legale verwijdering ervan.

De verwijdering van het afval was voor de curatele niet mogelijk en heeft jarenlang aangesleept. Dit was slechts mogelijk door *good-will* van anderen. De laatste afval zou pas thans kunnen verwijderd worden.

Het gedrag van de beklaagde dient evenwel, gezien zijn concrete rol op het terrein en zijn duidelijke dominantie ten aanzien van de andere bestuurders, zwaarder te worden ingeschat dan dit van de beklaagde

9.3.

De beklaagde heeft een ongunstig strafrechtelijk verleden. In 2016 werd hij al strafrechtelijk veroordeeld voor inbreuken op de afvalstoffenregelgeving. De eerste rechters wezen terecht op zijn (milieu)criminele ingesteldheid. Hij was de spilfiguur in de hele bedrijfsvoering en de roekeloze onderneming. Hij gaf het personeel opdracht om afvalstoffen te maskeren, verbood bij diverse branden actief om de brandweer te verwittigen en gaf opdracht de lozing van afvalwater te verdoezelen. Zijn asociaal en maatschappelijk gevaarlijk ondernemerschap vergt een strenge bestraffing.

Indien de redelijke termijn in strafzaken niet zou zijn overschreden, zou het hof een gevangenisstraf van vier jaar en een geldboete van 100.000 euro hebben opgelegd. Als passend rechtsherstel voor deze overschrijding vermindert het hof de straf op reële en meetbare wijze zoals hierna bepaald. Deze straf is passend en noodzakelijk als maatschappelijke vergelding en om de beklaagde, die nog steeds als ondernemer actief is, aan te sporen voortaan de milieureglementering scrupuleus na te leven. Hieruit volgt dan ook dat het hof niet ingaat op de, ondergeschikte, vraag van de beklaagde om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten. De opgelegde straf is proportioneel met de ernst van de bewezen misdrijven en brengt niet op disproportionele wijze zijn sociale declassering mee, noch staat het zijn sociale reclassering na de strafuitvoering in de weg.

9.4.

De beklaagde heeft een gunstig strafregister. Ook hij heeft niet kunnen weerstaan aan de lokroep om snel veel geld te verdienen. Zelfs toen hem, als financieel verantwoordelijke, snel duidelijk werd dat de onderneming economisch, logistiek en milieutechnisch een onmogelijk verhaal was, bleef hij de bedrijfsvoering mee ondersteunen.

Indien de redelijke termijn in strafzaken niet zou zijn overschreden, zou de door de eerste rechters opgelegde straf passend zijn geweest voor de voor het hof bewezen gebleven misdrijven. Als juist en voldoende rechtsherstel voor deze overschrijding vermindert het hof deze straf op reële en meetbare wijze zoals hierna bepaald. Deze straf is passend en noodzakelijk als maatschappelijke vergelding en om de beklaagde, die nog steeds als ondernemer actief is, aan te sporen voortaan de milieureglementering scrupuleus na te leven. Hieruit volgt dan ook dat het hof niet ingaat op de, ondergeschikte, vraag van de beklaagde om de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gelasten. De opgelegde straf is proportioneel met de ernst van de bewezen misdrijven en brengt niet op disproportionele wijze zijn sociale declassering mee, noch staat het zijn sociale reclassering na de strafuitvoering in de weg.

9.5.

Nu de straf op te leggen aan de beklaagden de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat, zij tot op heden nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99*bis* Strafwetboek en het hof verwacht dat, gelet op de thans uitgesproken straf, deze beklaagden zich in de toekomst niet meer aan zo'n misdrijf zullen schuldig maken, wordt voor deze beklaagden uitstel van de tenuitvoerlegging van dit arrest verleend voor de termijn en in de mate zoals hierna bepaald.

9.6.

De geldboete wordt wat de beklaagde betreft vermeerderd met 50 opdecimen, de lastens hem bewezen feiten gepleegd zijnde na 31 december 2011 maar voor 1 januari 2017.

De geldboete wordt wat de beklaagde betreft vermeerderd met 70 opdecimen, de lastens hem bewezen feiten gepleegd zijnde deels voor en deels vanaf 1 januari 2017.

Het opleggen van een vervangende gevangenisstraf voor het geval de geldboete niet tijdig en correct wordt betaald is voor hen beiden nodig, gelet op de op uit eigen belang gerichte ingesteldheid van de beklaagden.

9.7.

Het hof dient niet meer te oordelen over de vordering tot verbeurdverklaring.

10.

10.1.

De eerste rechters beslisten ten aanzien van de beklaagden correct over de bijdrage aan het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

10.2.

De beklaagden dienen elk veroordeeld te worden tot betaling van de vaste vergoeding verschuldigd krachtens artikel 11 van de Wet van 23 maart 2019 betreffende de gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten en tot invoeging van een artikel 648 in het Wetboek van strafvordering (B.S., 19 april 2019) en die krachtens artikel 91, tweede lid, van het Algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 28 december 1950, zoals opgeheven met ingang van 1 januari 2020 bij artikel 43 van het Koninklijk besluit van 15 december 2019 tot vaststelling van de organisatie van de arrondissementele bureaus gerechtskosten en de procedure volgens dewelke gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten worden toegekend, geverifieerd, betaald en teruggevorderd (B.S., 27 december 2019), en hersteld met ingang van 3 september 2020 bij artikel 1 van het Koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 3 september 2020), en na indexatie (omzendbrief 131/9 van 8 januari 2022, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 11 januari 2022) 52,42 euro bedraagt. Deze vergoeding heeft een eigen aard en is geen straf en het bedrag ervan wordt bepaald op het ogenblik van de uitspraak.

10.3.

De beklaagden werden terecht hoofdelijk veroordeeld tot de kosten gevallen in eerste aanleg aan de zijde van het openbaar ministerie, zoals hierna begroot. Het hof stelt vast dat deze kosten ondeelbaar zijn veroorzaakt door het bewezen misdrijf van de telastleggingen die hen gemeen zijn.

De beklaagden dienen tevens hoofdelijk te worden veroordeeld tot de kosten gevallen in hoger beroep aan de zijde van het openbaar ministerie, zoals hierna bepaald. Het hof stelt vast dat deze kosten ondeelbaar zijn veroorzaakt door het bewezen misdrijf van de telastleggingen die hen gemeen zijn.

Die kosten waartoe de beklaagden worden veroordeeld, worden verhoogd met 10% (zie artikel 1 van het Koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020 en inwerkingtreding op 3 september 2020).

De kosten gevallen aan de zijde van de beklaagden wat de procedure voor het Hof van Cassatie betreft, zoals hierna bepaald, dienen te hunnen laste te worden gelaten.

10.4.

De beklagden zijn elk verplicht tot het betalen van de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die thans, na indexatie, 22,00 euro bedraagt (art. 4, § 3 en art. 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand).

11.

Het openbaar ministerie vordert voor het hof ten aanzien van de beklagde nog steeds de verwijdering van het afval onder verbeurte van een dwangsom. Op de terechtzitting van 17 maart 2022 stelde het openbaar ministerie een dwangsombedrag van 1.000 euro per dag voor.

Op grond van artikel 16.6.4 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid veroordeelt de strafrechter degene die afval achterlaat in strijd met de decretale bepalingen tot het inzamelen, vervoeren en verwerken ervan binnen een vastgestelde termijn. De veroordeelde kan worden verplicht tot terugbetaling aan de gemeente, de OVAM of het Vlaamse gewest van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen.

Het hof verwijst naar de overwegingen onder randnummers 40 en 41 van het beroepen vonnis en maakt deze tot de zijne.

Ook bij de behandeling voor het hof bleek dat de afvalstoffen op de site nog niet volledig zijn verwijderd, zodat het bevel op grond van artikel 16.6.4 Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid nog steeds noodzakelijk en verplicht is. Het hof heeft de beklagde schuldig bevonden aan de telastlegging C2. De omstandigheid dat de firma in faillissement werd verklaard en de beklagde geen bestuurder van deze vennootschap meer is neemt niet weg dat deze beklagde als schuldige aan het misdrijf kan en moet veroordeeld worden tot de verwijdering en tot de terugbetaling van de kosten, zoals hierna bepaald.

De beklagde heeft nooit enig initiatief genomen om tot legale verwijdering van de afvalstoffen over te gaan. Hij tracht zich nu te verschuilen achter het faillissement van

Gezien de in zijn hoofde vastgestelde onwil om de verwijdering van de afvalstoffen uit te voeren, is het opleggen van een te verbeuren dwangsom bij niet uitvoering van het bevel binnen de gestelde termijn noodzakelijk. De vastgestelde onwil en de mogelijkheden die de beklagde al had om tot vrijwillige uitvoering over te gaan, maken dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de beklagde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

12.

Nu de burgerlijke partij en niet zijn verschenen, en er mogelijks nog andere burgerlijke belangen zijn, dienen de burgerlijke belangen wat de bewezen misdrijven betreft ambtshalve te worden aangehouden.

OP DEZE GRONDEN

Het hof, rechtsprekend op tegenspraak ten aanzien van de beklaagden en
en bij verstek ten aanzien van de burgerlijke partijen
en

gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en de artikelen:

- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 2, 3, 25, 38, 39, 40, 41, 50, 65 en 66 Strafwetboek,
- 162, 186, 190, 194, 195, 210, 211 en 212 Wetboek van Strafvordering,
- 1, 8, § 1, en 14 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie,
- 4, lid 2, Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering,

Oordelend na het arrest van het Hof van Cassatie van 12 januari 2021 (nr. P.20.0817.N),

Stelt vast dat het hof niet meer dient te oordelen over de ontvankelijkheid van de hoger beroepen van de beklaagden en en van het openbaar ministerie tegen deze respectieve beklaagden, over de vrijspraken van de beklagde voor de feiten van de telastleggingen A1a, A1b, A1c, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, B voor de periode van 3 september 2014 tot 11 december 2014, C1, C3 en C4, en over de vorderingen van de burgerlijke partijen en voor zover gesteund op de telastleggingen A2a en A2f ten aanzien van de beklagde

Wijzigt het vonnis van 5 februari 2019 als volgt:

Heromschrijft de telastleggingen C1, C2, C3 en C4 als volgt:

“Opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of met een vergunning, afvalstoffen zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen, te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht,

meer bepaald in strijd met het artikel 12 § 1 van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materialenkringlopen en afvalstoffen,

diverse afvalstoffen, onder meer LSF, SRF, Fe-fines en sorteerzanden te hebben opgeslagen en achtergelaten,

1. op de site

te in de periode van 20 oktober 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK
1, stukken 2, 2verso tot en met 10 december 2014 wat betreft het

opslaan van de afvalstoffen en vanaf 11 december 2014 tot 14 december 2016 wat betreft het achterlaten van de afvalstoffen (kaft I, OK 11, stuk 1),

2. *op de site*

te _____ in de periode van 27 februari 2014 (datum vaststelling MI – kaft I, OK 4, stukken 2, 3) tot en met 10 december 2014 wat betreft het opslaan van de afvalstoffen en vanaf 11 december 2014 tot 21 februari 2018 wat betreft het achterlaten van de afvalstoffen (kaft I, OK 11, stuk 1),

3. *op de site uitgebaat door*

te _____ in de periode van 4 november 2014 (kaft I, OK 1, stuk 51) tot en met 10 december 2014 wat betreft het opslaan van de afvalstoffen en vanaf 11 december 2014 tot 12 februari 2015 wat betreft het achterlaten van de afvalstoffen (kaft I, OK 6, stuk 72)

4. *in 7 duwbakken verspreid over 3 locaties in*

*_____ (kaft I, OK 9,
– kaft I, OK 10)*

te _____ in de periode van 11 december 2014 (datum faling) tot 31 december 2016 wat betreft het achterlaten van de afvalstoffen (kaft I, OK 11, stuk 1)”;

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.3.§1, lid 1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).”

Op strafgebied:

Wat betreft de beklaagde _____ :

Spreekt de beklaagde _____ vrij voor de telastlegging B1 voor de periode vanaf 28 februari 2013 tot en met 19 september 2013,

Spreekt de beklaagde _____ vrij voor de telastlegging C2 wat betreft de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014 voor de opslag van 25.000 ton Fe-fines,

Verklaart de beklaagde _____ schuldig aan de telastleggingen A1a, A1b, A1c, A2a, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot en met 10 december 2014, B2, C1, C2 (uitgezonderd voor de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014), C3 en C4,

Veroordeelt de beklaagde voor de telastleggingen A1a, A1b, A1c, A2a, A2b, A2c, A2d, A2e, A2f, A3, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot en met 10 december 2014, B2, C1, C2 (uitgezonderd voor de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014), C3 en C4 samen tot een hoofdgevangenisstraf van drie jaar en een geldboete van 400.000 euro, dit is 50.000 euro vermeerderd met 70 opdecimen, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

Gelast voor de beklaagde voor een proeftijd van vijf jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van twee jaar van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van drie jaar,

Veroordeelt de beklaagde tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de op de achtergelaten afvalstoffen binnen een termijn van zes maanden vanaf dit arrest in kracht van gewijsde is, op vordering van het openbaar ministerie onder verbeuring van een dwangsom van 1.000 euro per dag vertraging in uitvoering van dit bevel,

Verplicht de beklaagde tot terugbetaling aan de gemeente, de OVAM of het Vlaamse gewest van de kosten voor het inzamelen, vervoeren en verwerken van de afvalstoffen;

Wat betreft de beklaagde

Spreekt de beklaagde vrij voor de telastlegging B1 voor de periode vanaf 28 februari 2013 tot en met 19 september 2013,

Spreekt de beklaagde vrij voor de telastlegging C2 wat betreft de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014 (voor hem beperkt tot 3 september 2014) voor de opslag van 25.000 ton Fe-fines,

Verklaart de beklaagde schuldig aan de telastleggingen A2a, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot 3 september 2014, B2 voor de periode van 28 februari 2013 tot 3 september 2014, en C2 voor de periode van 27 februari 2014 tot 3 september 2014, met uitzondering voor de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014 (voor hem beperkt tot 3 september 2014),

Veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A2a, B1 voor de periode van 20 september 2013 tot 3 september 2014, B2 voor de periode van 28 februari 2013 tot 3 september 2014, en C2 voor de periode van 27 februari 2014 tot 3 september 2014, met uitzondering voor de opslag van 25.000 ton Fe-fines in de periode van 12 juni 2014 tot en met 10 december 2014 (voor hem beperkt tot 3 september 2014), samen tot een hoofdgevangenisstraf van tien maanden en een geldboete van 150.000 euro, dit is 25.000 euro verhoogd met 50 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden,

Gelast voor de beklaagde _____ voor een proeftijd van drie jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de opgelegde gevangenisstraf van tien maanden en een gedeelte groot 15.000 euro van de opgelegde geldboete van 25.000 euro;

Veroordeelt de beklaagder _____ en _____ elk tot betaling van een bedrag van 200 euro, dit is 25 euro vermeerderd met 70 opdecimen, als bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,

Veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot de vaste vergoeding voor de gerechtskosten in stratzaken van 52,42 euro,

Veroordeelt de beklaagden _____ en _____ elk tot betaling van een bijdrage van 22 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,

Veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in eerste aanleg, begroot op 84,44 euro, vaststellend dat zij daartoe hoofdelijk gehouden zijn met de beklaagde voor een bedrag van 76,76 euro,

Veroordeelt de beklaagden _____ en _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie in beroep begroot op 482,19 euro,

Laat de beklaagde _____ in de kosten gevallen aan zijn zijde in de procedure voor het Hof van Cassatie, begroot op 53,28 euro,

Laat de beklaagde _____ in de kosten gevallen aan zijn zijde in de procedure voor het Hof van Cassatie, begroot op 246,60 euro,

op burgerlijk gebied:

houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

|

Als inlichting over de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf en de mogelijke modaliteiten ervan wijst het hof, de veroordeelde(n), op de Wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, en op de Wet van 17 mei 2006 houdende oprichting van de strafuitvoeringsrechtbanken, beide gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 juni 2006, en de in uitvoering van deze wetten uitgevaardigde besluiten.

In het bijzonder wijst het hof op:

1) de door de minister van justitie toe te kennen strafuitvoeringsmodaliteiten van:

- de uitgaansvergunning;*
- het penitentiair verlof*
- de plaatsing in een transitiehuis*
- de onderbreking van de strafuitvoering*
- de invrijheidstelling met het oog op verwijdering en overbrenging naar een plaats die valt onder de bevoegdheid van de minister die bevoegd is voor de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in het kader van hun imminente verwijdering*

2) de door de strafuitvoeringsrechter en de strafuitvoeringsrechtbank toe te kennen strafuitvoeringsmodaliteiten van:

- de beperkte detentie*
- het elektronisch toezicht*
- de voorwaardelijke invrijheidstelling*
- de voorlopige invrijheidstelling met het oog op verwijdering van het grondgebied of met het oog op overlevering*
- de vermindering van de duur van de door de rechter uitgesproken ontzetting van het recht in een bepaalde aangewezen zone te wonen, te verblijven of er zich te vertonen, opgelegd bij wijze van uitvoering van de ontzetting van het in artikel 382bis, eerste lid, 4°, Strafwetboek bedoelde recht.*

kosten eerste aanleg: 76,76 + 10 % (7,68) 84,44

kosten beroep	
afschriften	234,00
	18,00
opstelrecht beroep	105,00
dagvaardingen 6 ^{de} kamer	81,35
	<hr/>
subtotaal	438,35
+ 10 %	43,84
	<hr/>
Totaal	482,19

kosten CASSATIE

53,28

kosten CASSATIE

246,60

Aldus gewezen door

¹
voorzitter,
raadsheer,
plaatsvervangend magistraat,
griffier.

en na ondertekening door dezen uitgesproken in openbare terechtzitting van **31 mei 2022**

door
in aanwezigheid van
en bijgestaan door

kamervoorzitter,
substituut-procureur-generaal,
griffier.

(aankomst van de heer Goetschalckx)